

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/18, helmikuu-maaliskuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Ay-liikkeellä aina vastuu työttömistä !

Kansa kokoontui työttömien puolesta aktiivimallia vastaan senaatintorilla 2.2. Paikalla oli 12000 osallistujaa.

Syksyllä SAK ei toiminut työttömiä vastaan säädetyn aktiivimallilain torjumiseksi. Yksityisten aloitteesta kansalaisaloite lain kumoamiseksi keräsi 140000 allekirjoitusta. Liittojen oli järjestettävä tukilakkoja ja mielenilmaus 2.2.2018 aktiivimallia vastaan. Kansa odottaa nyt lain kumoamista. Tämä kuten suunniteltu sote-kaappaus tulee torjua ja liittojen täytyy toimia.

Katso sivut 3, 4 ja 5

Luokkasodasta kumpusi esiin työväenliikkeen nousu

Luokkasodan muistotapahtuma Tuusulassa Pajalan hautausmaalla.

Luokkasodan 100-vuotispäivänä 28.1.2018 muistettiin kaatuneita ja teloitettuja punasotilaita. Vasta nyt on selvinnyt sodan jälkeisen valkoisen terrorin laajuus, jolla oli silloin yhteiskunnan eliitin "siunaus". Tänä ihmetelään, miksi 100 vuoden takaiset tapahtumat vieläkin jakavat kansaa. Kysehän oli työläisten ja kapitalistien luokkasodasta, joka on edelleen ratkaisematon ristiriita. Palkansaa-jien ja omistajien kamppailu jatkuu edelleen. Työväkeä ei silloin lyöty, vaan se nousi ja taistelu työn oikeuksista jatkuu.

Sivut: 10, 11, 16 ja 17

Kansa vaatii: Irti NATOsta ja renkimaasopimuksesta

Hallituksen uusliberalismia vastustettiin 3.9.16 Joukko-voiman suurprotestissa.

Porvaristomme tarvitsee aina suojelijan. Sel-laiseksi kelpasi 1917 Kerenskin hallitus. Luokkasodassa suojelijaksi haettiin Saksa. Päädyttiin vasalliksi Saksalle. Sen rengiksi päädyimme, kun hallituksemme liittoutui Hitlerin kanssa ja päästi Saksan sotavoimat maahan. Vieraan vallan sotakalusto on taas tuotu maamme. Presidentin ja ulkoministerin tuella hyväksyttiin Naton kanssa uusi renkimaasopimus. Harkitsevat uutta idän retkeä. Kaikissa tilanteissa se on meille katastrofi. On irtauduttava Natosta ja renkisopimuksesta.

Sivut: 10 ja 20

Sivut 2-3

- Ilman muutosta seuraa kurjistuminen
- On palattava Marxiin ja Leniniin
- Kommunistit yhteen
- Markkinakaos Ruotsin kouluissa
- Työttömyys valoisampaa- onko?

Sivut 4-5

- Kädenväentö TES:n osalta jatkuu
- Ovatko asiat meillä hyvin?
- Tuntematon sotilas
- Kolme pakettia kahvia kymppillä
- Kalja virtaa- markkinatalous kiittää
- Pihlajalinna- vieras kotonamme

Sivut 6-7

- Perintä ja ulosotto umpikujassa
- Uusi normaali
- Väyrystelyä
- Vauhdilla umpikujaan
- Päätähuimaavat menetykset
- Missä menet vasemmisto?

Sivut 8-9

- Poimintoja mediasta
- Kai Kontturi 85 vuotta
- Juho Haavisto 70 vuotta
- Kiina vauraksi yhteiskunnaksi 2021

Sivut 10-11

- Suomen luokkasodasta 100 v.
- Ulkopolitiikka hyölestuttaa
- Luokkasodasta työkanas nousi
- Lopullinen totuus
- Saima Korsi

Sivut 12-13

- Sota kypsyy kapitalismin sisällä
- KDKT ei pelkää USA:n saartoa
- Uusi matkaopas Koreaan

Sivut 14-15

- Donetskissa odotetaan sotaa
- Marx erehtyi jälleen
- Onko ideologia tiedettä?
- Venezuelan tilanne 2018
- Grudin vai Putin? (s.15 ja 17)

Sivut 16-17

- Suomi Saksan vasalliksi 1918
- Luokkasodan puhtaaksi pesua

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Katastrofaalinen renkimaasopimus
- Hinku ja fobia
- Asevientä sotatantereille lopetettava
- Venäjä-pakotteet ikuisia?

Kommunistien sisäistä keskustelua: sivu 2..

- On palattava Marxiin ja Leniniin
- Kommunistit yhteen
- Missä menet vasemmisto?
- Marx erehtyi jälleen?
- Onko ideologia tiedettä?

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 26.2.2018

Ilman muutosta edessämme on kurjistumisen tie

Talouspolitiikassa tapahtunut suunnanmuutos sekä pääomamarkkinoiden vapauttaminen johtivat 1990-luvun alussa Suomen talouden romahtamiseen ja suurtyöttömyyteen, joka on jäänyt pysyväksi ilmiöksi. Kun työttömyys ei ole ottanut taittuakseen, on valtiotavallan täytynyt turvautua propagandan keinoihin. Kansalaisten mieliin on iskostettu ajatus, jonka mukaan työtön on itse syyllinen työttömyyteensä.

Nykyiseen uusliberalistiseen ajatusmalliin kuuluu ajatus siitä, että jokainen on oman onnensa seppä. Esikuva tälle ajattelulle löytyy valtameren takaa Yhdysvalloista, jossa on jo pitkään elätelty harhakuvaa ”amerikkalaisesta unelmasta”. Tämän unelman mukainen ajatus siitä, että köyhällä ryysyläiselläkin on mahdollisuus kohota presidentiksi tai tulla miljonääriksi, on reaali maailmassa yhtä todennäköinen sattuma kuin lottoarvonnan päävoiton voittaminen.

Hiljattain järjestettiin Yle tv 2:ssa A-teemailta työttömyydestä. Toimittaja esitti kysymyksen: kenen syytä on työttömyys, työttömän vai yhteiskunnan? Työministeri Jari Lindström totesi, että vikaa on molemmissa ja että hänen mielestään on turha etsiä syyllisiä. Lindstömin näkemys on käsittämätön. Sipilän hallituksen aktiivimalli rankaisee työttömiä ja leikkaa jo entisestään keuhkoa työttömyysturvaa, mikäli työtön ei kykene täyttämään hallituksen vaatimuksia ”aktiivisuudesta”. Tästä voisi päätellä, että ainakaan hallitukselle ei ole epäselvää kenestä vika löytyy.

Jo Marx aikanaan todisti, että työttömyys on kapitalismin elimellinen osa, siihen erottamattomasti kuuluva ilmiö. Lyhyesti sanottuna työttömyys on ikään kuin vipuvarsi, jolla kapitalistit voivat säädellä työvoiman hintaa, torjua palkankorotuspaineita ja pitää työläiset kurissa ja nuhteessa. Jos tämän päivän yhteiskunnassa toimittajat ja ministerit tuntisivat edes alkeita Marxin opeista, ei tuon A-teeman kaltainen häpeällinen keskustelu työttömyyden syistä olisi mahdollista.

ooooo

Tammikuussa Suomen presidentiksi valittiin uudelleen valitsijayhdistyksen – käytännössä kokoomuksen – ehdokas **Sauli Niinistö**. Niinistö onnistui valtaviiran median uutteralla tuella markkinoimaan itseään ensin ”työväen presidenttinä”, ja tässä vaalikampanjassa ”rauhan presidenttinä”. Niinistö paljasti kuitenkin todellisen karvansa heti ensimmäisen uudelleenvalintansa jälkeisen lehdistötilaisuutensa aluksi. Hän kertoi keskustelleensa ensi töikseen Ukrainan ”presidentin” Poroshenkon kanssa, ja sanoi menevänsä heti tapaamaan tätä julmaa sotaa omaa kansaansa vastaan käyvää lännen nukkehallitsijaa.

Vaalikeskusteluissa Sauli Niinistö toppuutteli arvostelijoitaan, kun nämä toruivat Niinistöä haluttomuudesta puuttua kotimaan lainsäädännön epäkohtiin kuten aktiivimalliin. Niinistö muistutti, ettei presidentin ole soveliaasta puuttua toimivaltansa ulkopuolella oleviin asioihin. Kuitenkin valtiopäivien avajaispuheessaan Niinistö otti voimakkaasti kantaa maamme talouspolitiikkaan. Niinistön mukaan jakovaraa ei ole, huolimatta talouden noususuhdanteesta. Presidentti antoi siis täyden tukensa hallituksen harjoittamalle köyhien, sairaiden, työttömien ja eläkeläisten kyykyttämiselle, samalla rikkoen räikeästi toimivaltansa rajoja.

Mikäli nykyisen politiikan annetaan jatkua, on edessä vain kurjistumisen tie. Tilanteesta ei ole muuta ulospääsyä kuin nykyisen politiikan kumoaminen ja astuminen sosialismiin johtavalle polulle. Nykyinen politiikka voidaan kumota vain hyvin organisoidun laajan uusliberalismin vastaisen rintaman voimalla.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐

Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐

Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐

Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

On palattava Marxiin ja Leniniin (2)

Tammikuussa SKP:n keskuskomitea päätyi ”uudistamaan” Tiedonantajaa. Lehti ilmestyy pian nettiversiona sekä kuukausittain tabloid-muotoisena paperiversiona. Yksi peruste oli, että Suomessa on nyt tilaus ”radikaalille vasemmistolaiselle ja marxilaiselle” julkaisulle, jollainen uusi Tiedonantajakin olisi. Kommunisteille keskeisintä on marxilainen tieteellinen maailmankatsomus ja yhteiskuntakäsitys, jota ei tieteellä voi korvata, mutta tieteen ja yhteiskuntakehityksen edistyessä se määrällisesti ja laadullisesti kehittyy. Käsite ”radikaali vasemmistolaisuus” tuntuu hämärältä ja panee miettimään, miksi ei haluta pitäytyä käsitteessä, jonka tiedämme ilmaisevan marxilaisuuden tieteellisyyttä ja sitoutumista työväenluokan etuun.

Ketoharju ei näe järkeä dialektisessa- ja historiallisessa materialismissa

Äskettäin keskustelimme fb:ssä marxilaisuuden tieteellisyydestä. Siellä Heikki Ketoharju kirjoitti: ”Tuo jako dialektiseen- ja historialliseen materialismiin ei ole Marxin ja Engelsin, vaan eräiden neuvostoliittolaisten teoreetikkojen kehittelemä. Mielestäni siinä sivuutetaan aika paljon sitä, mikä oikeasti on Marxin ja Engelsin löydöissä hedelmällistä enkä oikein ymmärrä, miksi sitä vieläkin toisinaan tarjotaan työväenliikkeen ja meidän kommunistien ideologiaksi. Minä kannatan ajatusta, että dialektiikka on lähinnä marxilaisuuden tieto-oppi. Sillä tavalla ymmärrettynä asiassa on jotakin järkeä. Jos asiaan lähdetään sotkemaan luonnontieteitä, ei päästä oikein mihinkään tuloksiin. Marxin ja Engelsin ajattelu liittyy nimenomaan ihmisyhteiskuntaan, ei luontoon maailmankaikkeuteen tai muuhun”.

Marxilaisuus yhdisti dialektiikan ja materialismin

Ketoharju ei voi olla enempää väärässä. Marxilaisuuden kehitys liittyi kiinteästi tieteen edistymiseen, joka paljasti luonnon ja yhteiskunnan alueilla tapahtuvan kehityksen. Filosofien piirissä tieteen löytöjä arvioitiin lähes reaaliaikaisesti. Hegel löysi kehityksen yleiset lainalaisuudet (Dialektiikka), mutta idealistisesti. Hän väitti, että tieteen löytämät asiat ja oliot ovat ”maailman idean” olennoitumia, joiden keskinäinen vuorovaikutus on dialektiikkaa. Toinen klassillisen saksalaisen filosofian edustaja Ludvig Feuerbach näki tieteen löytöjen perusteella maailman materialistisena, mutta dialektiikan vastaisesti staattisena t. metafyysisenä. Vähän myöhemmin Marx ja Engels hylkäsivät idealismin ja siirtyivät materialismiin. He yhdistivät materialismin ja dialektiikan ja päätyivät näkemykseen, että maailmassa on vain materiaa, joka toimii ja kehittyy yleisten dialektiikan lainalaisuuksien mukaisesti. Dialektisen

materialismin maailmankatsomus onkin maailman tutkimista yleisten lainalaisuuksien avulla. Filosofian peruskysymyksenä pidämme materian suhdetta tajuntaan. Marxilaisuudessa katsomme, että tajunta on materian kehityksen korkein tuote. Tajunnassamme meille heijastuu ulkoinen maailma. Kun maailma kehittyy ja toimii dialektisesti, niin myös ajattelu toimii ja kehittyy dialektiikan lakien mukaan. Siksi dialektiikka on myös marxilainen tieto-oppi.

Marxilaisuus yhdistää yhteiskunta- ja luonnontieteet

Ihmisyhteiskunta on aineellinen objekti. Siellä toimivat erikoiset yhteiskunnalliset lainalaisuudet, mutta sitä voidaan tarkastella kokonaisuutena yleisten dialektisen materialismin lainalaisuuksien pohjalta. Tästä marxilaisuuden klassikot totesivatkin, että historiallinen materialismi on yhteiskunnan tutkimiseen ulotettua dialektista materialismia. Marxilaisen filosofian jako dialektiseen- ja historialliseen materialismiin seuraa siitä, että meille todellakin yhteiskunnallinen toiminta ja yhteiskunnan tutkiminen on keskiössä. Historialliseen materialismiin perustuen ovat syntyneet kaikki merkittävät marxilaiset yhteiskuntatieteelliset teokset, myös Pääoma. Tätä ei olisi olemassa ilman marxilaista maailmankatsomusta, joka sulkee sisäänsä yhteiskunta- ja luonnontieteet. Ei voi ymmärtää, mikä Marxin ja Engelsin löydöissä olisi ”hedelmällisempää”, kuin dialektinen ja historiallinen materialismi.

Marx ja Engels ”radikaalivasemmistoa” vastaan

Nykyinen tilanne muistuttaa 1840-lukua, jolloin muotoutuivat työväenluokka ja järjestäytynyt työväenliike. Marx ja Engels eivät olleet tehneet vielä yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia paljastavia tieteellisiä löytöjään. Silloin syntyi erilaisia anarkistisia ja pikkuporvarillisia ryhmiä, jotka hakivat keinoja ratkaista yhteiskunnan ongelmat epätieteellisiin subjektiivisiin keinoin. Marx ja

Engels siirtyivät 1840-luvun lopulla tieteelliseen sosialismiin. Silloin he ottivat Kommunistien Liiton ohjelmaan taistelun epätieteellisiä pikkuporvarillisia ja anarkistisia ryhmiä vastaan. Tänään kun kommunistit marxilaisen yhteiskuntatieteen suhteen ovat jälleen hakoteillä, meillä on sama ongelma.

Nykykapitalismin luonne on oivallettava

Karl Marx-seuran ja DSL:n pääoseminaarissa 16.11.2013 Vesa Oittinen viittasi tähän samaan kysymyseen ja selvitti, miten Marx lähestyi taloustiedettä pikkuporvarillisen utopistisocialistin Proudhonin kritiikin kautta. Oli välttämätöntä vapauttaa työväenliike sen toimintaa hämärtävistä harhaluuloista. Oittinen totesi, ettei Marxin Proudhonin vastainen kritiikki ole vain 1800-luvulle kuuluvaa. Hän mainitsi, miten kanadalainen Marx-tutkija Marcello Musto ilmaisi tilanteen olevan sama kuin 1840-luvulla, jolloin heräävä työväenliike tuotti illusorisia ideoita, jotka eivät perustuneet kapitalismin todellisen luonteen oivaltamiseen. Tänäänkin vihreiden, vasemiston ja em. radikaalivasemmiston piirissä nostetaan esiin ideoita, joille Marx olisi pudistellut päätään.

On palattava Marxiin, Engelsiin ja Leniniin

SKP:n piirissä onkin nähtävissä ”Taanialainen” suuntaus, jonka mukaan kaikki aiempi sosialismin rakennustyön kokemus tulee ohittaa ja ratkaista tämän päivän ongelmat vain suoraan ”virheettömältä puhtaalta pöydältä” vain Marxin avulla. Tähän tämä Ketoharjun repliikki viittaa. Marxilta ja Engelsiltä saimme käyttööme työväenluokan tieteellisen maailmankatsomuksen, kansantaloustieteen ja paljon myös luokkataistelukokemusta. Lopusta jälkipolvien piti huolehtia itse. Näin tapahtuikin. Sosialismin rakennustyöllä ja saavutuksilla on pitkä kokemus. Ainoa mahdollisuus on ottaa tämä kokemus uudelleen haltuun. Kärrynpyörää ei voi uudelleen keksiä.

Heikki Männikkö

Kommunistit yhteen

Tiedonantajalle, Työkansan Sanomille ja Kansan äänelle

SKP:n Kaukajärven osaston mielestä vasemmiston voimien kokoaminen on aikamme yksi keskeisimpiä tehtäviä. Siksi osaston mielestä SKP:n, KTP:n ja Kommunistien Liiton tulisi välittömästi aloittaa neuvottelut yhtenäisen kommunistisen puolueen aikaansaamiseksi Suomeen. Esitämme mietittäväksi yhteisen ”yhtenäisyyskomitean” perustamista. Sen tulisi pohtia yhtenäisyyskehitykseen liittyviä kysymyksiä ja tehdä sitä koskevia esityksiä.

Kommunistien tilanne on ratkaistava ensimmäisenä, mutta sen jälkeen on luotava uusi strategia yhtenäiselle puolueelle. Siinä tulee selvittää toimintatavat, joilla kommunistit pääsevät vaikuttamaan yhteiskunnassa. Neuvostoliiton romahduksen jälkeisinä vuosina ja vasemmistolaisen työväenliikkeen hajotuksen jälkeen on käynyt selväksi, ettei kommunisteilla ole mahdollisuutta menestyä vaaleissa SKP: n nimellä, eikä sen pitäisi olla myöskään tavoite. Yhtenäiselle puolueelle kyllä tehtäviä riittää.

Toisen maailmansodan jälkeen perustettiin SKDL, joka oli vuosien ajan varsin menestyksellinen. Siinä oli mukana joukko ihmisiä, jotka eivät olleet kommunisteja. 1990-luvulla purettiin SKP: n järjestöverkko, pahimpana työpaikkaosastojen lopettaminen. Ne olivat kommunistien nyrkki kampailussa. Samaan aikaan lopetettiin poliittisen työn ohjaus, eikä sitä ole koskaan palautettu. Jos haluamme menestyä politiikassa, on ryhdyttävä harsimaan kokoon uutta organisaatiota. On hankittava uusia jäseniä, nykyinen jäsenistö on

perin vanhaa ja osittain toimintakyvyttöä.

SKP:n Kaukajärven osaston mielestä on muodostettava vasemmistolainen SKDL-mallinen yhteistyöjärjestö. On luotava poliittinen toimintaohjelma, jolla lyhyesti ja ytimekkäästi asetetaan toimintatavoitteet. Niitä tarpeita tässä yhteiskunnassamme riittää. Ellei puolueen johto aseta näitä tavoitteita ja ala niitä aktiivisesti toteuttamaan, johtaa se koko kommunistisen liikkeen loppumiseen. Suomessa on joukoittain ihmisiä, jotka ovat saaneet mittansa täyteen harjoitetusta politiikasta. Kysymys on vain siitä, löytyykö meiltä tahtoa ja kykyä kutsua heitä mukaan yhteiseen taisteluun.

Tampereella 12.1.2018
SKP:n Kaukajärven osasto,
Tampere

Markkinakaaos Ruotsin kouluissa

Uusliberalistinen kapitalismi on järjestelmä, jossa harvoille annetaan enempi ja useimmille vähempi. Rikaudet ovat kasaantumassa maailmassa väijäämättömästi yhä harvemmille. Nykyaikainen markkinatalous pyrkii viimeisille suurille raha-apajille, nimittäin julkisen sektorin verorahoin pyöritettävään toimintaan ja varsinkin rahoihin. Jäljet pelottavat. Ruotsi on hyvä esimerkki markkinoiden aiheuttamasta koulun ja hoitoalan huononevasta tilasta.

Suomessa vanhemmat voivat laittaa lapsensa mihin kouluun hyvänsä luottaen, että heidän lapsensa saavat hyvän koulutuksen. Ruotsissa ei näin ole. Markkinat ovat sekoittaneet koko koulumaailman esikoulusta yliopistoihin. Kaikki oppilaat eivät saa matkan aikana tarvittavia tietoja ja taitoja. Opetukseen vaikuttavat sisäiset ja ulkoiset ongelmat.

Koulutus eriarvoistuu

Maassa on luotu eriarvoinen koulutus, sillä yksityiset koulut ovat aiheuttaneet sen, että on syntynyt A- ja B-kouluja. Resurssit katoavat yksityisille kouluyrityksille. Viime vuonna poistui kouluihin tarkoitettuja julkisia varoja noin 223 miljardia kruunua yksityisille. Sama tendensi on näkyvissä sairaanhoidon alalla.

Kun Ruotsin korkeamman opiske-
lun ministeri Helene Hallmark Knutsson ehdotti korkeakoulula-
kiin muutosta, joka johtaisi useam-
man oppilaan pääsytodistuksen
saamiseen, oli ajatuksena oppilai-
den mahdollisuus läpäistä opiske-
lunsa nopeammin. Ongelmana on
vain se, että aikaisempien koulu-
vuosien ongelmat eivät anna tarvit-
tavaa tietopohjaa opiskelijoille sel-
vittää korkeakoulun vaatimuksia. Ta-
so korkeakouluissa on laskenut täs-
tä syystä. Ne ovat vakavia merkkejä
valtiollisellakin tasolla.

Ruotsalaista koululaitosta on yksityistetty jo pitkään. Julkiset varat siirtyvät kouluyhtiöiden voitoiksi. Opettajien työaikaa kuluu yhä enemmän muuhun kuin opettamiseen. Oppimistulokset heikkenevät. Yhteiskunta eriarvoistuu näiden valintojen seurauksena

**Kaikkialla markkinatalous pyrkii viimeisille suurille apajille; julkisin varoin rahoitettuun toimintaan. Saa-
listuksen kohteina ovat mm. koulutoimi, terveydenhuolto ym. julkiset palvelut. Monilla aloilla tämä johtaa
kaaokseen, kuten tapahtuu Ruotsin koululaitoksessa. Jossain vaiheessa- nopeastikin- tilanne tulee palaut-
taa ennalleen. Yksityistetyt palvelut kansallistetaan takaisin yhteiskunnalle, korvauksetta.**

**Alamäki alkoi, kun peruskou-
lu kunnallistettiin.** Pienille kunnille
tuli vaikeammaksi rahoittaa toimin-
taansa. Vuonna 1992 luotiin koulu-
järjestelmä, jossa sallittiin osakeyhtiömuotoisten kouluyhtiöiden toiminta. Vapaakouluja perustettiin nopeasti ja riskikapitalistien rahan-
keruu alkoi, sillä voittojen keruuta ei
pysäytetty viranomaisten toimesta.

**Samalla luotiin vapaa koulu-
valintamahdollisuus oppilaille,** lähim-
män koulun periaate katosi. Jo-
kainen oppilas sai koulurahan, joka
seurasi oppilasta. Näin alkoi kilpailu
oppilaista. Ruotsista oli tullut Chilen
kanssa ainoat maat, joissa yksi-
tyisten kouluyritysten toimintaa rahoitettiin
verorahoin. Nyt juuri Ruotsi on
ainoa sellainen maa.

Opetuksen laatu heikkenee

Markkinoiden voitontavoittelu vai-

kuttaa selvästi opiskelun laadun
heikkenemiseen. Yritykset tasapainottelevat
oppisuunnitelmien ja koululainsäädännön
rajamailla. Ne tavoittelevat yksinkertaisia
mitattavia koulutusarvoja ja ajavat kouluja
kohti pinnallisia laatutavoitteita. Oppilaiden
syvälinen oppiminen kärsii. Yksityiskouluilla
on selvästi vähemmän oppilaita opettajaa
kohti kuin kunnallisilla kouluilla. Niillä on
ollut huonompi oppilashuolto

Opettajat uupuvat ja ää- nestävät jaloillaan

Kaikkien opettajien työ on muuttunut
raskaammaksi paisuvan paperityön takia.
Aikaa käytetään suurenevan kontrollikoneiston
takia pinnallisen tiedon keräämiseen. Opetus-
tilanteet ovat tulleet vaikeammiksi kunnallisissa
kouluissa, sillä ne joutuvat ottamaan vastaan
kaikki oppilaat, maahan muuttaneet ja on-

gelmalapset, kun taas yksityiskoulu-
ihin hakeudutaan ja ne pystyvät karsimaan
toisella tavalla. Opettajien sairastumiset ja
uran katkaisemiset ovat jo lisääntyneet huomattavasti.
Moni opettajaksi opiskeleva hyppää pois
koulutuksesta ja kaikkia paikkoja ei täytetä.
Opettajien matalia palkkoja on nostettu runsaasti.

**Opettajakorkeakoulusta selvinneet joutuivat hakemaan
itselleen lisenssit yllättäen,** mikä johti
melkoiseen sotkuun kouluissa. Koulutetut
eivät olleetkaan päteviä ennen kuin heillä
oli lisenssi kädessä. Moni muutoin pätevä
henkilö joutui pedagogisen arvosanan puutteen
vuoksi pätemättömien hyllylle. Tämä kosket-
ti varsinkin käytännön alan opettajia, joilla
on harvoja opetustunteja ja vaikea saada
kopäivätyötä. Opettajapula on suuri koko
maassa.

Arvosanatehtailua

Vapaakoulujen maine lepää osittain
tuloksissa, mutta koulujen rehtorit ovat
painostaneet opettajia antamaan hyväksyttyjä
arvosanoja, vaikkei oppilas olisi sellaisia ansainnut.
Pyrkimyksenä on juuri luoda hyvän koulun
maine, jotta saataisiin enemmän opiskelevia
ja lisää varoja. Hankalat oppilaat pyritään
siirtämään pois. Koulun kritiikkiä ei sallita,
kritisoiijat painostetaan pois.

**Edellä mainittu todistusten inflaatio on osittain
siirtynyt myös kunnallisiin kouluihin.** Vähenevä
oppilasmäärä monessa köyhässä kunnassa
voi lisätä todistusten kaunistelua. Pisa-tutkimus-
sissa ja muissa testeissä ovat tosiasiat tulleet
esiin: oppilaat osaavat vähemmän. Uusi
todistusjärjestelmä on myös sekoittanut asioita
vielä pahemmin. Todistuskriteerit ovat viimeisessä
järjestelmässä sen verran visaiset, että
Kouluylihallitus on painamassa selventävää
kirjasta siitä, kuinka todistukset annetaan.

Ratkaisu: markkinavoimat pois koulusta

Ongelmien ratkaisu on tietysti, että
markkinavoimat saadaan pois koulusta,
opetuksen laatua parannetaan varsinkin
peruskoulussa ja lukiossa. Eli hyvä koulu
kaikille.

**Tällä hetkellä on Ruotsin hallitus
tehnyt lakiehdotuksen,** jonka mukaan
koulukonsernit joutuisivat maksamaan veroa
7 % koulujensa voitoista. Kova äläkkä alkoi
välittömästi yritysmaailmasta. Hallitus ei
tule saamaan läpi esitystään eduskunnassa,
vaan tulee häviämään sen, jos lakiehdotus
käsitellään ennen vaaleja. Ruotsin koulu-
maailma on vakavan asian edessä vaalien
edellä - ylämäki vai alamäki? Ongelma
tulee luultavasti jatkumaan...

**Esa Salomaa, opettaja
Sandviken Ruotsi**

TYÖTTÖMYYS ON LUULTUA VALOISAMPAA – ONKO?

Uutisvirtaa ohjaavassa oikeistolaisessa sanomalehdessä (HS 4.2.18) oli yli sivun otsikko. Se vakuuttaa, että työttömyys on luultua valoisampaa. Miten ihmeessä työttömyys voisi olla valoisaa? Eikö työttömäksi joutuminen ole aina synkkä jopa julma tapahtuma. Se on maailmaa raastava riesa, jossa ei ole mitään valoisaa.

Kapitalistinen yritystoiminta on siten
varsin raadollista puuhaa. Että se
pysyisi pystyssä, sen tueksi on
kehitetty mahtava valheitten järjestelmä.
Sen ylläpitoon on rakennettu vahva
kulutus aina yliopistoja myöten.
Valheellisen tiedon tuottaminen on
niin kattava, että tavalliset tietoa
käsittelevät toimihenkilöt uskovat
tekevänsä rehellisiä asioita. He eivät
tiedä tuottavansa aineksia, joista
rakennetaan tilastollisia ja valtamedialle
kelvollisia valheita.

**Mutta aina on toisinajatteli-
joita,** jotka paljastavat viralliset to-
tudet valheiksi. Kapitalistien ajatus-
hautomot ovat huomanneet, että
totuudentorvien ääni on netin ansiosta
voimistunut. Nokkelasti ja rahan
voimalla on kehitetty uusi termi –
valeutiset. Se ruokkii us-

koa, että viralliset valheet ovat ainoita
totuuksia ja samalla se kääntää totuuden
valheeksi. Tässä toteutuu vanha vitsi,
jossa varas huutaa ottakaa varas kiinni!

ooo

Työttömyys on yksi asia, jonka todellisuutta
peitellään kaikin tavoin. Ensimmäinen
on työvoiman määrä. Viimeisen viiden
vuoden aikana 15–64 vuotiaista työvoiman
määräksi on laskettu 75,7 prosenttia.
Tanskassa vastaava luku on 81 prosenttia.
Siten ja sen perusteella meillä on työikäisistä
heitetty työvoiman ulkopuolelle keskimäärin
182 tuhatta henkeä. Ne ovat jo heti
kättelyssä pois työttömyysluvuista.
Aikanaan Työministeriö arvioi (2007,
Työvoima 2025), että 2030 työvoiman
osuus olisi 83,1 prosenttia työikäisistä.

**Toinen työttömyyden piilotelu
tapahtuu Työvoimatutkimuksella,** joka
otettiin käyttöön 1998. Samalla
lopetettiin todellisten tietojen kerääminen.
Työvoimatutkimus on kuukausittain toistettava
satunnaisesti valituille ryhmille
kohdistettu haastattelu. Kysely sisältää
alusta loppuun saakka lukemattoman
määrän sudenkuoppia, josta johtuen
sillä saadaan aina järjenvälty näyttävä
lopputulos.

**Tutkimuksessa on kaksi toisiinsa
liittyvää keskeistä harhaajohtavaa tekijää** – kuka mää-

ritellään työlliseksi ja montako tuntia
tehdään töitä. Alin viikkotyötuntien
määrä on 1-34 tuntia. Näin oletmatonkin
viikkotyöaika riittää, että ihminen
kirjataan työlliseksi, kun työllinen
määräytyy yksin haastattelun oletuksilla.

**Kokonaisuudessaan menetelmä
tuottaa työllisyystilastoihin haamutunteja.**
Ennakkotietojen mukaan näyttää siltä,
että viimevuonna työvoimaa oli 2 635
tuhatta, 75,7 % työikäisistä. Kun töitä
tehtiin 4,0 miljardia tuntia ja kun henkilö-
työvuosi oli 1 666 tuntia, työllisiä oli
2 403 tuhatta ja työttömiä 232 tuhatta.
8,3 %. Työllisyysaste oli 69,6 %.
Työllisyysaste oli sama 2013, mutta
työttömyysaste oli suurempi.

Todellisuus on raadollisempi.
Työvoimaa oli 2 796 tuhatta, 81 %
työikäisistä, 161 tuhatta virallisia tilastoja
enemmän. Työtunteja oli 3,6 miljardia,
sillä 1998 käyttöön otetulla työvoimatutkimus-
saatiin haamutunteja vähintään 332 miljoonaa.
Ensimmäisenä vertailuvuotena 1997
niitä oli 245 miljoonaa. Kun perinteinen
henkilön työvuosi on 1 750 tuntia, meillä
tehtiin 2 080 tuhatta henkilötyövuotta ja
työttömyys oli 716 tuhatta henkilötyövuotta,
25,1 %.

Työtuntien perusteella työllisyysaste on 60,6 %. Viidessä
vuodessa vertailukelpoinen työllisyys-

aste on laskenut 0,3 ja työttömyysaste
noussut 0,7 prosenttiyksiköä. Siten
työläiset ovat viimevuonna menettäneet
1,25 miljardin työtunnin palkat, joka
rahana olisi tuntipalkasta riippuen 18–25
miljardia euroa.

ooo

Sanotaan, että valheella on kolme
astetta; valhe-emävalhe-tilasto. Siksi
meillä on Tilastokeskus. Se haalii
valtion laitoksilta kaikki asiat omaan
käsittelyynsä. Viimeksi tulotilasto. Niinpä
nyt ylin tuloluokka on 100 000 euroa
ilman ylärajaa. Sen mukaan suurimmat
tulot sai 11,2 % tulonsaajista, keskimäärin
15 741 euroa kuukaudessa.

**Verotilastojen mukaan ylin tuloluokka
on 300 000 ilman ylärajaa.** Siinä saajia
on 0,1 % ja keskimääräinen tulo 65 257
euroa kuukaudessa. Tilastokeskus on siis
tietoisesti tehnyt poliittisesti tarkoituk-
senmukaisen valheellisen tulotilaston.
Sen alapäässä on 90,7 % tulonsaajista.
Heillä tulon yläraja on 4 583 euroa
kuukaudessa. Keskimääräinen tulo oli
1 861 euroa. Tässä tuloluokassa palkansaajista
on 86,1 % ja palkka keskimäärin 1 911
euroa.

**Työllisyyden heiketessä työlläisiä
kiristetään niin työehdoissa,** työvauhdissa
kuin palkoissakin. Sen vuoksi työläiset,
itse kukin tavaltaan ovat hiljaa
tyytymättömiä.

Harvoin tapahtuu liikehtimällä näkyviä
tai muita tunteenpurkauksia. Senaatorilla
oli yksi, päivän lakkoilut ovat toinen,
ylityökiellot ja työvuorojen vaihdot ovat
kolmas. Ne eivät kapitalisteja pahemmin
häiritse, kun kaikesta huolimatta tes-neuvottelut
päätyvät aina heidän voitokseen. Siksi
tarvitaan järeämpiä toimia.

**Tässä uudessa ajassa liitot tekevät
omat sopimuksensa.** Niille annettiin
mahdollisuus tasata syntyneitä vääristymiä,
vääryyksiä. Mutta ei. Joku ylimaallinen
voima määrää, että palkoissa pitää noudattaa
jotain ihmeen yleistä linjaa. Maistuu
siltä ay-liikkeen kapitalisteihin verrattavat
suurpalkkaiset johtajat ovat sopuisasti
rupatelleet vertaistensa kanssa aidan
toisella puolella. Jos ay-liikkeen johtajien
palkat olisivat jäsentensä palkkojen
tasolla, epäilyt loppuisivat, sillä silloin
toimintatavat muuttuisivat totisiksi.

Työttömyys ei ole valoisaa, se on synkkää. Työttömäksi joutuminen
ei ole aina julmaa, se on ihmisarvoa
alentavaa. Siksi ay- ja koko työväenliikkeellä
on valtava vastuu tämän päivän työläisille
ja historian tuomareille!

Kai Kontturi

Pääoman Sote-hanke umpikujassa

Hallitus ei osannut tai halunnut tehdä sote-uudistusta 100 päivän aikana 2015, niinkuin Juha Sipilän ”Tulos tai ulos” ja ”Ukko vaihtoon”-hokema julisti. Sipilä ei marssinutkaan presidentin puheille, hanke muutettiin soten yksityistämiseksi ja kytkettiin älyttömään maakuntauudistukseen. Näin uudistus laskettiin tuuliajolle. On helppo yhtyä ministeri Annika Saarikon lausuntoon: ”Sote-järjestelmä huutaa isäntää tai emäntää taloon”.

Suomen terveydenhuolto sijoittui kuudenneksi EU-maiden vertailussa

Parannettavaa on lääkärille pääsystä. Hoitotulokset ovat hyviä, kunhan hoitoon pääsee, vertailu toteaa. Suomen terveydenhuolto pärjää hyvin eurooppalaisessa vertailussa. Terveydenhuoltomme todettiin yhdeksi EU-maiden parhaista ruotsalaisen Health Consumer Powerhousen vertailussa. Sijoitus oli kuudes. Edellä ovat Hollanti, Sveitsi, Tanska sekä jaetulla neljännellä sijalla Norja ja Luxemburg. Raportin mukaan Suomi on edelleen Euroopan johtavia maita siinä, miten saadaan huipputuloksia edullisesti. Ne ovat yhtä hyviä kuin Norjassa, joka käyttää rahaa paljon enemmän.

Ei kannata korjata sellaista, joka ei ole rikki

Asiakassetelin laajentaminen erikoissairaanhoidon uhkaksi päivystystä: erikoislääkärit hankkiutuivat julkiselta sektorilta yksityisiin terveysyrityksiin, joissa heillä ei ole päivystysvelvoitetta. Erikoislääkäreistä on pulaa. Siksi siirtyminen yksityispuolelle vaarantaisi päivystystoiminnan. Erikoissairaanhoidon toimen

mii maassamme erittäin hyvin.

Soten valinnanvapaus saa kritiikkiä

Lainsäädännön arviointineuvosto kaipaa arviota siitä, miten valinnanvapaus vaikuttaa sote-menoihin ja onko uudistuksella mahdollista saavuttaa sille asetetut tärkeimmät tavoitteet.

Hallitus ei kuuntele nyt edes Korkeimman hallinto-oikuden näkemyksiä eikä välitä EU-tuomioistuimen päätöksistä. Hallitus ei aio käyttää markkinamalliaan EU:n komission arvioitavana, koska komissio hyväksyi Slovakian sairausvakuutusmallin. Se muistuttaa Suomen mallia sikäli, että valtion yhtiö kilpailee asiakkaista yksityisten yritysten kanssa markkinoilla.

EU-tuomioistuin päätti, että Slovakian tilanne onkin EU:n valtiontukisäädösten vastainen: slovakialaisen valtionyritys on kilpailu- ja valtiontukisäännösten piirissä. Suomessa ei ole enää siis mitään, mihin vedota. Tästäkään huolimatta hallitus ei aio viedä valinnanvapausmalliaan EU:n komission arvioitavaksi. EU-tuomioistuin voi todeta Suomen valinnanvapausmallin sisältävän kiellettyä valtiontukea. Suomi ottaisi riskin. Hallitus ei kehtaa viedä viritelmänsä arvioitavaksi. Arviointi voisi hidastaa uudistuksen etenemistä ja maakunnan sote-keskukset olisi pakko yhtiöittää, mikä olisi Suomen perustuslain vastaista. Hallitus on kuin varis tervatulla silalla, ellei se lopeta yksityistämistä.

Kaupunkivaltiot maakuntien tilalle?

Helsingin herra, herra pormestari Jan Vapaavuori on aukonut päättään siihen malliin, että luulisi hänen johtavan koko Suomea. Hän haluaa kaataa 21 suurimman kaupungin johtajien kanssa maakuntauudistuksen. Kaupunginjohtajat vaati-

vat lokakuussa Vapaavuoren johdolla kasvupalveluiden järjestämisvastuun säilyttämistä kunnissa. Vapaavuori peräänkuuluttaa vahvempaa asemaa kaupungeille uusien maakuntien sijaan. Hallituksen mallissa maakuntahallinnon ja sotepalveluiden uudistukset on kytketty yhteen. - Hän kysyy: ”Omituinen sopimus, miksi se on tehty? Vapaavuorien kapina Sipilän maakuntahallintoa vastaan tulehduttaa hallituspuolueiden välejä. Keskusta ja siniset pitävät toimintaa uudistuksen sabotointina. Pormestari on nimittänyt uudistusta ”erittäin onnettomaksi harjoitukseksi” keskuskaupunkien kannalta. Petteri Orpo on toistellut, että Vapaavuorella on oikeus mielteisiinsä. Kokoomus ajaa kaksilla rattailla. Vapaavuoren ehdotus veisi kehitystä satoja vuosia taaksepäin kaupunkivaltioiden aikakauteen.

Korruption piirteitä

Suuri määrä sote-valmistelussa keskeisesti mukana olevia kokoomuspoliitikkoja on siirtynyt merkittäville paikoille yksityiseen terveysbisnekseen. Ensin he ovat olleet mukana laatimassa hallituksen mallia. Sitten he siirtyivät Mehiläisen ja Terveystalon palvelukseen huolehti- maan, että hoivabisneksen etu toteutuu maksimaalisesti. Loikkareita ovat mm. kokoomuksen ministeriryhmän erityisavustaja Joonas Turunen, entinen ministeri Laura Räty, kansanedustaja Lasse Männistö ja eduskunnan sote-valiokunnan jäsen Sanna Lauslahti. Kokoomuksen Ben Zyskowicz ja Vapaavuori eivät näe asiassa ongelmaa. On aika viheltää kokoomuslobbareiden sote-peli poikki.

Kokoomuksessakin vastarinta nousee

Kaikki muut eduskuntapuolueet ovat kritisoineet kokoomuksen touhuiluja. Nyt kokoomusryhmä heräi-

Kalja virtaa – markkinatalous kiittää

Eduskuntaa näytään syytettävän alkoholilain käsittelyn yhteydessä näpertelystä. Eikö muka tärkeämpiä asioita yhteiskunnassa olisi, arvostellaan. Minusta taas viinasta ja sen saatavuudesta käyty kädenvääntö kertoo karua kieltä yhdestä esimerkistä, kuinka kaikesta piittaamaton markkinatalous jyrää.

Millään ei ole väliä, eivätkä uhrin kiinnosta, kun pedataan joka puolella valmista kiitorataa markkinatalouden etenemiselle. Kuuntelin kuinka kaupan ja panimoteollisuuden edustajat hehkuttivat tulevaa talouskasvua. Huolen häivää eivät tunteneet vaurioista, joita viinalla läträäminen tuottaa - pääasia kun miljardit virtaavat omistajien taskuihin.

Päättäjät puhuvat kauniisti ennakoivasta päihdetyöstä, varhaisesta puuttumisesta ongelmiin jne. Terveiden ennaltaehkäisevää työtä painotetaan, mutta kas kummaa, toimitaan juuri päinvastoin. Ei kuitenkaan mikään ihme, kun lähes koko eduskunta vannoo markkinatalouden ihmeitä tekevään voimaan.

Kun on seurannut vimmaa, jolla sosiaali- ja terveyspalvelui-

ta ajetaan markkinoiden syliin, niin ei tarvitse kuin vetää yhtäläisyysmerkit Soten ja uuden alkoholilain yhteyteen. Ei liene kaukaa haettu, kuinka kohta pääosan päihdeongelmista hoitaa yksityinen sektori. Eihän sitä nyt herran jestas kannata alkaa yksityistä toimintaa harrastaa, jos ei ole potilaita?

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan poliisin ja muiden viranhaltijoiden yksityistämistä, sillä eihän oikeistolainen Suomi nyt, herra jumala, anna markkinoiden tyrehtyä. Yhtä mielenkiintoista on seurata, kuinka kauan suomalaiset katselevat sivusta tätä nykyistä markkinavoi- mien mellastusta ja sen tukemista yhteiskunnan taholta.

Punainen leka

Kuva: Heikki Mäntikkö

Itsenäisyyspäivänä 2017 Kiasman aukiolla Helsingissä

lee unestaan. Kansanedustaja Pertti Salolainen toteaa, että ”yksityisen sektorin lobbaus on ollut liian vahvaa” sote-uudistuksen valmistelussa.

Harkimo arvostelee terveysfirmoihin loikanneita

Harkimo epäilee, ettei sote-uudistusta saada aikaiseksi. Harkimo poh- tii, ”ketkä tästä iänikuisesta vääntämisestä sitten hyötyvät?” Ja vastaa itse: Eniten yksityiset terveyspalveluyritykset, joiden arvot ovat nousseet sadoilla miljoonilla.

”Poliittinen sote-sekoilu on hyödyttänyt yrityksiä”. Harkimo toteaa: ”Sote-poliittista kokonaisuudistusta eli kaverien kesken sotea on yritetty nyt kohta kymmenen vuotta ilman tulosta. Tuskin valmista syntyy nytkään, sen verran hataralla pohjalla mennään. ... Selvää on joka tapauksessa, että isoja sote-poliittisia päätöksiä tehdään ideologisten ajatusten mukaan – ei sen mukaan, mikä olisi paras malli Suomelle.

Ketkä tästä iänikuisesta vääntämisestä sitten hyötyvät? Eniten yksityiset terveyspalveluyritykset, joiden arvot ovat nousseet sadoilla miljoonilla. Poliittinen sote-sekoilu on jättänyt julkisen sairaanhoidon kehittämisen puolitiehen.” En ole Hjaliksken ihailija, mutta eipä tuohon paljon lisättävää ole.

Uhkailu, kiristys, maanit- telu

Kansliapäällikkö Martti Hetemäki varoittaa: ”Jos sote-uudistus ei on-

nistu ja tuo mukanaan rd-säästöjä, joudutaan leikkaamaan eläkkeistä ja muista etuuksista. Sote- ja maakuntauudistuksen pitäisi hidastaa sotemenojen kasvua niin, että menot ovat v 2029 3 mrd € alemmat kuin ilman uudistusta.”

Hallituksen eväät on syöty, mutta hallitus yrittää harsia jonkinlais- ta viritelmää. Sote-uudistuksen piti kaventaa terveys- ja hyvinvointieroja, hillitä kustannuksia ja luoda saumattomia hoivaketjuja, mutta hallituksen himmelissä tavoitteet eivät toteudu. Hallituksen malli on sen oman hallitusohjelman vastainen. Hallitus ei ole kuunnellut perustuslakiasiantuntijoita, sote-alan eikä taloustieteen tutkijoita eikä edes la- kiansa vaikutusarviointeja.

Juhani Tanski

Pihlajalinna – vieras kotonamme

Talo elää tavallaan – vieras lähtee ajallaan. Muistamme nuo presidentti Urho Kekkosen legendaariset sanat. Meidän kotiin (Kihniö) on vieras asettunut taloksi ottaen sosiaali- ja terveyspalvelut haltuunsa. Olisi edes miniä tai vävy ottanut ohjat käsiin, voisi ehkä paremmin sietää ja koettaa ymmärtää vahdinvaihdon talossa. Mutta kun komento siirtyy oppovieraalle, joka heti näytti uuden kaapinpaikan ja jonka sana on laki. Onko ihme jos murinaa ja purnaamista kuuluu vähän joka puolelta.

Noin voi kuvata kuntalaisten tuntoja, joita jatkuvasti saan erilaisten yhteydenottojen muodossa. Vihaisia, totta kai ymmärrettäviä soittoja tulee, joissa halutaan tietää, eikö sitä Pihlajalinnaa saada kuriin. Esimerkkinä vaikka se, miksi kuntalaiset eivät pääse oman kunnan kuntoutusaltaaseen kuntouttamaan itseään. Kallis allas on ison osan ajasta tyhjillään, koska Pihlajalinna kieltää yksittäisiltä ihmisiltä siellä käynnin. Tässä vain yksi esimerkki siitä, kuinka raivoissaan ihmiset ovat.

Mitä vastaan kysyjille, tuhotuneille kuntalaisille? Minulta, kunnanvaltuutetulta on kädet sidottu selän taakse. Voin nostaa ihmisten tuntoja tapetille esim. valtuuston kokouksissa, olla yhteydessä eri päättäjiin, mutta minkä teet. Kolmostien terveys on yritys ja sillä sipuli. Meillä kuntien päättäjillä ei ole päätösvaltaa yrityksen asioihin, ainoastaan sanan säilällä voimme sivallella.

Mitä minä höpisen. Onhan terveyskeskuksen aulassa Speden pelien kaltainen laite, johon voi nappuloita painamalla kertoa tuntojaan palveluiden laadusta. Voi ottaa yhteyttä ohjausryhmään, kertoa huolet ja murheet yrityk-

sen nettisivuilla tai jonkin muun monimutkaisen reitin kautta. Turha on myöskään mennä valittamaan kunnantalolle, ei kuulu meil- le!

Elävässä elämässä asiakas tilatessaan palvelun voi sen vaihtaa, jos palvelun tuottajan ja tilaajan toiveet ja toteutukset eivät käy yksiin. Nyt meillä sosiaali- ja terveyspalveluiden käyttäjillä eli asiakkailta on vain joku hemmetin vaikeakulkuinen jultuskana, joka ei edes välttämättä johda mihinkään. Onko ihme, jos ihmiset ovat kääremeissään, varsinkin kun ulospäin esitellään mittareita asiakkaiden lähes 100 prosenttisesti tyytyväisyydestä palveluihin.

Ai niin, mutta onhan meillä sopimuspaperit, joita aika-ajoin tarkistetaan. Mitäs luulette hyvät kuntalaiset, kuinka ove- lasti lakimiehet ovat sopimustekstit sorvanneet? Luuletteko, että sopimustekstiin vedoten palveluja ei heikennetä, asiakasmaksuja nosteta tai työntekijöiden selkänahasta kiskota, jotta yritys saadaan voitolliseksi?? Aivan, sitähän minäkin.

Hannu Tiainen

Kyykystä ylös – yhteislistan valtuutettu

Kolme pakettia kahvia kypillä

Puhelin pirahdi vastasin todennäköisesti yhdeksän euron pakko-työllistetty pyysi rahallista tukea mille lie järjestölle tarvitaan valistusta kouluihin alkoholin vaaroista eduskunta kun päätti lisätä nuorten juomista talouskasvu vaatii

Vuosi vaihtuu työttömille aktiivimalli käyttöön vihdoinkin laiskurit töihin vaikka hevon kuuseen orjapalkoilla tietenk eduskunta kun päätti työllisyysastetta nostaa talouskasvu vaatii

Uusi vuosi apteekkiin lääkkeitä ostaan niitä kalliita eduskunta kun päätti kestävyysvajeseen vedoten omavastuita nostaa talouskasvu vaatii

Samalla reissulla marketista kolme pakettia kahvia kypillä osta osta päässä soi aivot kuiskii talouskasvu vaatii talouskasvu vaatii

Hannu Tiainen

Perintä- ja ulosottojärjestelmä umpikujassa

Pekka Tiainen, 14.2.2018
VTT (Kansantaloustiede)

Käräjäoikeudet ovat käsitelleet velka-asioita 50 000 kpl vuonna 1995, 70 000 kpl vuonna 2005 ja 300 000 kpl vuodessa 2010-luvulla. Tämä on kriisiyttänyt oikeuslaitoksen, joka ei selviydy työtaakasta ja antaa sen takia virheellisiä tuomiota. Kansanedustaja Satu Taavitsainen kuvasi blogissaan 13.2.2018 massatyöttömyyden rinnalle noussutta massa-ulosottamista kansalliseksi hätätilaksi. Tilanne on kestänyt ja vastoin oikeusvaltioperiaatteita. Velkomisasioiden seurauksena luottohäiriöitä on Suomessa 370 000 yksityishenkilöllä koko ajan ja ulosottoja noin 230 000 yksityishenkilöllä koko ajan sekä ulosottoja noin 500 000 henkilöllä vuoden mittaan. Kotaja ja muita kiinteistöjä kuten maa- ja metsätiloja pakkohuutokaupataan noin 2 000 vuodessa.

Taavitsainen nostaa esimerkiksi Mikkelin, joka on luopunut perintäyhtiöiden käytöstä. Hän nostaa esimerkiksi PRA Internationalin, joka on saanut USA:ssa 80 miljoo-

Keinottelua velkasaatavilla

PRA Suomi Oy:n taustalla on, että Norjalainen Aktiv Kapital yhdistettiin PRA Groupiin, joka on maailmalla laajentanut. Arsenalin saatavat jaettiin kahteen osaan. Niin sanotusti elinkelpoiset menivät Finveralle ja 12 miljardia markkaa 600 milj. markan kauppahinnalla norjalaisille Aktiv Hansalle ja C & A:lle. Niistä tuli sitten Aktiv Kapital ja Aktiv Kapital Portfolio. Aktiv Kapital osti lainoja, jotka päätyivät PRA Suomalaisille esim. seuraavasti: Ajaututtu-

Perintäyhtiöt ja ulosotto koskettaa vuosittain puolta miljoonaa suomalaista ja on halvaannuttanut oikeuslaitoksen toiminnan. Tämä oikeusvaltion kansallinen hätätila on noussut myös otsikoihin. Tilanne on Suomessa järjetön. Ulosotossa on 4 miljardia euroa. 90 % tästä summasta kohdistuu yksityisiin ihmisiin ja muu osa yrityksiin ja muihin ns. oikeushenkilöihin. Joka vuosi ulosotetaan 1,1 miljardia euroa, mutta saman verran tulee lisää ulosottoon, joten kokonaissumma 4 miljardia ei pienene. Kyseessä on täydellinen umpikujaja.

aan vaikeuksiin luottotalo Fenno Oy siirsi saatavansa virolaiselle Nordcom OÜ:lle, joka siirsi saatavat virolaiselle AS Lhv Pankin Suomen sivuliikkeelle, kun se yritti päästä Suomen markkinoille. Se siirsi saatavat Aktiv Kapital Portfolio AS:lle, joka on siirtänyt saatavat PRA Suomi Oy:lle.

PRA Groupin tuomioiden peruste New Yorkissa 2014-2015 oli muun muassa se, että se haki oikeudesta velkapäätöksiä ilman velkakirjoja tai muita saamistodistuksia. Kun se sai oikeuden päätöksen, se saattoi velkaa, vaikkei ollut velkaa. Suomessa tapahtuu yleisesti vastaavaa. Kun osoittautui, että PRA Group oli erehdyttänyt tuomioistuinta, se tuomittiin korvaamaan ja palauttamaan rahoja ja asetettiin kielltoon myydä velkasaatavia. Suomessa ei tällaisia oikaisuja ole tehty.

Väärät päätökset pitää korjata

YLE:n taannoisen kyselyn mukaan yli puolet tuomareista myöntää, että tehdään vääriä päätöksiä. Oikaisuennettelyt puuttuvat. Suomessa ongelma on, että kun Euroopan ihmisoikeustuomioistuin antoi kymmeniä päätöksiä pitkittymisistä, alettiin käsittelyn pitkittymistä ehkäisemään rajaamalla pääsyä oikeuteen. Muun muassa vuonna 2016 korotettiin tuomioistuinmaksuja suurelta osin 2-3 kertaisiksi niin, ettei asioita voisi viedä oikeuteen. Oikea linja olisi päinvastainen: virheitä korjattaisiin eikä pankkien ja perintäyhtiöiden vaatimuksia hyväksyt-

täisi automaattisesti. Tällöin velkojat eivät toisi niin hanakasti oikeuteen, vaan joutuisivat sopimaan maksujärjestelyistä ja korjaamaan virheitään. Velkojan vastuu tarvitaan oikeuskäytäntöön.

Lindorff on vastaavasti hankkinut saatavia. Citi Group romahti ja sen seurauksena Citibank irtautui Suomesta ja S-Pankki osti sen saatavat, mutta myi ne sitten Lindorffille. Intrum Justia liittyi Lindorffiin ja sen kautta Intrumin hoitamat Visa luotto-saatava, joita hoiti Luottokunta, nykyinen Nets Oy, esimerkiksi Sampo Pankin puolesta. Lindorffkin hoiti niitä ja sitä kautta Lindorffille tuli näitä saatavia kun se osti velkasaatavia. Lindorff on hoitanut myös mm. Nordea Rahoituksen saatavia ja esim. Resurs Bank Ab:n saatavia. Tällä tavoin Lindorffin osuus saata-

vaperinnasta on kasvanut sekä sitä kautta, että se on ostanut saatavia, että sitä kautta, että se hoitaa muiden saatavia kuten esimerkiksi monien kuntien. Lindorff alkaa olla niillä rajoilla, että sillä on liian määrävävä markkina-asema. Kilpailuviranomaisen olisi tutkittava sen asema.

Perintäyhtiöiden liepeillä on muitakin ulosotolla saalistavia. Esimerkiksi vuonna 2004 konkurssin ja selvitystilan vuoksi lakkautettu Conventum. Se joutui lopettamaan lopunkin liiketoimintansa 30.9.2004. Nyt se kuitenkin jatkaa ulosotossa peitenimellä Kaivokadun PL-hallinto Oy.

Pankkien ja rahoituslaitosten 100-prosenttisesti omistama

mittausten tulosten vuoksi. Osa ehdokkaista oli mukana ilman mitään erityistä viestiä, ikään kuin velvollisuuden tunnosta, kun kukaan toinen ei suostunut, osa pohjusti selkeästi seuraavia eduskuntavaaleja. Koska kaikkien vanhojen ja suurten puolueiden ehdokkaat tuntuivat edustavan samaa ympäröivää arvomössöä, ei pidä ihmetellä jos asioita vähemmän seuraavan äänestäjän näkökulmasta kuka, tai mikä tahansa muu vaihtoehto, vaikka sitten se epämääräinen uusi normaali, tuntui virkistävältä. Vaalin tuloksen selvittyä molemmat vasemman kandidaatit kiittelivät kilvan äänestäjiä oikein äänestämistä. Heidän ajamansa "arvot" kun kuulemma voittivat.

Kuka sai Nato-mielisten äänet?

Yksi mielenkiintoinen yksityiskohta vaalissa oli ainoan selkeästi sotilaallisen liittoutumisen kannattajan, Nils Torvaldsin saama äänimäärä. Mieli-

Suomen Asiakastieto Oy tekee luottohäiriömerkinnät. Niiden perusteella lainoja irtisanotaan ja vakuuksia pannaan pakkohuutokauttavaksi. Ulosottomies tekee nykyisin lähes kaikki pakkohuutokautpat Mezzoforte Oy nimisen yhtiön nettihuutokaupan välityksellä.

Parannusesityksiä eduskunnassa

Vuoden 2018 alusta saatiin pieni parannus, kun pienituloisen pitkäaikaistyötön saa hakemuksesta 6 kuukautta ulosottovapaata työllistymisensä jälkeen. Useat kansanedustajat (Antero Laukkanen kd, Outi Alanko-Kahiluoto vihr, Anneli Kiljunen sd ja Kari Uotila vas) tekivät 3.5.2017 eduskunnassa yhteisaloitteen. Siinä esitetään seuraavia tärkeitä uudistuksia: (1) Yli 15 vuotta vanhojen ulosottovelkojen poispyyhkivää velka-armahdusta, amnestia, (2) Ulosoton lyhentämistä 10 vuoteen, kun nyt se on 15 vuotta asiaa kohden ja jos ulosotto aiheuttaa uusia asioita, ulosotto voi ketjuuntua 30-35-vuotiseksi, (3) Viivästyskorkojen käytön lopettaminen velkasummien paisuttamiseen, (4) Pakkahuutokauppojen sijaan velkajärjestelyt ja (5) Virheellisten velkatuomioiden oikaisu.

Useat kansanedustajat ovat tehneet eduskunnassa aloitteita

ta ja kyselyitä velkomisen ongelmista kuten Kaj Turunen (sin), Jari Myllykoski (vas), Maria Tolppanen (sd), Ritva Elomaa (ps) ja muita. Esityksissä tulee esiin eduskunnassa muodostunut kaikkiin eduskuntaryhmiin ulottuva tahtotila nykyisen perintä- ja ulosottojärjestelmän korjaamiseksi. Vastaavasti liikkeellä ovat olleet kansalaisjärjestöt kuten työttömien järjestöt, Velallisten Tu-

Läpimurtoa välttämättö- mään, isompaan oikeusreformiin ei kuitenkaan ole saatu. Taakana on 1990-luvulla luotu pankkitu-

Pekka Tiainen

Väyrystelyä

Kahdeksan joukossa Paavolla oli muista poikkeava profiili. Hän selkeästi (1) vastusti Natoa ja EU:n liittovaltiopoliittikkaa, (2) vaati palaamaan puolueettomuuspolitiikkaan ja irtaantumaa isäntämaasopimuksesta ja (3) esitti miten isäntämaasopimukseen sylliset saadaa vastuuseen. Sisäpolitiikkaa sivuten Paavo esitti: (4) Irti globalisaa-

Sauli Niinistön kruunajaisseremonian yhteydessä kommunistien kesken käytiin kiivasta sanailua siitä, onko sallittua äänestää Paavo Väyrystä, kun hänen tukijoinaan esiintyy avoimesti rasisistisia henkilöitä. Siinä yhteydessä käytettiin sumeilematta laatusanoja fasisti ja natsi.

Leonit Samuilevitsh varoitti viisikymmentä vuotta sitten heittelemästä näitä laatusanoja huolimattomasti kaikkiin erimielistä oleviin. Kun vastaan tulee oikea fasisti, niin silloin ei enää olekaan tälle sopivaa nimitystä. Nämä suomalaiset suurten esikuvien ideologiaa jäljittelevät piipertäjät eivät ansaitse heidän nostamistaan kommunistien päävastustajaksi.

Jos itsenäisten valtioiden tuhoaminen luokitellaan kansanmurhaksi ja fasismiksi, niin siinä tapauksessa Suomenkin johtavat poliitikot presidenteistä ja pääministereistä lähtien ovat olleet käytännössä eikä ainoastaan puheissa kanssarikollisia. Kaikkien EU-maiden johtajat ovat yksimielisesti tukeneet ja Natomaiden joukot osallistuneet aseellisesti Jugoslavian, Irakin, Libyan, Afganistanin tuhoamiseen ja tällä hetkellä yrittävät tuhota Syyrian valtiota. **Todelliset fasistit paistattelevat televisiokame-**

roiden loisteessa kunnioitettavina kansalaisina. He hallitsevat poliittisesti korrektin kielenkäytön. Heitä ei päästä syyttämään hyökkäämisestä kansanryhmää vastaan kuten jotakin onnetonta happovikaista sirkkelisahuria. Mutta näiden kunnianarvoisten rikollisten tekojen seurauksena tulee pakolaisia tuhotuista valtioista ja pikkurikolliset hyökkäilevät heidän kimppuunsa. Näin toimii läntinen arvoväite.

Paavo Väyrynen on kokenut kepulaisporvari. Presidentiksi Suomessa valitaan aina porvari tai muu erillisistotia. Väyrynen sentään arvosteli julkisesti USA:n isäntämaasopimusta ja muuta sotiin johtavaa politiikkaa. Kekkonen nostettiin aikanaan virkaan kommunistien tuella. Mutta ei ollut Kekkonen vika, että hänet korotettiin kommunistien aatteelliseksi erotuomariksi ja puolueen tuhoajaksi.

Viljo Heikkinen 15.2.2018

UUSI NORMAALI

Presidentinvaalissa Perussuomalaisten ehdokas Laura Huhtasaari perusteli kaikkien muiden ehdokkaiden mielipiteistä poikkeavia näkemyksiään lanseeraamalla käsitteen uusi normaali. Se tuntuu jääneen elämään. Jopa eduskunnassakin samainen, Huhtasaaren taustalla oleva taho viljelee tuota termiä aina sopivassa asiayhteydessä. Mitä se mahtaa tarkoittaa? Vaalitenteissä ja eri tilaisuuksissa Huhtasaari viittasi tuolla termillä johonkin suurempaan kansainväliseen virtaukseen tai liikkeeseen, ja sitoi oman missionsa jollakin tasolla yhteen laajasti Euroopassa tapahtumassa olevaan, löysemmin tai tiukemmin järjestäytyneeseen epämääräiseen protestiliikkeeseen.

Mitä kaikkia motivaatioita noissa liikkeissä mukana olevilla itse kenelläkin sitten lieneekään, mutta kyllä tuossa Huhtasaaren tarkoittamassa liikehdinnässä on selkeitä yhteneväisiä piirteitä, kuten ksenofobia ja nationalismi. Se on vaarallinen yhdistelmä, ja se ajatussuuntaus saanut merkittävää kannatusta eri puolilla Eurooppaa. Nämä protestiryhmät eivät ole enää vain joitakin humalaisten nuorten miesten häirikköporukoita, vaan ne ovat järjestäytyneitä puolueita ja niillä on useiden Euroopan maiden parlamenteissa merkittäviäkin edustuksia.

Persut äänestivät ideologiaa?

Jollakin kylmävällä tavalla tuo "Suomen Marine Le Pen'in" viljelemä sanapari sitoo Suomen perust Euroopassa vellovaan nationalistiseen ja rasisistiseen, jopa fasistiseen aatemaailmaan. Niin uskomattomalta kuin se tuntuukin, on tuo vanha kehno saavuttanut ainakin osissa Eurooppaa ihan virallisen legalisaation hyväksynnän. Seuraava

vaihe lienee maailmanhistorian kaikei synkimmän ajanjakson, toisen maailmansodan ja sitä edeltäneen natsismin ja fasismin nousuun kytköksissä olleiden pyövelien rehabilitointi, maineen palautus.

Tuoreimpien puolueiden kannatuskyselyiden mukaan näyttäisi siltä, että Perussuomalaiset olisi saanut nostetta oman ehdokkaansa kohtuullisen menestyksen siivittämänä. Tässä tapauksessa juuri persuja äänestäneet tuskin uskoivat niinkään ehdokkaan henkilöön, vaan sinne suunnattu ääni meni – tämä kai on pakko myöntää – ehdokkaan edustamalle ideologialle. Eli se uusi normaali tuntuisi kiehtovan osaa kansalaisista.

Arvomössöä

Vaaleja on totuttu pitämään – ja hyvin perustellusti – itseisarvoisesti demokratian puhtaimpana ilmentymänä. Tämä vaali oli harvinaisen tylsä. Vaalikeskusteluista jäi vaikutelma, että lähes kaikki haastajaehdokkaat olivat jo lähtökohtaisesti antautuneet musertavien mielipide-

Unto Nikula

VAUHDILLA UMPIKUJAAN

Valheiden suossa bkt on ihan oma lukunsa. Se on pelkkä tilastokoelma, joka piilottaa julkisuudelta kapitalisteille tärkeitä tietoja. Tuulosaskelman mukaan (sitä Tilastokeskus ei tee) vuonna 2016 työn arvo oli 234,3 miljardia, josta sotu ja julkinen talous ottivat 91,6 miljardia euroa. Siksi nettopalkaksi jäi 39,7 miljardia ja kapitalistit kahmivat itselleen 103 miljardia euroa. Tätä jyrkkää luokkajakoa kapitalistit eivät suurin surminkaan halua näkyviin. Sama piilottamisen idea jatkuu henkilöiden virallisessa tulotilastossa, jotka on siirretty Tilastokeskukselle. Sen ylin tuloluokka on 100 000 euroa, kun verottajalla se on 300 000 euroa. Muutoksen ansiosta suuret tulot jäävät piiloon.

Tuloluokat

Tilastokeskus tekee kaikkensa, että maan luokkaluonne pysyy piilossa. Sen rakentaman uuden tilastoinnin mukaan vuositulojen ylin tuloluokka on vaatimaton 100 000 euroa. Siinä tulo oli keskimäärin 15 741 euroa kuukaudessa. Verotilastojen mukaan ylin tuloluokka on 300 000 euroa, jossa keskimääräinen bruttotulo oli 65 257 euroa kuukaudessa. Saajia oli 5 364 henkeä ja he muodostavat kapitalismin kovan ytimen. Heidän lisäksi 100000-300000 euroa saavia on 76 194 henkeä. Heidän bruttotulonsa oli 12 256 euroa kuukaudessa. Nämä 81 558 henkeä eli 1,7 % tulonsaajista sanelee, mihin

Tämä nykyinen kapitalistinen järjestelmä perustuu tuotantopääomien yksityisomistukseen ja siitä seuraavaan työläisten työn tulosten, lisäarvon anastukseen samalla, kun työn tuottavuus paranee ja työ vähenee. Se ajaa yhteiskunnan umpikujaan. Sen lykkääminen tuonnemmaksi tuottaa kattavia ja järjestelmällisiä valheita. Kapitalismi elää valheiden varassa, mutta ihmiset eivät tunnista heille vakaissa tuumin syötettyä roskaa.

Kuva: Antero Nummiranta

Tänäänkin kapitalistit haluavat pimittää sen lähteen, jossa uusi arvo ja samalla yhteiskunnan kaikkien palkansaajien palkat ja tulot syntyvät eli työväenluokan työn. Koko ajan pyritään osoittamaan, että työväenluokka luokkana on kadonnut. Tuotantovälineitä omistamattoman työväenluokan työssä tuotetaan kuitenkin kaikki varallisuus ja ne tulot, joista palkansaajat, eläkeläiset, opiskelijat, työttömät ym. saavat toimeentulonsa. Tästä asiasta laadimme jo v. 2001 asiakirjan. Se löytyy Kommunistien Liiton etusivun kautta: <https://www.kommunistienliitto.com/> - opintomateriaali - "Työväenluokka 2000". Käykää tutkimassa.

suuntaan taloudessa mennään.

Tulotilaston alapäässä alle 55 000 euron saajia oli 4,3 miljoonaa, 90,7 % kaikista tulonsaajista. Heillä keskimääräinen bruttotulo oli 1 861 euroa kuukaudessa. Karkeasti ottaen tässä näyttää kulkevan tulojen mukaan perusluokkien raja, luokkaraja, jonka eri puolilla olevien edut ovat sovittamattomassa ristiriidassa keskenään.

Keskituloiset

Näiden ääripäiden, alle 55 000 ja yli 100 000 euroa välissä ovat luokattomat väliryhmät, joiden tulo oli keskimäärin 5 907 euroa kuukaudessa ja saajia 365 075 henkeä, 7,6 % kaikista tulonsaajista. Tämä joukko jakaantuu jatkuvasti ylös ja alas. Tämän monenkirjavan joukon edut ovat usein keskenäänkin ristiriitaiset. Pitkällä aikavälillä heistä aniharva pääsee suurempiin tuloihin,

useimmat vajoavat alas.

Ristiriita näkyy myös siinä, että toimeentulon kannalta verotus sortaa heikompia. Ylimmässä tuloluokassa bruttotulosta vähennettiin verotonta tuloa 5 215 euroa, jonka jälkeen keskimääräinen verotettava tulo oli 60 042 euroa. Tässä veroaste oli 38,0 % joten nettotulo oli 37 240 euroa kuukaudessa. Tuloluokassa, jossa tulo oli alle 2 917 euroa kuukaudessa, saajia oli 3,4 miljoonaa. Keskimääräisessä bruttotulossa oli verotonta tuloa 7 euroa jo-

Päätähuimaavat menetykset

Yhdysvaltalaisen dokumenttien tekijän Michael Mooren yksi laaja dokumentti esitettiin tammikuun alkupuolella TV 1:ssä. Jokainen, joka vähänkin paneutui ohjelmaan, huomasi minkälaista julmaa politiikkaa Yhdysvalloissa toteutetaan. Kaikesta raakalaismaisuudesta huolimatta sitä ihannoidaan. Sen trollitehtaat ovat onnistuneet paskan levittämisessä syvälle ihmisten sieluihin.

Ongelmaan ovat syyllisiä tavalliset yhdysvaltalaiset, jotka tietämättömyyttään ja pitkälle lukutaidottomina sallivat kaikki valheet. Mitähän meillä tapahtuisi, jos palkkauksissa kerrottaisiin, että perityistä veroista 59 prosenttia menee sodankäyntiin, kuten Mooren mukaan tehdään Yhdysvalloissa. Vaikoka olemme melko luopäistä porukkaa, niin moinen saisi meistä jokseenkin jokaisen hyppimään seinille.

Aktiivimalli

Tosin meillekin näyttää kelpaavan kaikenmoinen potaska ilman sen kummempia kansan liiakahtuksia. Aktiivimalli tosin saa somessa aikaan melkoisen metakan, mutta vain somessa. Se ei kuitenkaan riitä. Jos väki vain istuu käsien päällä, ei metakka Eduskuntaa suuremmin haittaa. Vasta sitten, kun ihmiset lähtevät liikkeelle, homma saa totisen luonteen. Voi vain kuvitella, mitä tapahtuu, jos aktiivimallin käsittelyn aikana satatuhatta, tai vaikka vain puolet siitä, ympäröi eduskuntatalon. Siinä tilanteessa koko Eduskunta olisi valmis kaatamaan moisen riistomallin.

Tosin vuoden lopulla suurpääoman bunkkerin EK:n nokkamies Jyri Häkämies, kehtasi väittää, että yritysverojen alentaminen ei ole vähentänyt yhteiskunnan verotuloja. Totuus on kokonaan toisenlainen – yritysten maksamien verojen määrä on las-

kenut rajusti. Se ei herättänyt ihmeempää, edes vähäistä meteliä somessa. Kuitenkin se oli melkoista pötyä.

Yritysten vero

Siihen aikaan, kun Suomesta rakennettiin ns. hyvinvointiyhteiskuntaa, yritykset maksoivat voitoistaan puolet veroina. Näin toimittiin vuoteen 1992 saakka. Silloin Esko Ahon (kesk) hallitus aloitti yritysten veroasteen alentamisen. Nykyään se on enää 20 prosenttia.

Vuosien saatossa yhteiskunnan menetykset ovat päätähuimaavia. Vuonna 2000 yritysten veroaste oli 29 prosenttia ja veromenetys oli 4,7 miljardia euroa, 42 prosenttia. Vuonna 2007 yritysten veroaste oli 26 prosenttia ja verojen menetys 5,9 miljardia euroa, 48 prosenttia. Vuonna 2016 yritysten veroaste oli enää 20 prosenttia ja veromenetys 6,8 miljardia euroa, 60 prosenttia.

Nämä mielettömät miljardit ovat pois yhteiskunnalta. Ne ovat menneet omistajien taskuihin. Siksi työllä ja tuskalla rakennettua hyvinvointiyhteiskuntaa ajetaan alas. Näyttää ihan siltä, että nykypolitiikalla tavoitellaan Michael Mooren kuvailemaa kehnoa yhdysvaltalaista koulutuksen, sosiaaliturvan sekä terveyden- ja sairaanhoidon kehnoa, suorastaan kehitysmaiden tasoista mallia.

Kai Kontturi

Missä menet vasemmisto?

Oikeistolainen puhuri on puhaltanut pitkän Eurooppaa jo pitkän rupeaman, liian pitkän. Puhuri on saanut myös huolestuttavia äärioikeistolaisia muotoja. Edes kapitalistisen talouden jatkuva räppiminen ei ole horjuttanut sanottavasti oikeiston asemia.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Todellakaan edes kapitalismin räppiminen ei horjuta oikeiston asemia. Äänestäjät rankaisevat vasemmistoa virheistään, mutta eivät oikeistoa. Kommunistit ovat lamassa ja etsivät edelleen suuntaa sosialismin romahduksen jäljiltä. Me esitämme työkansalle suuntaa ja ulospääsyä. Rakennetaan laaja yhteistyö markkinaliberalismin kumoamiseksi. Palataan Marxiin, Engelsiin, Leniniin sekä työväenluokan luokkataistelun kokemukseen ja siirretään se kokemus nykyaikaan.

Samaan aikaan vasemmistolainen työväenliike on vaeltanut varjojen mailla. Sosialidemokraattinen vasemmisto on koettanut pysyä pinnalla myötäillen oikeistolaista talouspolitiikkaa, kommunistit ja muu vasemmisto ovat yhä lamas-sa sosialismin romahduksen jäljiltä etsien uutta suuntaa muuttuneessa Euroopassa ja koko maailmassa.

Kaikkien maiden proletaarit, liiitykää yhteen, lausui Karl Marx aikoinaan. Ajattelevatko Euroopan unionissa toimivat sosialidemokraattinen vasemmisto sekä Euroopan Vasemmisto saavansa EU:ssa vaikuttaen työläiset yhteisrintamaan, murskaten tai ainakin horjut-

taen suurpääomien ja kapitalistisen järjestelmän eurooppalaista linna-ketta? Historian valossa sosialidemokraateilla tuskin on tulevaisuudessaakaan hinkua edes horjuttaa kapitalismia saati murskata sitä. Euroopan nujerrettujen työläisten ja osattomien usko sekä toivo Euroopan Vasemmiston kykyyn taistella pääomia vastaan on olematonta.

Onko siis kansallisesti ja kansainvälisesti vasemmistolaisen työväenliikkeen nostettava kädet pystyyn? Ei suinkaan. Eri maiden työväenliikkeiden on hankittava kunkin oma työläistensä luottamus takaisin. Vasemmiston on tunnustettava yksissä tuumin luokkaristiriitojen olemassaolo, joka ei

ten verotettava tulo oli 1 407 euroa ja veroaste 14,9 %. Sen jälkeen nettotulo oli 1 194 euroa kuukaudessa. Se on ylimmän tuloluokan nettotulosta 3,2 %!

Verouudistus

Että tässä saataisiin jonkinasteista tuloerojen tasoitusta, olisi tehtävä kaiken kattava verouudistus. Siinä laskettaisiin kaikki tulot yhteen ilman minkäänlaisia krumeluureja ja tulot verotettaisiin progressiivisesti niin, että tuloluokka alle 2917 euroa säilyisi ennallaan, mutta seuraava olisi 25 %, sitä seuraava 35 % ja seuraavat aina kymmenen prosenttiyksikköä lisää. Silloin ylimmässä tuloluokassa veroaste olisi 75 %. Näin ylimmän tuloluokan nettotulo olisi 15 010 euroa, johon verraten alimman tuloluokan nettotulo olisi 8,0 %.

Verojärjestelmän uudistus toisi vuodessa julkisen talouden kassaan 6,6 miljardia euroa. Aiemmin on jo todettu, että jos yritysvero palautettaisiin vuoden 1990 tasolle, verotulot lisääntyisivät 7,0 miljardia euroa. Verotuksen muutokset eivät horjuttaisi hyväituloisten toimeentuloa, mutta se siirtäisi myöhemmäksi järjestelmän nopean joutumisen lopulliseen umpikujaan. Tuotantopääomien yksityinen omistus ja työläisten työn tulosten anastus johtavat koko kansan kurjistumiseen. Jonain päivänä kansa huomaa, että kapitalismi elää loputtomien valheiden varassa. Siitä väistämättä seuraa luokkien yhteentörmäys.

Kai Kontturi

osalle työväenliikettä muka ole tätä päivää. Vain siten voidaan harjoittaa työväestöä ja köyhien puolesta tehtävää politiikkaa, tarjota kovalle oikeistolaiselle politiikalle uskottava ja varteeno-tettava vaihtoehto.

Työväestön edustajien tulee erottautua kyllin selvästi, niin poliittisesti kuin moraalisesti oikeistolaisesta arvomaailmasta. Työväenliikkeessä ei saa olla porvarilliseen yhteiskuntaan kuuluvia väärinkäytöksiä mallia VVO:n rajujen vuokrien asumistukikikailuja, poliittisia lehmänkauppoja kuten Tampereen pormestarin Golf – kenttähankeet, Teknologiateollisuusliiton puheenjohtaja Riku Aallon järkyttävä 60 prosentin palkankorotus jne. Puhumatta työläisille vahingollisista sopimuksista, kuten Kiky - sopimus yhtenä esimerkkinä. Sitten vielä ihmetellään työläisten ja vähäväkisten uskon loppumista työväenliikkeeseen ja kannatuksen hiipumista.

Työätekevän kansan ja heikoimmassa asemassa olevien hyvien elinolojen turvaaminen on tae hyvinvointiyhteiskunnalle ja julkisen sektorin toimivuudelle. Tämä kaikki taas on aloitteellisen, aatteellisesti ja moraalisesti vahvan kansallisen työväenliikkeen tehtävä. Rohkeasti vasemmistolaisin tunnuksin, yhteisrintamassa kaikilla tasoilla luottamus työväenliikkeeseen palautetaan. Vain siten työväenliike voi olla vahva myös kansainvälisesti taistelussa ylikansallisia pääomia vastaan.

Hannu Tiainen
Kihniö

Poimintoja mediasta

Pohjolan ja Baltian kommunististen ja työväenpuolueiden NATO-konferenssin vetoomuksen alueen väestölle neljä ensimmäistä kohtaa: **1.** Viron, Latvian, Liettuan ja Norjan on erottava sotilasliitto Naton. **2.** Suomen ja Ruotsin Natoon jäsentyminen valmistelut on lopetettava. Isäntämaasopimukset on irtisanottava. **3.** Alueen valtioiden on irtaannuttava USA:n sotapolitiikasta. **4.** On lopetettava sodan harjoittelu Pohjolan ja Baltian alueella. **Työkansan Sanomat 2/2018**

0 0 0
Maapallon 7,8 miljardista ihmisestä 815 miljoonaa näkee nälkää ja 2 miljardia on piilonälkäisiä eli he eivät saa mikroravinteita (vitamiineja ja kivennäisaineita) ruoastaan, vaikka saisivat kaloreita riittävästi. 5,6 miljoonasta lapsikuolemas- ta voitaisiin ehkäistä hyvällä ravinnolla 3 miljoonaa kuolemaa. Lapsista 6 % ja aikuisista 12,5 % on ylipainoisia. Ihmisistä ylipainoisia on 1,9 miljardia ja lihavia 3 miljoonaa. **Yliopisto 1/2018**

0 0 0
Apulaisprofessori **Markus Kröger** toteaa: "Metsän hävitys on lähtenyt rajuun nousuun Brasiliassa ja monissa muissa Etelä-Amerikan valtioissa kolmen viime vuoden aikana. Brasiliassa ilmiön takana on erityisesti presidentti Michel Temerin hallinto." **Yliopisto 10/2017**

0 0 0
Äitiyspakkauksen nimi säilyy ennallaan. **Tiedonantaja 19.1.2018**

0 0 0
Ranskalainen näyttelijä **Brigitte Bardot** haukkuu #metoo-liikkeen. Hänen mielestään suurin osa tapauksista on "tekopyhiä, naurettavia, epäkiinnostavia". **Hel-singin Sanomat 19.2.2018**

0 0 0
"Selvempiä merkkejä tästä [talouskasvun hidastumisesta] odotamme vuotta 2019 kohti mentäessä USA:sta, jossa verouudistuksen tuoma lyhytaikainen kasvusysäys syö talouden vapaat kasvuresursit nopeimmin. Näemmekin USA:n talouden olevan uudessa laskusuhdanteessa vuonna 2019", Handelsbanken katsoo. **Talouselämä 18.1.2018**

0 0 0
Turvallisuusasiantuntija: Soul ja Pjongjang ovat käytännössä jo valmiita sopimukseen yhteisistä pyrkimyksistä rauhaan ja vakautteen Korean niemimaalla, mutta Yhdysvallat ja sen masinoima Vancouverin rinnakkaiskokous estävät rauhanprosessin edistymisen. **RT 18.1.2018**

0 0 0
Keltainen lehdistö jaksaa pelotella lukijoitaan vuoden loppuun saakka: "Näin Suomi on varautunut ilmasotaan Venäjä uhatessa." Papparaisten ja mummeli- uuden vuoden juhlat menivät pilalle. **II-talehti 30.12.2017-1.1.2018**

0 0 0
Tapani Lausti lainaa yhdysvaltalaisista toimittajaa **Diana Johnstone**: "Huolimatta Yhdysvaltain maantieteellisesti turvallisesta asemasta molempien poliittisten puolueiden sotia kannattavat sektorit ovat luoneet todellisia uhkia maan kansalliselle turvallisuudelle lisäämällä uskonnollista fanaattisuutta Lähi-idässä ja provosoimalla ydinaseilla varustettua Venäjää. Aggressiivi-

sia sotaharjoituksia pidetään aivan Venäjän rajoilla." Lausti lainaa yhdysvaltalaisista toisinaajattelijaa **Stephen Lendman**: "Sen sijaan, että Eurooppa pyrkisi rauhanomaiseen yhteistyöhön tärkeän Venäläisen naapurinsa kanssa, se antaa Washingtonin pakottaa eurooppalaiset jäsenvaltiot maailmanvallan käytyreiksi vahingoittaen näin niiden hyvinvointia ja turvallisuutta." **Rauhan Puolesta 6/2017**

0 0 0
Professori, ympäristöneuvos ja tekniikan tohtori **Antero Honkasalo** sanoo haastattelussaan: "Mutta ydinaseiden uhka on Pohjois-Korean uhittelutkin huomioonottaen sellainen, että kyllä vahingosakin voi räjähtää." Eikö akateemisen tutkinnon suorittanut ymmärrä, että on syy ja seuraus, ja että voima aiheuttaa vastavoiman? Honkasalon tulisi tuntea historia: syy on USA, joka uhittelee ja pulistelee Etelä-Korean kanssa. **Rauhan Puolesta 6/2017**

0 0 0
Koltasaamelaiden koltan kielillä on ollut vain puhuttu 1970-luvulle saakka. Tuolloin kielelle luotiin ortografia eli kirjoitustapa koltien ja kielitieteilijöiden yhteistyönä. Ensimmäinen aapinen ilmestyi 1973 käsin tekstattuna ja mustin tussipiirroksin. ATK-aikana näppäimistöihin saatiin koltankieliset kirjaimistot. **Iso Nro 6/2017**

0 0 0
Palestiinan Länsirannalla Ramallah'ssa toimii Lähi-idän ensimmäinen naisjohtoinen radiokanava Nisaa FM. Sen perustaja on naispäätoimittaja **Maysoun Odeh Gangat**. Hänen tavoitteenaan on muuttaa stereotyyppiä palestiinalaisnaisista alistettuina uhreina. Kanava tarjoaa naisille yrittäjyyttä ja markkinointikoulutusta. Länsirannalla ja Itä-Jerusalemmissä asuu myös noin 600000 Israelin juutalaista, jotka elävät kansainvälisen oikeuden lainvastaisiksi toteamissa siirtokunnissa. **Iso Nro 6/2017**

0 0 0
Jukka Valtasaaren mukaan vapaus USA:ssa merkitsee monia asioita. Perustuslaissa "vapaus" tarkoitti vapautumista siirtomaavallasta. "Arvot, 'vapaudet', lippu ja kansallislaulu ovat symboleja ja vallankäytön välineitä." Franklin Roosevelt loi vapauden vision. **John F. Kennedy** sanoi: "Älä kysy mitä maasi voi tehdä Sinulle, vaan mitä Sinä voit tehdä maasi hyväksi". **Ronald Reagan** viestitti vapaudesta ilman velvoituksia. "Vaihtoehtojen faktojen" maailmassa on vaarana, että tosiasiat katoavat kokonaan." **SAM Magazine 4/2017**

0 0 0
Niko Heikkilä sanoo: "Todellisuus kuitenkin on, että Yhdysvalloissa ei ole eurooppalaistyyllisiä vihapuheen kieltäviä lakeja". Ohion osavaltion oikeus tuomitsi 1969 Ku Klux Klanin C Brandenburgin väkivallan yllyttämisen kieltävän lain nojalla 10 vuoden vankeusrangaistukseen. Tuomio kumottiin korkeimman oikeuden päätöksellä, jonka mukaan valtiovalta voi rajoittaa sananvapautta ainoastaan siinä tapauksessa, jos väkivaltainen toiminta tapahtuu puheen välittömänä seurauksena. Puheen kriminalisoiminen on ongelmallista. **SAM Magazine 4/2017**

Hannu Kautto

Kai Kontturi 85 vuotta

Kai syntyi Vaasassa. Valmistavan 2-vuotisen ammatikoulun metalli- linjan jälkeen hän työskenteli työkaluvalmistajana v. 1948-55. Palosaaren De-

mokraattisissa nuorisissa opiskeltiin 1950-luvun alussa työväenliikkeen historiaa, marxilaista taloustiedettä ja -filosofiaa. Kurssin suorittamisesta myös Kai sai "Iskurimerkin". Tästä saakka toiminta työväenluokan järjestöissä vei Kain mukanaan.

Talouden pyörittystä ja ideologioita ristiriitoja

Sirola-opiston kurssin (v. 1955-1956) jälkeen SKP:n piirisihteeri ilmoitti kunnallisjärjestön avoimesta toimitsijan paikasta, jossa palkkaa oli tiedossa vain kolmeksi kuukaudeksi. Kai kuitenkin otti työn vastaan. Metallimiehestä tuli järjestötoimistija ja taloudenhoitaja ainakin kolmeksi kuukaudeksi. Kain käsissä talous koheni. Kolme kuukautta venyi kolmeksi vuodeksi. Tämän jälkeen vuodesta 1959 Kai siirtyi SKP:n piirijärjestön taloudenhoitajaksi.

Tämä työ oli vaativa "posti". Piirillä oli silloin monopoli tanssitoiminnassa, kioski, kodinkoneliike, kirjapitotoimisto ym. Taloudenhoitajalla olikin suuri vastuu ja tehtäväalue. Näissä töissä Kai toimi vuoteen 1965. Tänä aikana hän myös suoritti vuosina 1962-1963 Moskovassa yhteiskuntatieteiden instituutissa kaksivuotisen kurssin.

60-luvun alussa Kai joutui ensimmäisiin hankauksiin Kansan Uutiset -lehden ympärille majoituneiden "uusien" kulttuuripiirien kanssa. Ne väittivät, ettei työläiskirjailijoita ollut olemassakaan. Tämän Kai näki ensimmäisenä merkinä revisionismin saapastelusta puolueeseen. Kai joutui erimielisyyksiin mm. Aarne Saarisen kanssa proletariaatin diktatuurin merkityksestä ja välttämättömyydestä. Keskustelun lopet-

Pitkän linjan kommunisti Kai Kontturi täytti 19.12.2017 85 vuotta. Hänet tunnemme lukuisista artikkeleistaan, kolumneistaan ym. kirjoituksistaan, joissa hän analysoi kriittisesti kapitalismia. Marxilaiseen talousteorianaan perustuen hän on tutkinut kapitalismin talouden lainalaisuuksia: tilinpitoa, tulonjakoa ja arvonmuodostusta. Merkittävä osoitus tästä on hänen äsken ilmestynyt tutkielma "Uuteen aikaan Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan."

ti Saarinen sanomalla, että "Kontturi valehtelee".

Markkinoinnin parissa

Vuonna 1965 Kai siirtyi tarkastajan vakanssille Konelaan. Hän joutui nopeasti ottamaan vastuun kaikista Konela-konsernin yhdeksästä tytäryhtiöstä, jotka olivat jälleenmyyjäliikkeitä ja muodostivat yli puolet Konelan liikevaihdesta. Sitä varten tuli kehittää kattava laskentatoimi. Vuodesta 1974 Kai siirtyi Konelasta Teboilille henkilöstöjohtajaksi ja siitä edelleen markkinointijohtajaksi. Teboil oli ihmisten tajunnassa 80-luvulle tultaessa "toisen luokan öljy-yhtiö". Kaille yksi mielenkiintoinen projekti oli yhtiön muistamisen ja markkina-osuuden nostaminen. Siinä huomiota herättävän mainoskampanjan päätteeksi tehtiin yhteistyösopimus TUL:n, Suomen Urheiluliiton ja Hiihtoliiton kanssa. Kymmenen vuoden saldo osoitti "penni litraa" kampanjasta olleen kaikille osapuolille hyötyä.

Kansantaloutta koskevia laskelmia

Jäätyään "eläkkeelle" vuoden 1989 alussa, alkoi vasta Kain todellinen työrupeama, kun hän pääsi enemmän kirjoittamaan ja luennoimaan. Merkittävin työ liittyy hänellä kuitenkin kansantaloutta koskeviin tutkimuksiin. Kaille talous ja sitä heijastavat numerot ovat aina sanoneet paljon. Hänen mukaansa "taloudessa oikeat numerot eivät valehtelee, vain tilastot valehtelevat".

Kai tukeutuu tutkimuksissaan marxilaiseen kansantaloustieteen, sillä vain se heijastaa oikein kansantalouden lainalaisuuksia. Yh-

teiskunnan luokkaluonteeseen vuoksi kapitalismi ei tunnusta yhteiskuntatalouden tieteellisiä lainalaisuuksia. Kapitalistinen "taloustiede", josta mm. nobeleita jaetaan, ei ole tiedettä. Se vain heijastaa mikrotason kapitalistista yritystaloutta tai makrotasolla niitä menetelmiä, joilla kapitalistit pyrkivät osoittamaan järjestelmän ikuisuuden. Mielenkiintoinen on Kain visio kapitalismin tulevaisuudesta. Kirjoituksissaan hän pääättelee, että vastaisuudessa tuotannon kasvu hidastuu.

Maailma pääsee eroon kapitalismista

Kapitalistit tarvitsevat kuitenkin voittonsa. Tämä aiheuttaa työn vähenemistä ja työttömyyden lisääntymistä. Kain mukaan muutamassa vuosikymmenessä työn puute nousee 30-50% tasolle. On vain ajan kysymys, milloin katkeaa oksa, jolla kapitalisti istuu. Maailma pääsee lopulta eroon kapitalismista. Kysymys on vain siitä millä hinnalla. Hinta voi olla kova työväenluokan ollessa täysin hajallaan. Vielä ei ole syntynyt kansanliikettä, joka voisi kehityskulun kääntää.

Kansan ääni, järjestöväki sekä toverit ja ystävät toivottavat Kaille hyvää jatkoa tutkimuksen ja kirjoitusten parissa. (KÄ toim.)

Kiitos

Kiitän kaikkia tovereita, ystäviä ja järjestöväkeä, jotka muistitte minua merkkipäiväni johdosta. Yhteinen työmme jatkukoon menestyksellisesti.

Kai Kontturi

Juho Haavisto 70 vuotta

Juho Haavisto syntyi 19.2.1948 Helsingissä. Isä oli kanta-upseeri. Hänen aikainen kuolemansa jätti Juhon sisaruksineen jo lapsena äidin kasvatettavaksi. Äiti oli köyhästä perheestä. Hänen poliittinen kasvatus alkoi musiikin keinoin. Lapset oppivat varhain kolme marssia: Internationaalinen, Neuvostoliiton hymnin ja Marseljeesin. Kotona oli avara ilmapiiri. Äiti, Juho ja sisarukset saattoivat keskustella syvällisistä asioista jopa yötä myöten. Äiti sanoi monesti, että "kommunismin aate on hyvä, mutta sen ihan kaikilla kannattajilla ei tee mitään"

Yleislakon 1956 aikaan ei työläistalustaista Juhoa ja hänen luokkatoveriaan päästetty Teh- taankadun kansakouluun, koska työläisten piti tuntea lakkonsa seuraukset. Laulu Johan- neksen kirkon poikakuorossa Cantores Minoreksessa oli kodin sallivaa vaikutusta. Äiti halusi tukea Juhon mielentymystä lauluun ja piti kirkon musiikkitoimintaa mahdollisuutena korkeampaan opetukseen.

Richardinkadun kirjastoon

Pentagonit

Etelä-Korean Pyeong Changin talviolympialaisten avajaishalli herätti huomiota pentagonin eli viisikulmion muodolla. Riittääkö arkkitehtien muodon valinnaksi luku viisi olympiarenkaista? Tunnustaako Etelä-Korea näin olevansa Yhdysvaltojen vasalli? Onhan jenkkinä sota- ja hyökkäysministeriö nimeltään ja muodoltaan pentagon.

Hannu Kautto

järjestyi äidin ansiosta lupa lainata aikuisten puolelta "oikeita" kirjoja satukirjojen asemasta. Siitä alkoi Juhon paneutuminen tietokirjojen maailmaan. Myös elokuvat valtasivat nuoren miehen mielen. Capi- tolissa, jossa esitettiin neuvostoliittolaisia elokuvia, tutustui Juho mm. Mihail Rommin elokuva-klassikoon: "Arkipäivän fasismi".

Oli selvää, että Juho suuntautui työväenliikkeeseen. Kulttuuritalon nuoriin hän liittyi 60-luvun alussa ja kävi useiden vuosien ajan Kulttuuritalon kuorossa. Tästä opista olikin apua vuosien ajan toimineessa Kansan äänen järjestöjen "Konnaköörissä". Työelämässä Juho toimi kirjapainoalalla. Hän kuului Kirjatyöntekijäin liittoon ja liittyi Kirjatyöntekijäin Sosialistiseen yhdistykseen (SKDL). Työelämässä hän toimi mm. työntekijöiden ja työnantajan edustajien neuvottelukunnassa, jossa ratkottiin yhteisiä asioita. Jo nuorena poikana Juho alkoi tutustua marxilaiseen kirjallisuuteen. SKP:n Kontulan osaston jäseneksi hän liittyi 1973 ja teki silloin työtä Tiedonantajan hyväksi.

Asukasliiton toiminta 1970-80 luvuilla oli Kontulassa vireää. Tässä työssä mm. talotoimikunnissa riitti työtä ja tehtäviä. Juho osallistui rauhanliikkeeseen, kun Vietnamin sodan aikana kerättiin myös Kontulassa Vietnamiin varoja koulukirjoihin ja sairaalan rakentamiseen. Myöhemmin työ rauhan puolesta on Juhon osalta jatkunut Sodan- ja Fasismien Vastainen työ-järjestössä. Ideologisen suuntauksen ajautuessa puolueessa hakoteille 1980-luvun alusta lähtien, myös Juho joutui muiden marxisti-leninistien ohella etsimään paikkansa työväenliikkeessä. Monen muun toverin kanssa hän teki ensin työtä KTP:n piirissä. KTP:n hajoamisen jälkeen hän on toiminut Kansan äänen järjestöjen joukossa. Matkansa varrella Juho on toiminut katutyössä, vaaleissa ym. ja ollut myös järjestöjen ehdokkaana kaikissa vaaleissa.

Juho katsoo, että työväenliikkeen hajaannus kulkee rinnakkain kapitalismin globalisaation kanssa. Sitä vastaan kommunistien tulee yhdistyä järjestöllisesti ja ideologisesti ja ottaa haltuun marxilais-leniniläinen tiede ja historiallinen kokemus. Välittömästi on luotava laaja rintama uutta fasistista markkinaliberalismia vastaan.

Toverit, ystävät ja Kansan äänen toimitus toivottavat Juholle hyvää jatkoa.

Kiina kohtuullisen vauraaksi yhteiskunnaksi v. 2021 mennessä (2)

Presidentti Xi Jinpingin pitämä linjapuhe Kiinan kommunistisen puolueen 19. puoluekokouksessa

Kiinan kommunistinen puolue

”Me olemme uurastaneet puolueen johtavan aseman ja sen rakentamisen voimistamiseksi. Olemme suorittaneet kovia toimia korjataksemme sen leväperäisen ja heikon hallinnon. Me rohkaisemme kaikkia puolueen jäseniä kunnioittamaan puolueohjelmaa. Kehotamme heitä vahvistamaan tietoisuuttaan tarpeesta säilyttää oma poliittinen koskemattomuutensa. Kehotamme heitä tottelemaan puoluejohtoa ja pysymään linjassa puolueen kanssa sekä tukemaan puolueen keskuskomitean ja sen keskitetyn, yhtenäisen johdon toimivaltaa. Olemme tiukentaneet poliittista kurinalaisuutta ja puolueen sääntöjä sen varmistamiseksi, että poliittinen vastuu puolueen hallinnosta täyttyy jokaisen puolueorganisaation tasolla.”

”Me olemme sitoutuneet – tarkastelemaan itseämme peilistä, huolehtimaan vaatteistamme, käymään kylvyssä ja hoitamaan vajojamme” – käynnistämään aktiiviteetteja, joita puolueen jäsenet käsittelevät ja joita he tekisivät joukkojen parissa sekä että he aloittaisivat kampanjan Kolme tiukkuutta ja vakavuutta. Ole tiukka harjoittaessasi itsesi kehittämistä, käyttäessäsi valtaa ja harjoittaessasi itseäsi sekä ollessasi vakavissasi omaa ajattelua, työtäsi ja käyttäytymistäsi kohtaan.”

”Olemme kohdistaneet ja institutionalisoineet kaikille puolueen jäsenille vaatimuksen, että heillä on oltava vankka käsitys puolueohjelmasta ja puolueen säännöistä sekä näihin liittyvistä puolueormeista. Tämän seurauksena kaikkien puolueen jäsenten ihanteet ja vakaumukset ovat vahvistuneet ja puolueen tietoisuus on syventynyt. Me olemme hyväksyneet uudelle aikakaudelle sopivat puoluestandardit, joilla arvioidaan puoluevirkailijoiden kyvykkyyttä. Näin saatutetaan huomattava parannus tapaan, jolla heidät valitaan ja nimitetään tehtäviinsä. Lisäksi on edistytty puolueinstituution rakentamisen puitteissa ja sen sääntöjen uudistamisessa. Olemme pitäneet ensisijaisen tärkeänä puoluekurin noudattamista ja puuttumista niihin merkittäviin ongelmiin, jotka herättävät voimakkaampia julkisia reaktioita ja jotka uhkaavat heikentää puolueen arvovalan perustaa. Hyväksymme 8-kohtaisen ohjelman hallituksen ja puolueen johtamisen parantamiseksi. Olemme ponnistelleet puolueessa muodollisuuksien, byrokratian, nautinto- ja ylellisyyshakuisuuden vähentämiseksi. Olemme vastustaneet vahvasti etuoikeuksien peräämistä. Kurinpitotarkastukset ovat leikanneet kuin veitsenterät korruptiota ja väärinkäytöksiä jokaisessa puoluekomiteassa kaikilla Kiinan hallintoalueilla keskus- ja maakuntatasolla. Mihinkään paikkaan ei ole jätetty kajoamatta. Lahjonnan torjunnassa ei ole tunnettu minkäänlaista suvaitsevaisuutta. Olemme ryhtyneet tiukkoihin toimiin ’pyydystääksemme tiikereitä’, ’lätkiäksemme karpäsiä’ ja ’met-sästääksemme kettuja’. Päämääränä on ehkäistä ja estää korruptiota. Lahjonnan moraalinen torjunta on

Ilmoituksensa mukaan Kiina rakentaa edelleen sosialismia. Tähän kaikki eivät usko. On kuitenkin huomioitava, että näin sanoo Kiinan presidentti, joka on yksi maailman vaikutusvaltaisimmista johtajista. Historiallinen materialismi osoittaa kehityksen tekevän mutkia. Kiina vastasi globalismin vyörytykseen tavalla, jolla se voi turvata puolueen ja sosialismin sekä ottaa haltuunsa nopeutetussa tahdissa ihmiskunnan tieteen ja tekniikan saavutuksia. Tämä on ”pitkä marsi”, mutta sitä oli Kiinan muurinkin rakentaminen. Muistakaamme, että kuullessaan uutisen Neuvostoliiton hajoamisesta, kiinalaiset ilmoittivat olevansa hyvin surullisia. Elämmekö aikaa, jolle on leimallista imperialismiin aineiden elpyminen, mutta toisaalta edelleen siirtymisen kapitalismista sosialismiin sekä työväenluokan uudelleen järjestäytyminen. (KÄ/toim.)

parhaillaan meneillään. Korruption vastainen kampanja on rakennettu murskaavaksi vuorovedeksi, jonka kehittämistä lujitetaan.”

”Viime viiden vuoden aikana olemme kohdanneet rohkeasti merkittäviä riskejä puolueessamme ja testanneet niitä sekä käsitelleet puolueen sisäisiä ongelmia. Halusimme korostaa päättäväisesti puoluekuria, parempaa puoluejohtoa, torjua korruptiota sekä rangaista väärinkäytöksistä ja poistaa meitä uhkaavat vakavat vaarat puolueessa ja koko maassa. Tämän seurauksena sekä puolueen poliittinen ilmapiiiri että sen poliittinen ekosysteemi ovat parantuneet huomattavasti. Puolueen kyky innovoida, yhdistää voimansa ja taistella energisesti – ovat kaikki vahvistuneet. Puolueen yhteisvastuullisuus ja yhtenäisyys ovat vahvistuneet. Sitoutumissamme toimintaan kansan parissa on parantunut huomattavasti. Vallankumouksellinen karkaisu on tehnyt puolueestamme voimakkaamman. Nyt se säteilee suurella elinvoimaisuudella. Tämän vuoksi ponnistelut puolueen ja maan kehittämiseksi ovat saaneet vankan poliittisen perustan.”

”Meidän on kuitenkin oltava selvillä monista työmme puutteista, olemassa olevista haasteistamme ja vaikeuksista. Jotkin akuutit ongelmat johtuvat epätasaisesta ja riittämättömästä kehityksestä. Ne odottavat ratkaisuaan. Kehityksen laatu ja vaikutus eivät ole sellaisia, kuin niiden pitäisi olla. Kiinan innovointikykyyn pitäisi olla suurempi. Reaalitalous odottaa edistymistään. Meillä on vielä pitkä tie kuljettavana kohti ympäristönsuojelua.” ”Yleisen hyvinvoinnin suhteen meillä on yhä useita riittämättömiä alueita. Köyhyyden lievittäminen on edelleen maassamme suuri tehtävä. Maaseudun ja kaupunkialueiden kehityksellä on edelleen suuria eroja alueiden ja tulonjaon välillä. Kansamme kohtaa yhä paljon vaikeuksia työllisyydessä, koulutuksessa, terveydenhuollossa, asumisessa ja vanhustenhoidossa.”

”Kansalaistahdon toteutumisen edellyttää parannusta. Sosiaaliset jännitteet ja ongelmat ovat si-doksissa toisiinsa. Paljon on vielä tekemättä. Maan hallinto perustuu laillisuuteen ja Kiinan yhteiskunta-järjestelmään. Hallinnon suorituskykyä on vahvistettava entisestään. Ideologinen taistelu on edelleen monimutkaista. Kansallisessa turvallisuudessamme kohtaamme uusia kehityssuuntia. Joitakin uudistussuunnitelmia ja poliittisia menettelytapoja sekä toimenpiteitä on toteutettava entistä paremmin. Useat puolueemme rakentamisen ulottuvuudet ovat yhä heikkoja. Nämä ovat kaikkia ongelmia, jotka vaativat täyden huomionni niiden ratkaisemiseksi.”

”Viime viiden vuoden saavutukset ovat puolueen keskuskomitean

tean vahvan johtajuuden ja ennen kaikkea kaikkien puolueen jäsenten ja kaikkien kiinalaisten ansiota, koska he vetävät yhtä köyttä. Ilmaisen sydämelliset kiitoksemme Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean puolesta kaikille etnisille kansanryhmillemme, kaikille muille poliittisille puolueillemme, kansalaisjärjestöille ja isänmaallisille ihmisille kaikilta yhteiskunnan eri aloilta, maanmiehillemme ja -naissillemme Hong Kongin ja Macaon erityishallintoalueilla ja Taiwanissa, merentakaisille kiinalaisille ja kaikille ystävillemme ympäri maailmaa, jotka ovat osoittaneet ymmärrystä meille ja antaneet tukensa Kiinan nykyaikaistamiselle.”

Toverit

”Uudistuksen alkuaikoina ja niiden avautuessa puolue teki meille selkeän kehotuksen kulkea omaa polkua ja rakentaa sosialismia kiinalaisin ominaispiirtein. Tuosta lähtien puolue on yhdistänyt kaikki kiinalaiset ja johtanut heitä väsymättömässä taistelussa, joka kannustaa Kiinaa nousemaan johtavaan asemaan taloudessa, teknologiassa, puolustuskäytössä ja yhtyneessä kansallisessa vahvuudessa. Kiinan kansainvälinen asema on noussut enemmän kuin koskaan ennen. Meidän puolueemme, maamme, ihmisemme, voimamme ja kansamme ovat muuttuneet ilman ennakkotapa-uksia. Kiinan kansakunta seisoo aivan uudessa asennossa – pitkänä ja vahvana – idässä.” ”Kaksi vuosikymmentä kovaa uurastusta kiinalaisen sosialismin puolesta on ylittänyt uuden aikakauden kynnyksen. Tämä on uusi historiallinen vaihe Kiinan kehityksessä.”

Mitä on uuden aikakauden kiinalainen sosialismi?

”Kiinan kansakunnan kärsittyä nykyaikana niin paljon ja niin pitkään, se on aikaansaanut valtavan muutoksen. Se on noussut ja rikastunut sekä on voimistumassa. Sillä on edessään loistavat tulevaisuudennäkymät ja nuorentuminen. Tämä tarkoittaa sitä, että tieteellinen sosialismi on täynnä elinvoimaa 21. vuosisadan Kiinassa ja että kiinalaisen sosialismin lippu lentää korkealla ja ylpeänä kaikkien nähtävissä. Tämä merkitsee sitä, että kiinalaisen sosialismin polku, teoria, yhteiskuntajärjestelmä ja sosialistinen kulttuuri ovat pysyneet mukana kehityksessä ja ne valaisevat uusia väyliä muiden kehitysmaiden nykyaikaistamiseen. Kiinalainen sosialismi tarjoaa uuden vaihtoehdon maille ja kansakunnille, jotka haluavat nopeuttaa kehitystään ja säilyttää itsenäisyytensä. Se tarjoaa kiinalaista viisautta ja lähestymistapaa ihmiskunnan kohtaamien ongelmien ratkaisemiseen.”

”Tämä uusi aikakausi on menestyksen pohjalta tapahtuvan rakentamisen aikakausi ja sen jatkamista uudessa his-

Pekingin vanha kaupunki (kielletty kaupunki) otettiin keisarien käyttöön v. 1420 ja oli 1900-luvulle saakka Kiinan hallinnollinen keskus. Se on malliesimerkki Kiinalaisesta arkkitehtuurista ja kuvaa hyvin vuosisatojen kulttuuria ja jatkuvuutta.

torialisissa ympäristössä pyrkimällä menestykseen kiinalaisen sosialismin turvin. Se on aikakausi, jolla varmistetaan ratkaiseva voitto kaikilta osin kohtalaisen vauraan yhteiskunnan rakentamiseksi ja jolloin ponnistellaan suuren, modernin sosialistisen valtion rakentamiseksi. Se on aikakausi, jolloin kaikkien eri etnisten ryhmien kiinalaiset ihmiset toimivat yhdessä ja työskentelevät ahkerasti paremman elämän puolesta sekä aikakausi, jolloin lopulta saavutetaan kaikille kuuluva yhteinen vauraus. Se on aikakausi kaikille meille, Kiinan kansakunnan pojille ja tytärille, jolloin ymmärretään yhtenä sydämenä kiinalaisen kansallisen unelman toteutuminen. Se on aikakausi, jolloin Kiina siirtyy lähemmäksi maailman päänäyttämöä suoden ihmiskunnalle suurempia lahjoituksia.” ”Kiinalainen sosialismi on saatuttanut uuden aikakauden yhteiskuntamme pääristiriidan kehittymisen vuoksi.” (”Pääristiriita on elimellisessä yhteydessä perusristiriitaan ja muodostaa tavallisesti sen jonkin puolen, yhdysojan tai konkreettisen ilmentymän. Se vaikuttaa vain jossakin tietyssä vaiheessa. Pääristiriidan ratkaisemista riippuu materiaalisien muodostuman myöhempi kehitys, sen siirtyminen seuraavaan olemassaolovaiheeseen.” A. Šeptulin: Dialektiikan kategoriat ja lait, Edistys 1977).

”Nykyisin meidän pääristiriitamme vallitsee epätasapainoisen ja riittämättömän kehityksen sekä ihmisten yhä kasvavien tarpeiden välillä heidän pyrkiessään parempaan elämään. Yli miljardin ihmisen perustarpeet on tyydytetty. Tämä on periaatteessa mahdollistanut heille ihmisarvoisen elämän. Kiina saattaa pian kohtalaisen vauraan yhteiskunnan rakentamisen onnistuneeseen päätökseen. Ihmisten tarve elää parempaa elämää on yhä laajempaa. Materiaalisten ja kulttuuristen tarpeiden lisäksi tarvitaan enemmän demokratiaa, oikeusvaltiota, oikeudenmukaisuutta ja turvallisuutta sekä parempaa ympäristöä. Samaan aikaan Kiinan kokonaistuotantovoimat ovat parantuneet merkittävästi ja monilla aloilla tuotantokapasiteettimme on suurinta maailmassa. Merkittävien ongelmamme on kuitenkin kehityksemme epätasapainoisuus ja sen riittämättömyys. Tästä on tullut tärkein rajoittava tekijä ihmisten kasvavien tarpeiden tyydyttämiseksi ja heidän paremman elämänsä saavuttamiseksi.”

”Meidän on tunnustettava, että kiinalaisen yhteiskunnan pääristiriidan kehitys on historiallinen muutos, joka vaikuttaa koko näkymään ja joka luo monia uusia vaatimuksia puolueetölle ja koko maalle. Meidän on käytettävä valtavasti energiaa Kiinan kehittämi-

sen ylläpitämiseen, sen epätasapainon ja puutteiden korjaamiseen sekä pyrittävä parantamaan voimakkaasti kehityksen laatua ja vaikutuksia. Tällä tavoin pystymme paremmin vastaamaan kansakuntamme yhä kasvaviin taloudellisiin, poliittisiin, kulttuurisiin, sosiaalisiin ja ekologisiin tarpeisiin sekä edistämään tasapainoista inhimillistä kehitystä ja laaja-alaista yhteiskunnallista edistystä.”

”Meidän on oivallettava, että kiinalaisen yhteiskunnan pääristiriidan kehitys ei muuta Kiinan sosialismin nykyisen vaiheen arviointia. Kiinalaisen kontekstin perustavanlaatuinen ulottuvuus – että maamme on edelleen ja tulee vielä pitkään säilymään sosialismin ensimmäisessä kehitysvaiheessa – ei ole muuttunut. Kiinan kansainvälinen asema maailman suurimpana kehitysmaana ei ole muuttunut. Koko puolueen on oltava täysin selvillä tästä perustavanlaatuisesta asiasta. Meidän työmme täytyy perustua tähän tärkeimpään tosiasiaan – sosialismin ensimmäiseen vaiheeseen. Meidän on sitouduttava täysin puolueen peruslinjaan, joka pitää puolueen ja maan käynnissä ja joka tuo ihmisille onnellisuutta. Meidän on johdettava ja yhdistettävä kaikkien Kiinan eri etnisten ryhmien kansalliset taloudellisen kehityksen keskeisten tehtävien täyttämiseksi. Meidän on pidettävä kiinni neljästä pääperiaatteesta, jatkettava uudistuksia ja avauduttava, luotettava itseemme, oltava ahkeria ja yritteliäitä ja pyrittävä rakentamaan Kiina suureksi, nykyaikaiseksi sosialistiseksi valtioksi, joka on vauras, vahva, demokraattinen, kulttuurisesti kehittynyt, harmoninen ja kaunis.”

KKP:n neljä pääperiaatetta ovat: Pitäydytään sosialismin tiellä, ylläpidetään kansan demokraattista diktatuuria ja puolueen johtavaa asemaa sekä kannatetaan marxismi-leninismia ja Mao Zedongin ajatuksia.

Toverit

”Kiinalainen sosialismi on astunut uudelle aikakaudelle sekä Kiinan kansantasavallan että sen kansakunnan kehityksen historiassa, ja se on valtavan tärkeä asia. Kansainvälisen sosialismin ja ihmiskunnan kehityksen historiassa tämä on erittäin tärkeää. Koko puolueemme pitäisi synnyttää kiistatonta luottamusta, työskennellä hyvin ja ahkerasti, jotta kiinalainen sosialismi näkyisi entistä elinvoimaisempana.”

Toimitus, suomennos, selitykset: Matti Laitinen

Lähde: The 19th National Congress of the Communist Party of China October 18, 2017

Suomen Työväen vallankumous 100 vuotta

Suomen porvareilla on tapana muistella sotia ja niiden aiheuttamia murhenäytelmiä, surua ja tuskaa. Samalla he puhuvat talvisodan hengestä ja siitä, mitä Suomen kansa yhtenäisenä saavutti - ”torjuntavoiton”. Porvariston aseiden kalistelu ei ole osoittanut laantumisen merkkejä, vaikka talvisodasta on kulunut kohta jo 80 vuotta. Luokkasodasta eivät porvarit ole elämöineet yhtä voimallisesti. Siitä on suorastaan vaiettu.

Sata vuotta sitten Helsingin työväentalon torniin sytytettiin punainen lyhty sen merkiksi, että työväen vallankumous oli alkanut. Miten siihen tilanteeseen tultiin? Mitä se vaati sen ajan eläneiltä?

Suomessa oli 1910-luvulla melko hyvä työtilanne. Ainakin osittain se johtui käydystä ensimmäisestä maailmansodasta. Esim. pääkaupunkiseudulla tehtiin linnoitustöitä, jotka työllistivät tu-

Puheenvuoron Tuusulan ja Järvenpään seudun luokkasodan 100-vuotistapahtumassa Järvenpäässä piti Markku Nieminen

hansia. Tsaarin armeijan tilaukset työllistivät myös metalliteollisuutta muun muassa kranaattitilausten ansiosta.

Suurten tapahtumien aika

Tsaarin valta kukistettiin helmikuussa 1917 ja lokakuussa Venäjällä vallankumous voitti. Suomi julistautui itsenäiseksi 6.12. Lopullisesti itsenäisyys saatiin 31.12., kun kansankomissaarien neuvosto allekirjoitti päätöksen Suomen itsenäisyyden tunnustamisesta.

Kun armeijan tilaukset ja linnoitustyöt sitten loppuivat, tilanne huononi nopeasti. Huonosta tilanteesta huolimatta Suomen työväenluokka pystyi lakkojen avulla taistelemaan itselleen kahdeksan tuntisen työpäivän. Siitä tehtiin paikallisia sopimuksia kesästä 1917 alkaen. Paikallinen sopiminen ei siis ole mikään uusi juttu. Marraskuun yleislakon seurauksena 8 tunnin työpäivä kirjattiin lakiin.

Vuoden 1917 lakkojen aikana työväenyhdistykset ja kaartit pitivät eri paikkakunnilla jo tosiasiallisesti valtaa käsissään. Sosialidemokraattisen puolueen johto ei kuitenkaan ollut tilanteen tasalla tai ei uskaltanut ottaa valtaa ja aloittaa vallankumousta. Ei edes marraskuun yleislakon yhteydessä. Emme koskaan saa tietää, miten historia olisi mennyt, jos uskallusta olisi ollut. Keväällä 1918 lakon johtajia ammuttiin riippumatta siitä, olivatko he osallistuneet aseelliseen taisteluun vai eivät. Porvari ei antanut anteeksi.

Työväestöllä ei ollut muuta mahdollisuutta

Loppuvuodesta 1917 alkoi maassa olla työtätekevillä hätä ja nälkä. Tiedettiin, että Saksaan oli mennyt herraspoikia jääkärin oppiin ja suojeluskunnat varustautuivat. Työväen järjestyskaartien oli tässä tilanteessa pakko vastata varustautumiseen. Oli pelättävissä ja aiheesta, että suojeluskunnat karkaavat työläisaktiivi-

en kimppuun. Herrat piilottelivat ruokaa - ja köyhät näkivät nälkää. Voi sanoa, että eriarvoistuminen oli huipussaan. Ei ollut mikään ihme, että johto oli lopulta pakotettu aloittamaan vallankumouksen, meni syteen tai saveen.

Mitä tämä kaikki tapahtumien vyöry vaati sen ajan kokeneilta ja eläneiltä? Minkälaisen paineen alla sen ajan työläiset elivät ja olivat? Voimme vain kuvitella. Kun vallankumous ja luokkasota alkoi, saivat monet nuoret miehet ja myös naiset johdettavakseen lähes kylmiltään kymmenien, jopa satojen ikätoveriensa joukkoja. Sen on täytynyt olla kova kokemus. Aseisiin tartuttiin, koska nähtiin, että ”ei ollut muuta mahdollisuutta, se oli pakotilanne”, kuten eräs entinen punakaartilainen 1980-luvulla asian ilmaisi. Nykypäivän aktiivi menee edelleen hiljaiseksi, kun nuo sanat muistuu mieleen.

Vastakkainasettelu nostaa taas päätään

Tänä päivänä Suomessa on vastakkainasettelu taas kerran alkanut nostaa päätään kapitalistiluokan ja porvarien toimesta. Erityisen selvästi se näkyy oikeistolaisten suhtautumisessa työttömiin. Porvarin mielestä työtön on itse syypää työttömyyteen ja siksi heille pitää antaa keppiä leikkaamalla työttömien toimeentuloa. Hyvin toimeentulovien asenne ja puheet alkavat olla todella kovia. Tilanne alkaa muistuttaa sadan vuoden takaisia aikoja. Kapitalistien vaatimukset ja pyrkimykset pidentää työaika ja romuttaa TES:n yleissitovuus sekä tiedustelulait, oikeistopopulismin nousu ja fasistien, natsien esiintyminen julkisesti ovat todellisuutta. Aktiivimallin saama tyritys toisaalta näyttää, että työläiset ovat heräämässä, mikä pakotti ay-liikkeen johdonkin reagoimaan ja poliittinen lakko toteutui 2.2.

Suomen Työväen Järjes-

tyskaartin perinneyhdistys

Kun Neuvostoliitto ja eurooppalaiset sosialistiset maat joutuivat kriisiin ja lopulta ajautuivat kapitalismin tielle, katsoivat Suomen porvarit hetken koittaneen ”vapaussota”- ja suojeluskuntien perinteen vaalimiselle. Jotkut näistä äkseeraavat perinneasuihin pukeutuneena ja esiintyvät muutenkin sotaisina.

Aina silloin tällöin tovereiden kanssa nousi keskusteluun punakaartin perinneyhdistyksen perustaminen vastapainoksi voittajien yhdistyksille. Lokakuussa 2009 metallityöväen Murikka-opiston kuukauden kurssilla keskusteltiin fasismin ja oikeiston noususta ylipäänsä. Perinneyhdistyksen perustaminen nousi esille. Kurssitoihinassa yhdistys jäi perustamatta, mutta suunnitelmat saivat pitkissä keskusteluissa alkunsa.

Huhtikuussa 2010 kurssilaiset kokoontuivat tapaamiseen Ikäalistien kylpylään. Osa meistä, viisi toveria, menimme Kilvakkalan yli sata vuotta vanhalle työväentalolle - ja perustimme yhdistyksen, joka sai nimekseen Suomen Työväen Järjestys Kaartin perinneyhdistys (STJK). Linjasimme yhdistyksen tarkoituksiksi suomen työväenluokan taisteluperinteen kunnioittamisen. Olimme sitä mieltä, että 1918 Suomessa tapahtui taisteluiden päätyttyä sotarikoksia. STJK: n tarkoituksiksi tuli nostaa vaietut rikokset esiin ja yleiseen tietoisuuteen. Tarkoitukse ei ole, että yhdistys keräisi rahaa aseiden ostoa varten. Päinvastoin, perustava kokous oli sitä mieltä, että STJK tulee olemaan rauhan puolella.

STJK:n facebook-sivut toimivat

Yhdistys on perustanut facebook-sivut ja nettisivutkin perustettiin, mutta luokkavihollinen kaatoi sivut. Saimme aikaiseksi logon, joka on jäljitelmä alkuperäisestä. Saimme aikaiseksi yhdistykselle lipun. Saimme

Suomen työväen vallankumouksen ja lo-
tettiin 28.1.2018. Sadoilla paikkakunnilla
ta ja teloitettuja punasotilaita. Tuusulan
puhui Markku Nieminen ja Kuopion van-
ti mm. Pasi Tervo. Monille on vasta viime
valkoisen terrorin laajuus, raakuus ja tel-
ri tästä syystä virallinen valta juhlisti itse-
tisesti, mutta jätti huomioimatta luokkas-
sanmurhaksi luokiteltava tapahtuma on
tä, että 100 vuoden takaiset tapantumat
jät eivät ole tajunneet vielä sitä, että kyse
olemassa edelleenkin. Sota ei sovittanut t-
sissa pidetyissä puheenvuoroissa painote-
lu, joka vallitsi v. 1917 kapitalistien ja työ-
vällä jatkua edelleen. Pienimpänä esim-
nen hallituksen ns. ”aktiivimallilainsäädä-

Järjestöväki kokoontui muistotilaisuuteen tilaiden muistomerkillä, jossa tapahtui järj-

myös facebookiin kilpailevan sivus-
ton: Suomen sisällissota. Siellä käy-
dään pääosin asiallista keskustelua.

**Tänä vuonna ei ole voinut välttää vuotta 1918 koskevista ju-
tuista.** Ei mene päivääkään, etteikö jostakin tuutista tule jotakin uutista vuoden 1918 tapahtumiin liittyen. Ja hyvä niin. Joukossa on ihan asiallisiakin juttuja. Sadan vuoden takaisista tapahtumista on julkaistu ja julkaistaan koko ajan uutta kirjallisuutta ja tutkittua tietoa. Voi sanoa, että ne tukevat käsitystä tapahtuneista sotarikoksista ja loukkauksista ihmisyyttä vastaan.

Suomen Työväen Järjestys Kaartin perinneyhdistys - me muistamme!

Markku Nieminen

Maamme ulkopolitiikan hoidossa huolestuttavia piirteitä

Suomen perustuslain mukaan hallitusvaltaa käyttävät tasavallan presidentti sekä valtionneuvosto. Tasavallan presidentti on Suomen puolustusvoimien ylipäällikkö ja johtaa Suomen ulkopolitiikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa ja päättää Suomen suhteista ulkovaltoihin ja toiminnasta kansainvälisissä järjestöissä tai neuvotteluissa.

Rauhanvoimat järjestivät 6.6.2016 Hankoniemellä protestin Nato: maihinnousuharjoitusta vastaan. Rauhanpuolustajien keskusteluto sen sijaan järjesti YK:n päivänä 24.10.2016 ”tapahtuman, jossa puhui Elisabeth Rehn ja Nato:n vastaiset tunnukset kiellettiin.

Rauhanliikkeessä on kuluvan presidenttikauden aikana pantu merkillä maamme ulkopolitiikan hoidossa tapahtuneita huolestuttavia muutoksia. Mielipidemittausten mukaan vain 19 prosenttia suomalaisista kannattaa Nato-jäsenyyttä, mutta siitä huolimatta Sauli Nii-

nistön presidenttikaudella on tehty mm.: (1) Kiertotienä sotilaalliseen yhteistyöhön Naton kanssa solmittu läntämaasopimus (v. 2014); (2) Naton maihinnousuharjoitus Hankoon (v. 2016); (3) USA:n rynnäköpanssarivaunujen harjoitus Suomessa (v. 2016); (4) Puolustussopimukset mm.

Yhdysvaltojen, Britannian ja Saksan kanssa; (5) Naton hävittäjien viikoittaisia partiointejä Lapissa ja Baltiasta aina Ouluun asti ja (6) Noin sadan hävittäjän suurharjoitus Lapissa.

Suomen vierailullaan heinäkuussa v. 1978 silloisen Neuvostoliiton puolustusministeri Dimitri Ustinov teki esityksen yhteisten sotaharjoitusten järjestämiseksi, saaden kuitenkin silloiselta presidentti Urho Kekkosesta kohteliaan, mutta torjuvan vastauksen. Tällaista Suomen rauhantahtoisen puolueettomuuspolitiikan mukaista kohtelias-ta kieltäytymistä olisi presidenttimme nytkin ollut syytä ehdottomasti harjoittaa USA:n ja sen hallitseman Naton asevoimien suhteen.

Ihmetystä herättää myös miksi Suomi ei erikseen vaatinut edes kieltoa Naton ydinaseiden tuomiselle maahamme isäntämaasopimuksella, kuten Ruotsi teki? Miksi presidentti ei myöskään kannusta allekirjoittamaan ydinasekieltosopimusta, kuten Ruotsi harkitsi? Onkin syytä epäillä Suomen nykyisen ulkopoliittisen johdon jo alituneen sotilasliitto Naton ja Yhdysvaltojen painostukseen, jonka seu-

rauksena Suomi ei aio allekirjoittaa ihmiskuntaa kaikkein pahimmin uhkaavien joukkotuhoaseiden kieltämiseen tähtäävää sopimusta.

Niinistön mukaan maa ei voi olla suursodan aikana puolueeton. Väite on väärä, koska esim. Ruotsi ja Sveitsi olivat maailmansodissa puolueettomia. Rauhaa rakentavan presidentin pitääkin tehdä selväksi, että Suomi tulee pysymään puolueettomana ja sotilaallisesti liittoutumattomana. Nykyisen aseiden kalistelun ja sotilaallisen vastakkainolon politiikan välitön seuraus on asevarustelun kiihtyminen, mikä aseetoisille yhteenliittymille on mieleistä kehitystä, mutta aseisiin käytetyt rahat ovat pois globaalin ongelmien ratkaisemisesta, kuten kehitysavusta, pakolaiskriisien hoidosta sekä ihmiskunnan suurimman uhan ilmastonmuutoksen torjunnasta.

Suomessakin varustautuminen tulee merkitsemään pitkäsä juoksussa kansalaisille kymmenien miljardien eurojen taloudellisia menetyksiä, jotka laajemmissa kuvioissa ovat poissa hyvinvointivaltiorakenteiden ylläpidosta, kuten koulutuksesta, terveydenhuollosta,

sosiaaliturvasta, jne.

Miksi presidenttiä ei huoleta se, että Suomi edelleen jatkaa asevientään sotaa käyviin maihin kuten Saudi-Arabiaan ja Arabiemiraatteihin, joiden toimesta Jemeniä tuhoataan ja maan siviiliväestö elää katastrofaalisissa olosuhteissa. Esim. Ruotsi lopetti aseviennin Saudi-Arabiaan v. 2015. Huhtikuussa 2013 YK:ssa hyväksytty asekauppasopimus, jonka Suomikin on allekirjoittanut, sisältää vahvat asevientikiellot ja ihmisoikeuksia koskevat lupakriteerit, joihin nojautuen puolustustarvikkeiden vienti voidaan evätä kokonaan. Tämän asian suhteen Suomella olisi päätäntävaltaa, mutta ei tahtotilaa noudattaa sitä.

Nämä huolenaiheet kirjassimme johtokunnan kokouksessamme 22.1.2018. Sotilaallisen vastakkainolon ja asevarustelun sijasta maailma tarvitsee rauhaa, ystävyyttä, yhteistyötä ja solidaarisuutta!

Suomen Rauhanpuolustajain Uudenkaupungin yhdistys ry.

Luokkasodan alkamisen 100-vuotispäivää vierähtänyt työväenjärjestöt muistivat kaatuneita ja Järvenpään järjestöväen tilaisuudessa nalla hautausmaalla puheenvuoron käyttäen aikoina selvinnyt luokkasodan jälkeisen oitettujen punavankien määrä. Ehkä juunäisyyden 100-vuotista taivalta ylenpaltt-odan tapahtumat. Edelleenkin moni kanselvittämättä. Jotkut ovat ymmällään siijakavat edelleen kansaa. Nämä ihmetteli-oli luokkasodasta ja sama luokkajako on tätä ristiriitaa. Lukuissa muistotilaisuuk-ettiin juuri sitä asiaa, että sama kamppai-läisten ja toisaalta tilallisten ja torpparien erkkinä siitä ei ole työttömien kurittami-nnolla”.

Tuusulan Paijalan hautausmaalle punaso-estöjen kukkienlasku.

Kuva: Seppo Aaltonen

Hyvät toverit! Olemme tulleet tänään tänne muistamaan päivälleen tasan 100 vuotta sitten alkaneita tapahtumia. Helsingin työväentalon tornissa syttyi silloin vallankumouksen merkiksi punainen lyhty, jonka mekin sytytämme kaikkien puhujien jälkeen toveriemme muistoksi sekä sen jälkeen kunnioitamme heitä hiljaisella hetkellä. Ilman tätä käytyä sotaa, ei olisi ollut pohjaa jatkossa tapahtuneelle toiminnalle. Työväenliikkeen nousu paransi yhteiskuntamme vähäosaisten ja työkansan asemaa.

Kosketuspinta tähän sotaan, jota me kutsumme luokkasodaksi on säilynyt pitkään. Silloiseen väestömäärään suhteutettuna sota oli Euroopan verisin. Siksi varsin moni meistä, tuntee edelleen hyvin omakoh- taisesti tämän sodan ja sen uhre- ja. Sodan päätyttyä moni on saanut kärsiä jopa vuosikymmeniä leimau- tuessaan punikiksi tai sen jälkeläi- seksi. Siten heitä kohtaan oli nimitel- yn ohella syrjintää vaikkapa kou- lu- ja työpaikosta.

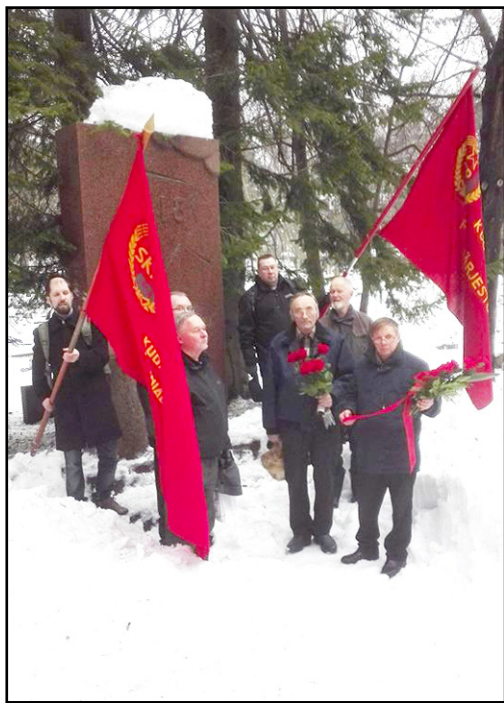
Sodan tasapuolisuudesta ker- tokoot se, että valkoiset hakivat ja saivat apua saksalaisilta. Valtio hoi- ti valkoisten suojelun silloisen val- tionhoitaja P.E. Svinhuvudin anta- malla syytesuojalla valkoisille. Vah- vaa tukea valkoisille tuli myös kirkol- ta. Kirkko piti punaisia Jumalan val- takunnan vihollisina, sekä pyhänä sotana pirua ja ryssää vastaan. Siksi monilla paikkakunnilla kirkkomailla teloitettiin tovereita.

Mielivaltaisuus sotavankeja kohtaan oli järkyttävää. Moni heit-

ti henkensä Mannerhei- min ohjeistuksesta, että paikalla saa am- pua. Isommissa sota- vankiryhmissä käytet- tiin satunnaista teuras- tusta paikalla esim. tyyliin joka kymmenes ammutaan. Täällä Sa- vossa muistetaan ja puhutaan edelleen Huruslahden arpajai- sista. Mielivaltaisuud- esta kertoo sekin, että Tampereen piirityk- sessä aseettomia naisia ja lapsia ammuttiin kuin rottia kadulle.

Olot vankileireil- lä eivät olleet mi- tenkään inhimillisiä. Ruokaa ja juomaa ei ollut riittävästi tarjol- la. Kuolonuhrien lu- kumäärä kasvoi kovaa vauhtia tovereidemme nääntyessä nälkään ja sairauksiin. Ruokaa oli keksittävä itse. Esim. Tammisaaren leirillä vangit kaivoivat ylös syötäväkseen mädäntyneen hevosen. Se herkuu oli syötävä tai kuolema korjasi satoaan. Valkoisten kohtelu vankeja kohtaan ei todel- lakaan vahvistanut heidän käsitys- tään sivistyneisyydestä, jollaisina he itseään pitivät.

Hyvät toverit, onko tänään tasan sata vuotta alkaneen so- dan jälkeen, tilanne parempi? Meitä alistaa tällä hetkellä porva- rihallitus, joka on räikeydessään omaa luokkaansa. Työkansan ase- mia on heikennetty. Työttömiä ja kaikkia yhteiskuntamme vähäosai-

Kuva: Pasi Tervo

Kuopion seudun järjestöväki kokoontui muisto- tilaisuuteen Kuopion vanhalle hautausmaalle.

sia kuritetaan. Nyt on ilmassa sa- maa kapinan alkua kuin sata vuotta sitten, mutta ei tietenkään samassa mittakaavassa. Ensi kuussa ammat- tiyhdistyksiä lähtee lakkoilemaan ja osoittamaan mieltä työkansan puolesta, joita työttömätkin ovat. Se on merkki siitä, että taistelu jatkuu edelleen ja on käytävä sortoa vas- taan. Meidän on velvollisuus jatkaa sitä, mihin nämä toverit jäivät kuol- lessaan aatteensa puolesta.

Lopuksi haluan lausua runon, joka on tehty Lahdessa ammutun 14 vuotiaan tytön Enni Maria Mäntysen muistolle.

Pasi Tervo

On neljäntoista tyttö tää Nytkö kaikki tähän jää? Ei saa, ei saa, ei saa! Minut säästää Minut eloon jättää

Antakaa, sallikaa minun jäädä elämään Sallikaa, antakaa, vielä aikaa enemmän Rakastan, rakastan, yhä elämää Tahdon,, haluan, vielä ra- kastaa

Hoitakaa, ruokkikaa mi- nun kanani Hellikää, hyväilkää, pik- ku veljeni Kertokaa, toistakaa, pie- ni runoni Merkitkää, muistakaa, minun hautani

Untuvilla pääni peittäkää Kevyesti mullat heittä- kää Peitteekseni pelkkä hiek- ka jää Kevyt multa muistokse- ni jää

Sulka haudalleni koris- teeksi laittakaa Kukon sulka paikan mer- kitsee ihmisarvoni se säilyttää Unelmani muistakaa, kuiskatkaa Tahdon jälleen vielä elää Hän tahtoi vielä elää.

LOPULLINEN TOTUUS

Puolittain, peitelty, ja puolueellisesti paljastetaan vuoden 1918 kansanmurhan historiaa. Vähäksi aikaa avataan arkistot ja sitten taas suljetaan kuten kirkonkirjat. Punnitaanpa joitakin asioita yksi kerrallaan.

Luokkasota ja kansan- murha

Kauan oli luokkasota-nimi pannas- sa, sitä käytti tavallisesti vain va- semmisto. Mutta miten nimittää rikkaiden ja köyhien välistä sotaa? Vasta nyt sadan vuoden jälkeen eräs professori kirjoittaa: luokka- sota, sitähan se oli. Entä sen jälkei- nen rauhanaika, jolloin todellinen kansanmurha alkoi? Sotaoloissa surmansa saaneet, kuvailee sitä ai- kaa valtion tutkijaryhmä, Suomen sotasurma Projekti. Ketä vastaan oli sota 1918 toukokuusta vuoteen 1922? Jälkiselvittely! Siinäpä vas- ta valaiseva selitys kansanmurhal- le. Missä muualla sitä on käytetty? Oliko Saksan holokaustit jälkisel- vittelyä, vai kansanmurhaa?

Kosto

Jälkien peittelyn lisäksi salataan murhien motiivit. Puhutaan kos- tosta. Sekö puhdistaa ne jul- mat teot? Missä maassa kosto, omankädenoikeutta pidetään laillisena? Saako sillä verukkeel- la rikokset anteeksi? Laillisuudes- ta valehtelevat valkoiset yhä uude- lleen ja uudelleen ja turvau- tuvat tuohon sanaan, kosto. Mi- ten voi ymmärtää sitten etukä- teen kostamisen? Varkaudes-

sa ammuttiin ja hukutettiin 21. ja 22. helmikuuta lähes 400 ihmistä. Mistä pahasta heille kostettiin, kun kuulusteluissa kysytään, onko ollut lakossa, yllyttänyt niihin, onko kuu- lunut työväenyhdistykseen, ja missä tehtävässä toiminut, kuuluiko kun- nanvaltuustoon jne. Jos se olisi ollut rikollista, niin tekoheikellä niin ei ol- lut. Keksittiinkö jälkeenpäin ns. laki, jota sovellettiin taannehtivasti.

Vapaussota kenelle?

”Vapaussota”, kyllä, mutta vain köy- hille se oli sitä. Torppareille vapautta isännistä, samoin kuin piioille ja ren- geille ja muille osattomille. Valkoi- sille se oli vain Valtasota, omaisuu- den säilyttämistä muutamien harvo- jen käsissä, vapautta määrätä palkat pieniksi, vapautta jatkaa orjuutta ja riistoa.

Tasapuolisuus

”Puolin ja toisin” -lauseesta on tul- lut hokema, jolla syyt pannaan ta- san. Ikään kuin kaikki olisivat yhtä paljon syyllisiä. Totta toinen puoli, tai ainakin osaksi. Eroja on sittenkin paljon. Omaan laskuunsa yksityiset punaiset tekivät ryöstöjä sekä mur- hia, joista punainen lehdistö anka- rasti varoitti. Annettiinpa Hämeen- linnassa jopa joitakin kuoleman- tuomioita punaisen esikunnan toi-

mesta. Vankeja he määräsivät leh- dissään kohtelevaan kohteliaasti. Valkoisilla sitä vastoin kiihtyi tap- paminen rauhan aikana. Surmat- tujen määrä kasvoi kolminkertai- seksi. Ei vahingossa, vaan tahal- laan tuhannet pantiin seinää vas- ten, vaikka yhtään rikosta varsi- naisesti ei yritettykään todistaa. Mummot, lapset ja jopa ulkomaa- laiset menivät samoihin ruumiska- soihin.

Nälkäkuolemat tahallisia

Nälkäkuolemat selitetään vahin- goksi, olosuhteista johtuneiksi. Sairauksia korostetaan kuolemien syinä, vaikka ne olivat nälän seu- ralaisia, johdannaisia. Nälkään joh- taneet olosuhteet taas olivat tahal- laan aiheutettuja, sillä luonnossa oli saatavilla kasveja ja silakkaakin pahimpaan hätään. Jos vangit olisi haastettu oikeuteen kotoaan, niin kenenkään ei olisi tarvinnut kuol- la nälkään.

Kuolleet

Vain vähitellen valaistaan rikoksen laajuutta. 1950-luvulla koulussa mainittiin vapaussodassa kuolleen 20000 henkeä. Ei muuta. Lyhyt ri- vi. Vuodesta 2000 lähtien myön- netään kuolleiksi noin 36000 ih- mistä. 2018 on aika kirjoittaa suo- raan, suomalaisia kuoli tavalla tai toisella hiukan yli 40000 ja muita kansallisuuksia 3000.

Unto Kiiskinen
kirjailija, Jokioinen

SAIMA KORSI

Saima syntyi 5.1.1895 Tamme- lassa ja eli Jokioisten Vaulam- min kylässä. Punaisten joukois- sa Saima toimi sairaanhoitajana.

Toukokuussa 1917 hän palvelee Jaakkolan talon pelloilla, ja osal- listuu maatalouslakkoon lyhyem- män työajan puolesta. Sen taiste- lun hän voittaa, koska työaika ly- heni 12.sta tunnista kesäaikana 9 tuntiin. Talvella 1918 Saima käy kahden viikon sairaanhoitajakur- sin punaisten joukossa. Valokuvaa hän on kaunis neiti, pitkä musta tukka ja vasemmassa hihassa pu- naisenristin merkki.

Saksalaiset pidättävät hä- net Hollolassa 1.5.1918, ja kir- joittavat korttiin: Nimi, ikä, ammat- ti, osoite ja omaisuus. Omaisuutta on punaisenristin merkki, pulve- ria ja rahaa 10 markkaa. Jaakkolan talon emäntä käy usein valkoisten esikunnassa tiedustelemassa joko se ja se on saatu kiinni. (Sulo Lintu- lan muistelmat)Jokioisten suoje- luskunta noutaa Saiman Lahdes- ta yhdessä veljensä kanssa 14.5. Jokioisiin juustokellariin.

Aamulla 22.5. ulos haetaan toistakymmentä henkeä am- muttavaksi. Saima tietää, mistä on kysymys, hänen veljensä am- muttiin jo eilen. Saima ei hyväksy sitä, että hänen nuori elämänsä syyttömästi lopetetaan ja hän jää maahan ottamatta yhtään askel- ta kohti teloituspaikkaa. Karoliina Ägren ja Yrjö Pajunen seuraavat kuinka Saimaa vedetään hiuksista kuoppaan kirkon taakse.

Saima, minä kirjoitan Sinulle maineenpalautuksen.

Unto Kiiskinen
kirjailija, Jokioinen

Sisar hento valkoinen, käy luokse sairaiden, vaan pyssymies tuo valkoinen, päättää päivät neitosen. Saima, et kukkia kuop- paasi saanut, ei lausuttu kauniita sanoja, sait päällesi kevyet mul- lat, vuosikymmenet ylläsi lepikko kasvoi.

Kuva: Heikki Männikkö

Valkeakosken naiskomppanian, 36 tehtaantytön teloituspaikka

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 4)

Syksyllä tuli 78 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n ja Italian sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkisessa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen 4-5 osaa käsitävässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17. Tässä osassa (4) käsittelemme Japanin liittymistä sotaan sekä Hitlerin aloittamaa Tšekkoslovakian kaappaamista.

Sota alkaa Kauko-idässä

Saksan ja Japanin kesken solmitulla "Antikomintern-sopimuksella" tavoiteltiin uutta maailman jakoa. Japanin tavoitteena oli itäisen Aasian hallitseminen. Sopimuksella haluttiin antaa länsivalloille vaikutelma tavoitteesta hyökätä Neuvostoliittoa vastaan. Japanin hyökkäys Kiinaa vastaan alkoi Pekingin lähistöllä 7.7.1936 provosoidulla selkkauksella. Vuotta aikaisemmin Japani oli hyväksynyt suunnitelman yliheruuden pystyttämiseksi Itä-Aasiaan. Japani oli miehittänyt Korean jo v. 1910 ja Mantšurian v. 1931. Ensi vaiheessa Japani pyrki kasvattamaan joukkojaan Koreassa ja Mantšuriassa voidakseen heti sodan alussa antaa Neuvostoliitolle ratkaisevan iskun. Kansainvälinen tilanne kärjistyi. Japanin toimet Kauko-idässä uhkasivat suoraan USA:n, Ranskan ja Englannin sijoituksia sekä etuja Kiinassa ja Tyynen Meren alueella.

Kapitalistien leiri hajosi kahtia

Japanin toimet osoittivat kapitalistisen maailman hajonneen toisilleen vastakkaisiin leireihin. Tässä vaiheessa USA:n, Ranskan ja Englannin liittouma oli selvästi voimakkaampi. Se olisi halutessaan voinut nopeasti torjua Japanin suunnitelmat, varsinkin jos olisivat aloittaneet yhteistyön Neuvostoliiton kanssa. Ryhtymättä minkäänlaisiin toimenpiteisiin he yhä toivoivat molempia valtioita heikentävää sotaa Neuvostoliiton ja Japanin välillä. Euroopan tilanteesta huolestunut Ranska ei ollut halukas puuttumaan Kauko-idän tapahtumiin. Englannin hallitus pyrki linjansa mukaisesti kompromissiin Japanin kanssa Kiinan kustannuksella. Ranskan tapaan myös Englantia kiinnosti vain Neuvostoliiton heikentäminen.

USA junaili tilanteen eduksseen

USA:lla oli isot sijoitukset Kiinassa ja Japani oli sen pahin kilpailija itä-

sen Aasian ja Tyynen Meren alueella. Imperialistisia etujaan valvova USA pelkäsi kuitenkin Japanin vastaisen sodan kustannuksia ja käytti puolueettomuus lainsäädäntöään kieltämällä USA:n omistamien alusten käyttämisen sotatarvikkeiden kuljettamiseen alueelle. Japania tämä määräys vain hyödytti, koska se omisti suuren määrän tonnistoa, eikä ollut riippuvainen muiden kuljetuspalveluista. USA:n kauppa Japaniin ei kärsinyt. Länsivallat eivät suoneet ajatustakaan hyökkäyksen kohteeksi joutuneen Kiinan auttamiseksi. Päinvastoin he pelkäsivät, että jos Kiina kykenee ajamaan japanilaiset pois maasta, kykenevät he ajamaan alueeltaan muutkin imperiaalistisännät.

Vain Neuvostoliitto lupasi apua Kiinalle

Vain Neuvostoliitto lupasi auttaa Kiinaa, vaikka mailla ei ollut minkäänlaisia sopimusvelvoitteita. Jo vuoden 1935 lopulla Kiina esitti Neuvostoliitolle kysymyksen mahdollisuudesta saada Neuvostoliitolta aseita siinä tapauksessa, että maa joutuu konfliktiin Japanin kanssa. Tähän Neuvostoliitto vastasi myöntävästi. Kiina kuitenkin toivoi välttävänsä erilaisilla myönnytyksillä aseellisen selkkauksen ja pitkitti neuvotteluja Neuvostoliiton kanssa. Japanin sotilaallinen aggressiivisuus kuitenkin voimistui. Japanin suunnitelmiin kuului Mongolian valtaaminen osana tulevaa hyökkäystä Neuvostoliittoon.

Tätä ennakoiden solmivat Neuvostoliitto ja Mongolia keskinäisen suullisen avunantosopimuksen jo v. 1934. Japanin aggressiivisuuden lisääntyessä kirjallinen sopimus avunannosta Neuvostoliiton ja Mongolian välillä allekirjoitettiin 12.3.1936. Neuvostoliiton Kiinan lähettiläillä D.V.Bogomolovilla oli 11.2.1937 syytä ilmoittaa Moskovaan, että ellei sopimusta Mongolian kanssa olisi solmittu ajoissa, olisivat Neuvostoliitto ja Japani jo ajau-

tuneet keskenään sotaan.

Kiina empi ottaa vastaan apua Neuvostoliitolta

Kiinan Moskovon lähettiläille M.M.Litvinov esittikin 11.3.1937 "Tyynen meren avunantosopimuksen" solmimista ja perusteli sitä sillä, että "tällainen sopimus voi tehdä lopun Japanin aggressiosta ja turvata rauhan Kaukoidässä". Asiasta käytiin Neuvostoliiton ja Kiinan edustajien kesken 17.5.1937 vuoropuhelu. Kiinan edustajat totesivat tilanteen olevan niin epävarma, että Kiina ei voi ottaa vastuulleen tällaisen esityksen tekemistä. Kiinan edustaja Sun Fo arvioi, että Japani vastustaisi esitystä ja USA vetäytyisi siitä syrjään. Kiinan lähettiläs ilmoitti 16.6.1937 Neuvostoliiton ulkoasiain kansankomissaarille, että pääsyy Kiinan torjuvaan asenteeseen koskien Tyynen meren avunantosopimusta on, että Kiinan hallitus on haluton herättämään tyytymättömyyttä Japanissa. Sopimus voisi sulkea lopullisesti ovet Japanin kanssa solmittavalta kahdenkeskiseltä sopimukselta, johon Tšiang Kai-šek ei ollut menettänyt toivoaan.

Neuvostoliiton Kiinan lähettiläs esitti jo 17.5.1937 Kiinalle myös keskinäistä hyökkäämättömyyssopimusta. Tähänkin esitykseen Kiinan hallitus suhtautui empiävästi, mutta ei uskaltanut antaa kielteistä vastausta. Samoin Kiina ei siinä vaiheessa uskaltanut ottaa vastaan Neuvostoliitolta sotamateriaalia peläten riitautuvansa enemmän Japanin kanssa. Samoihin aikoihin teki Australia ehdotuksen Tyynen meren hyökkäämättömyyssopimukseksi. Tätä esitystä Neuvostoliitto kannatti, mutta se kuivui kokoon USA:n vastustuksen vuoksi.

Japanin hyökkäys Kiinaan aloitti Neuvostoliiton avun

Kaikista viivyttelyistä ja myönnytyksistä huolimatta Japanin hyökkäys Kiinaan alkoi 7.7.1937. Neuvostoliitto tuomitsi heti hyökkäyksen toteamalla: "Kyseessä on uusi tärkeä vaihe imperialistien taistelussa Itä-Aasiassa ja Tyynellä merellä, uusi vaihe Kiinan kansan orjuuttamiseen pyrkivän Japanin imperialismin aggressiossa". Vasta 12.7.1937 Kiina rohkeni ottaa vastaan sotilasapua Neuvostoliitolta pyytämällä sitä toimittamaan sotamateriaalia ja myöntämään sitä varten luottoa. Lähettiläs Bogomolof sai heti valtuudet ilmoittaa Kiinalle myönnettävästä 100 miljoonan Kiinan dollarin luotosta kudeksi vuodeksi, joka voidaan maksaa kiinalaisina tavaroina. Neuvottelut saatiin nopeasti päätökseen. Lisäksi 21.8.1937 Neuvostoliiton ehdotuksesta allekirjoitettiin Neuvostoliiton ja Kiinan välinen hyökkäämättömyyssopimus, joka teki Japaniin suuren vaikutuksen. Maaliskuuhun 1938 mennessä Neuvostoliit-

Neuvottelut Saksan ja Japanin välillä alkoivat jo v. 1935 ja ns. antikomintern-sopimus maiden kesken allekirjoitettiin 25.11.1936, johon Italia liittyi 6.11.1937. Laajentumistaan Japani alkoi toteuttaa hyökkäämällä 7.7.1937 Kiinaan, joka ajoittui yhteen hitleriläisten Itävallan miehityksen kanssa. Kuvassa kiinalaiset sotilaat ja siviilit yhdessä protestoivat lokakuussa 1937 Japanin Kiinaan tapahtunutta hyökkäystä.

to toimitti Kiinalle 297 lentokonetta, 82 panssarivaunua, 425 tykkiä, 1825 konekivääriä, autoja, ammuksia ja 10 miljoonaa patruunaa.

Neuvostoliiton ja Japanin sota jäi lännen haaveeksi

Tämä apu heikensi niitä Kiinan porvaripiirejä, jotka olivat myöntäväisiä antautumaan Japanille. Samalla läntisten maiden hallituspiireissä heräsi toive siitä, että Neuvostoliitto ja Japani ajautuvat nopeastikin sotaan keskenään. Yhdysvaltain Tokion lähettiläs oli tyytymätön siihen, että Japani eteni elokuussa Keski-Kiinaan ja valtasi Šanghain. Tyytymättömyyden syynä oli se, kun Japani nyt sitoo kaikki voimansa Kiinaan, niin miten käy Neuvostoliittoa koskevien hyökkäyssuunnitelmien? Länsivaltojen toive Japanin ja Neuvostoliiton välisestä sodasta ei ollut aiheeton, sillä Japani suunnitteli hyökkäystä Neuvostoliittoon. Tähän Japanilla ei riittänyt voimia. Neuvostoliitto otti kuitenkin huomioon mahdollisuuden, että suotuisassa tilanteessa Japani voi aloittaa Neuvostoliiton vastaiset sotatoimet. Neuvostoliiton tuli huomioida sodan mahdollisuus myös länsirajoillaan. Elokuussa 1937 mm. Kiinan Moskovon lähettiläs Tšian Tin-fu ilmoitti Saksan ja Italian lähetystöistä saatujen tietojen perusteella maiden harkitsevan tukitoimia Japanille vastatoimena Neuvostoliiton avusta Kiinalle. Myös Puola asettui Japanin puolelle lupaamalla sille tukensa Kansainliitossa, kun siellä käsitellään Kiinan ja Japanin selkkausta. Puolan hallitus katsoi Puolan olevan Japanin luonnollinen liittolainen.

Länsivaltojen toiveet eivät toteutuneet siksi, että Neuvostoliiton talous ja puolustusvoimat kehittyivät nopeasti. Puna-armeijan miehivävyys kasvoi vuoden 1936 alun 1,3 miljoonasta vuoteen 1937 1,43 miljoonaan ja maa lujitti puolustustaan Kaukoidässä. Myös neuvostodiplomatia toimi valppaasti.

Itävallan jälkeen hyökkäys kohdistettiin Prahaan

Japanin tunkeutuminen Keski-Kiinaan ja Saksan Itävallan miehitys sattuivat ajallisesti yhteen. Heti näiden tapahtumien jälkeen Saksa alkoi valmistella Tšekkoslovakian valtausta (Grün-suunnitelma). Hitlerin suunnitelmia vaikeutti se, että Tšekkoslovakia oli hyvin varustautunut ja sillä oli avunantosopimukset Ranskan ja Neuvostoliiton kanssa. Siksi Saksan suunnitelmiin kuului ensi vaiheessa maan ulkopoliittinen

eristäminen ja sen solmimien sopimusten mitätöiminen. Neuvostoliitto pyrittiin eristämään ulkopoliittisesti. Sudeettisaksalaisten fasistien johtajalle Hitler antoi tehtäväksi esittää maan hallitukselle sellaisia vaatimuksia, joita Tšekkoslovakian hallitus ei missään tapauksessa voi hyväksyä. Tämä Karlovy Varyn ohjelma hyväksyttiin sudeettisaksalaisten fasistien kokouksessa Karlovy Varyssa 23.-24.4.1938.

Neuvostoliitto esitti yhteisiä toimia Hitleriä vastaan

Vielä tässä vaiheessa Saksan voimavarat olivat vähäisemmät kuin niiden maiden, joita Saksa uhkasi. Saksan uhka olisi kollektiivisesti voitu torjua. Neuvostoliitto oli toisella viisivuotiskaudella 1933-1938 siirtynyt teollisuustuotannossa 1. sijalle Euroopassa ja 2. sijalle maailmassa. Sen puolustusteollisuus kasvoi 2,8 kertaisesti ja puolustusvoimat lujittuivat merkittävästi. Ulkoasiain kansankomissari M. M. Litvinov antoi hallituksensa toimeksianosta lehdistölle 17.3.1938 lausunnon, jossa hän muistutti, että Neuvostoliitto on valmis noudattamaan Tšekkoslovakialle antamia sitoumuksia ja on edelleen valmis osallistumaan kaikkiin kollektiivisiin toimiin Saksan pysäyttämiseksi. Lausunnossa myös muistutettiin, että vielä ei ole myöhäistä pysäyttää Hitler-Saksan aggressiota ja laajentumispoliittikkaa. Lausunto toimitettiin eri maiden hallituksille. Tämä ehdotus kollektiivisista toimista rauhan turvaamiseksi ei edelleenkaan saanut muiden kannatusta.

Yhteistyö Hitleriä vastaan ei kelpannut länsimaille

Muutaman päivän kuluttua Litvinovin esityksen julkistamisesta Englannin hallitus ilmoitti, että aggressiota vastustavat yhteistoimet "eivät välttämättä osoittautu Euroopan rauhanpyrkimyksien kannalta myönteisiksi". Englannin hallituksen ulkopoliittisessa komiteassa arvioitiin 18.3.1938, että yhteisymmärryksen saavuttamiseksi Saksan kanssa ei pidä vastustaa Saksan yliherruuteen Keski-Euroopassa tähtääviä rauhanomaisia toimia. Halifax toteasi, että tšekit ja ranskalaiset on saatava uskomaan, että paras ratkaisu on saksalaisten ja tšekkien välisen kompromissi. Myöskään Ranskan hallitus ei tukenut Neuvostoliiton esitystä Saksan ja Italian vastaisesta yhteisrintamasta, vaikka

Jatkuu sivulla 13

Japani miehitti Korean jo v.1910 ja Mantšurian v. 1931. Nämä imperialistiset pyrkimykset tekivät Japanista soveliaan liittolaisen Hitlerille. Ratsuväen käyttö Mantšuriassa tuotti nopeita tuloksia Kiinan heikompa armeijaa vastaan ja Japani saattoi valmistella sieltä käsin hyökkäystä muualle Kiinaan sekä Neuvostoliittoon.

Pohjois-Korea ei pelkää Yhdysvaltain ajamaa öljykaupan saartoa

Yhdysvallat haluaa liittää KDKT:n vastaisten taloudellisten pakotteiden pakettiin myös öljynvientikiellon. Venäjän poliittinen analyttikko ja Sputnik-uutistoimiston avustaja Dmitri Verhoturov selittää, miksi uusi toimenpide osoittautuu todennäköisesti turhaksi. USA ja Etelä-Korea aikovat panna KDKT:n öljynvientikieltoon, jonka tarkoituksena on pysäyttää KDKT:n ydinohjelma. Tämä ei toimi, Dmitri Verhoturov kirjoittaa Sputnik Japanille. Verhoturovin mukaan on ainakin kolme syytä, miksi suunnitelma epäonnistuu.

Kuva: Heikki Männikkö

Kovasta propagandasta huolimatta Pohjois-Koreasta ja korealaisesta kulttuurista ollaan kiinnostuneita. Suomi-Korea-Seura on osallistunut useana vuotena matkamessuille ja mielenkiintoa riittää.

KDKT:n alueelta löytyy öljyä

Ensinnäkin KDKT:n ulkomaankaup-paministeriön arvion mukaan maan öljyvarastot ovat 60 - 90 miljoonaa tynnyriä. Vaikka näihin arvioihin suhtaudutaan tietyillä varauksilla, varastot ovat merkittävät, analyttikko korostaa.

Vuodesta 1992 lähtien useat yritykset ovat toteuttaneet geofyysistä öljyn etsintää KDKT:ssa, kuten Beach Petroleum NL, Taurus Petroleum AB ja Puspita Emas Sdn. Bhd. Tutkimukset ovat vahvistaneet hiilivetyjen esiintymisen KDKT:ssa. Vuonna 1998 brittiläinen SOCO International PLC porasi 4300 metrin syvän reiän yhdelle KDKT:n poten-

tiaalisista öljykentistä maan omalla porauslautalla, jonka KDKT hankki aikoinaan Romaniasta.

Vuonna 2004 Japaninmeren hyllyn tutkimisen jälkeen britti-yhtiö Aminex PLC vahvisti, että alue sisälsi noin 4 - 5 miljoonaa tynnyriä raakaöljyä. Samanaikaisesti mongolialainen yritys HBOil suoritti etsintätöitä Pjongjangin eteläpuolella ja porasi 22 reikää. Suurin osa reistä sisälsi raaka-öljyä, joka antaa KDKT:lle mahdollisuuden pumpata keskimäärin 75 tynnyriä päivässä kustakin reistä.

Toiseksi KDKT on hyödyntänyt ulkomaisia öljy-yhtiöitä öljyn etsinnän vaikeimpiin osuuksiin. Kun hiilivetypitoisuudet vahvistettiin ja ensimmäiset öljy- tai kaasusäiliöt löydettiin, KDKT jatkoi niiden tutkimusta itsenäisesti.

Kolmanneksi on yleinen väärinkäsitys siitä, että KDKT:ssa ei ole porauslaitteita, Verhoturov toteaa viitaten siihen, että tiedetään, että KDKT sai useita neuvostoliittolaisia tai romanialaisia porakoneita ennen vuotta 1991.

KDKT:n öljynporaus

Näillä laitteilla pystyy poraamaan 4 000 - 4 500 metriä syviä reikiä, analyttikko totesi viitaten SOCO International PLC:n tutkimustöihin KDKT:ssa vuonna 1998. Vaikka lait-

teet olisivat kuluneet, mikään ei voisi estää KDKT:aa modernisoimasta niitä käyttäen vanhentuneita koneita mallina.

”Kun otetaan huomioon KDKT:n kehittynyt tekninen teollisuus, heidän ei ole vaikeaa kopioida ja modernisoida Romanian porauslauttoja lisäämällä niiden kapasiteettia sekä järjestämällä varaosien ja komponenttien tuotantoa”, Verhoturov kertoo.

On hyvin todennäköistä, että KDKT kiinnittää paljon huomiota energiakysymyksiin ydinteknologia-kysymyksessä, hän totesi. Analyttikko oletti, että KDKT on jo aloittanut öljyntuotannon alueellaan, mukaan lukien mongolialaisen yrityksen vuonna 2001 - 2002 poraamat reiät. ”Kaivanto, jonka kapasiteetti on 75 tynnyriä päivässä, tuottaa yli 27 000 tynnyriä vuodessa, kun taas kymmenen kuoppaa voivat antaa jopa 270 000 tynnyriä vuodessa”, Verhoturov sanoo. ”Tämä on minimioletus, mutta on täysin mahdollista, että KDKT:lla on enemmän öljyä.” Joka tapauksessa öljynvientikielto vain ajaa KDKT:n tekemään kaikkensa raaka-aineiden tuottamiseksi ja se tarkoittaa, että USA:n ja Etelä-Korean hallinnon suunnitelmat pysäyttää KDKT:n ydinohjelma tiukentamalla talouspakotteita epäonnistuvat jälleen, analyttikko totesi.

Sputnik tietotoimiston artikkelista (12.09.2017) kääntänyt ja lyhentänyt:

Juha Kieksi.

Uusi matkaopas Koreaan on ilmestynyt

Matkamessuille 2018 ilmestyi Opas Koreaan. Se on toinen painos, jonka toimittivat Juha Kieksi ja Cilla Heiskanen. Ensimmäinen painos ilmestyi 2009 työryhmän kirjoittamana, joten oli aika päivittää teksti Korean demokraattisen kansantasavallan kehittymisen tähden. Opas on täydennetty KDKT:n uudistuksilla.

Opas on erittäin kattava. Nähtävyydet-luvussa on kohteita, joita suomalaiset Koreassa näkevät, ja lukuun on lisätty uusia kohteita esim. tiedemiesten katu, kukkanäyttely, taidestudio, ratsastusklubi, golfkenttä ja hiihtokeskus.

taa aiheesta riittävät tiedot. Vaikuttaa siltä, että KDKT:ssa koulutuksen merkitystä pidetään tärkeämpänä kuin Suomessa, jossa koulutuksesta leikataan.

Ruokakulttuuri-luku antaa riittävät alkutiedot Korean herkkujen moniin lajeihin. Tapakulttuuri-luku esittelee vaatteet, asumisen, käytöstavat, pelit ja leikit, uskonnon ja juhlapäivät. Matkailu-luvussa käydään perusteellisesti läpi matkavinkit, hotellit ja ravintolat.

KDKT:n lisätiedoista voi etsiä haluamiaan aiheita verkosta, kirjoista ja yhdistyksistä. Lopuksi on esitelty suppeasti Etelä-Korea.

Opas Koreaan on uudistettu täydellisesti loistavalla kuvituksella. Cilla Heiskanen on suunnitellut kannen informatiiviseksi sisältämään KDKT:n luonteenomaisia piirteitä. Hän on taittanut kirjasen selväksi ja helppolukuiseksi. Suosittelemme Opasta Koreaan KDKT:aan matkustaville ja KDKT:sta kiinnostuneille.

Juha Kieksi & Cilla Heiskanen (toim.), Opas Koreaan, 2018

Hannu Kautto

Juche-aatteen opintoyhdistys on julkaissut kattavan oppaan Korean demokraattiseen kansantasavaltaan

Opas Koreaan on ensimmäinen suomenkielinen KDKT:aan keskittyvä matkaopas. Oppaasta on iloa niin Koreaan matkaavalle kuin Korean demokraattisesta kansantasavallasta muutoin kiinnostuneelle.

Keskeisten matkailukohteiden lisäksi oppaasta löytyy kattava katsaus Korean luontoon, historiaan, yhteiskuntaan sekä ruoka- ja tapakulttuuriin. Myös käytännön matkavinkkejä on runsaasti.

Oppaassa on 85 sivua ja nelivärikuvitus.

Tilaukset: juha.kieksi@saunalahti.fi tai puh. 045 671 3408. Hinta 18 euroa. Postitse tilatessa lisätään postikulut 2 euroa.

Uuden matkaoppaan ansiosta Korean Demoklattiseen Tasavaltaan on helpompi matkustaa ja saamme sieltä totuudenmukaisia tietoja elämänmenosta Korean Demokraattisessa kansantasavallassa.

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 4)

Jatkoa sivulta 12

Saksa uhkasi Ranskan liittolaista Tšekkoslovakiaa. Englannin hallitus myös tiedotti Ranskalle 22.3.1938, että Ranskan ei ole syytä toivoa apua Englannilta, jos se ryhtyy sota-toimiin Tšekkoslovakian puolustamiseksi. USA:n hallitus ei vastannut Neuvostoliiton esitykseen.

Neuvostoliitto piti kiinni Prahan ja Pariisin kanssa tekemistään sopimuksista

Toukokuussa 1935 allekirjoitetun sopimuksen mukaan Neuvostoliitto auttaa Tšekkoslovakiaa siinä tapauksessa, että apua antaa myös Ranska. Neuvostoliitto ilmoitti nyt valmiutensa mennä tätä muodollista sopimusta pidemmälle ja olevansa kaikissa tilanteissa valmis auttamaan Tšekkoslovakiaa sotilaallisesti, jos se joutuu Saksan hyökkäyksen kohteeksi, myöskin siinä tapauksessa, että Ranska kieltäytyy sotilaallisen avun antamisesta. Tietenkin Neuvostoliiton avun edellytys oli, että Tšekkoslovakia itse ryhtyy vastarintaan ja pyytää apua. Puhuessaan 26.4.1938 tämän vahvisti Neuvostoliiton presidentti M.I. Kalinin. Samoin toukokuussa 1938 puolivälissä keskustellessaan Tšekkoslovakian kommunistisen puolueen pääsihteerin K. Gottwaldin kanssa asian vahvisti myös pääsihteerin J.V. Stalin.

Englannin hallituspiirit pyrkivät kaikin keinoin estämään Ranskan avun tsekeille, jos maa joutuu hitleriläisten hyökkäyksen kohteeksi. Englannin lähetystö ilmoitti 9.5.1938 Saksan ulkoministerille, että mikäli Saksa ilmoittaa Englannille pyrkimyksistään Tšekkoslovakian suhteen, niin Englannin hallitus painostaa Tšekkien hallitusta myöntymään Saksan vaatimuksiin. Neuvostoliitto oli tietoinen Englannin asenteesta. Chamberlainin ajatus oli edelleen neljän vallan sopimuk-

sen (Italia, Ranska, Englanti ja Saksa) saavuttaminen. Ranskan hallituksella ei ollut enää omaa poliittista linjaa, vaan se kulki Englannin narussa. Ranskan ulkoministeri Bonnet tunnusti keskusteluissa Bullittin kanssa, että ilman Englantia Ranska ei aio auttaa Tšekkoslovakiaa. Bonnet kuitenkin totesi, että julkisuudessa hänen tulee puhua päinvastaisesti, kuten Ranskan hallitus muutoinkin menettelee. Saman asian tunnusti Ranskan pääministeri USA:n Ranskan lähettiläille Daladier Bullittille 9.5.1938. Tämän johdosta Tšekkoslovakian hallitsevat piirit asettivat omat etunsa maan ja kansan asioiden edelle ja vajasivat antautumis-mielialaan, eivätkä halunneet tehdä vastarintaa Saksalle pelkästään Neuvostoliiton tuella. Vielä toukokuun puolivälissä 1938 Kansainliiton täysistunnossa Pariisissa Litvinov tavatessaan Bonnet'n ja Halifaxin ehdotti, että Ranskan, Neuvostoliiton ja Tšekkoslovakian yleisesikuntien edustajat harkitsisivat yhdessä konkreettisia Saksan vastaisia sotilaallisia toimia, joihin näiden kolmen maan tulisi ryhtyä. Herrat eivät olleet tyytyväisiä Litvinovin esityksen johdosta.

Toukokuun kriisi pohjusti Münchenin lehmäkauppaa

Länsimaiden asenteen johdosta hitleriläiset uskalsivat nopeuttaa tapahtumien kulkua. Saksa alkoi 19.-20.5.1938 keskittää joukkojaan nopeassa tahdissa Tšekkoslovakian rajalle. Tämän johdosta Tšekkoslovakia suoritti joukkojensa liikekannallepallon nopeasti ja hyvin järjestyneesti. Yllättäen maan armeija olikin valmis antamaan vastaiskun hyökkäyksen jälkeen. Chamberlain ja Dalarier hättäännyivät. Ranskan oli pakko antaa Tšekkoslovakiaa tukeva lausunto. Myös Englanti oli pakotettu jättämään 21.5.1938 Saksalle muistion, jossa se totesi, että selkkauksen sat-

tuessa Ranska joutuu puuttumaan tapahtumiin ja silloin Englanti ei voi taata, etteikö se joutuisi puuttumaan tapahtumiin. Samanaikaisesti Englanti kuitenkin vakuutti Hitlerille tekevänsä voitavansa ”sudeettikysymyksen selvittämiseksi rauhanomaisin keinoin”. Epävarmuus nopeasta sotilaallisesta menestyksestä ja huoli epäsuotuisasta kansainvälisestä tilanteesta pakottivat Hitlerin perääntymään väliaikaisesti sudeettialueen miehityksestä. Englanti ilmoitti virallisesti 22.5.1938 Ranskalle, että Englanti ei auta Ranskaa, jos se puolustaa Tšekkoslovakiaa Hitlerin hyökkäykseltä. Samanaikaisesti Englannin hallitus alkoi painostaa Tšekkoslovakiaa vaatimalla, että maan hallituksen tulee suostua selvittämään selkkauksen rauhanomaisesti. Saman sisältöisen esityksen teki myös Ranska. Näin ne vaativat, että Tšekkien tulee luovuttaa sudeettialueensa Saksalle. Käytännössä Englanti alistui Ranskan ja Tšekkoslovakian hallitukset valvontaansa. Englannin hallituspiireillä ei ollut aikomustakaan tehdä vastarintaa fasisteille, vaan alkoivat aktivoida toimintaansa tehdäkseen hyökkäyksen kanssa ”lehmäkaupat” muiden maiden kustannuksella.

Heikki Männikkö

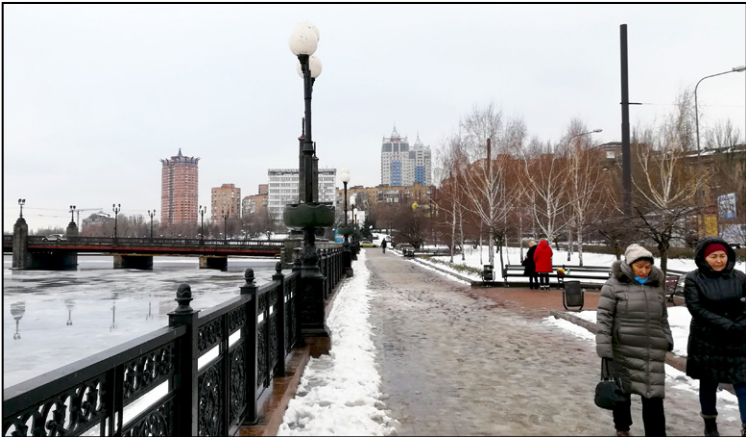
Lähdekirjallisuus:

Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voiton, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sips, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Donetskissa odotetaan sotaa

Esa Ruoho ajoi autollaan Venäjän halki Donbassiin

Esa Ruoho vakuuttui, ettei Donbassissa ole Venäjän sotilaita, eikä Venäjä ole menossa konkurssiin.

Talvi ja tammikuinen hämärä ovat tulleet Donetskinkin katukuvaan.

Ukrainan parlamentin päätös "reintegroida" Donetsk ja Luganskin kansantasavallat takaisin Ukrainaan näkyy Donbassissa. "Ihmiset ovat ryhtyneet pelkäämään. Baarit ovat tyhjentyneet ja ihmiset odottavat suurhyökkäystä", tammikuun lopulla alueelta palannut Esa Ruoho kertoo. Hän halusi omin silmin nähdä, mitä alueella tapahtuu.

Ensimmäistä kertaa Venäjällä ja kielitaidottomana Esa Ruoho ajoi autollaan Kangasalalta Pietarin kautta Moskovaan ja sieltä Rostoviin odottamaan Donetskiiin pääsyä. "Pietarissa oli paljon uusia kerrostaloja. Moottoritiellä Moskovasta Rostoviin oli sadan kilometrin rekka-jono", Ruoho jatkaa. "En nähnyt mitään merkkejä siitä, että Venäjä olisi konkurssiin menossa oleva maa", Ruoho vakuuttaa.

Donetskissa rauhallista

Ruoho kertoo yllättyneensä siitä, miten elämä Donetskissa on päällisin puolin rauhallista. "Tiet aurtaan, roskat kuskataan, lapset käy-

vät koulua ja yliopistot toimivat", hän luettelee. Pankit, posti ja puhelin sen sijaan nikottelevat. Ruoho joutui omakohtaisesti kokemaan, mitä tarkoittaa, kun pankkitoimintaa ei ole. "Länsimainen luottokortti toimii vielä Rostovissa, jossa nostin hieman liian vähän käteistä. Sitä ei enää Donetskissa saanut lisää", hän toteaa. Donetskinkin kansantasa-

Donetskinkin maamerkki on "Vapaudellesi Donbass" -patsas, joka on pystytetty Suuren Isänmaallisen sodan kunniaksi. Puna-armeija valtasi Donetskinkin (Stalinon) Hitleriläisiltä 8.9.1943 takaisin.

vallassa (DNR) elintarvikkeet ja syöminen ovat hiukan kalliimpia kuin Venäjän puolella.

Myöskään Ruohon puhelin ei toiminut DNR:ssä. Sen sijaan hotellihuoneessa netti toimi. Myös paikalliset kärsivät puhelinverkon katoamisesta, sillä Ukraina oli juuri lopettanut matkapuhelinverkon toiminnan DNR:n alueella. "Paikalliset jonottivat SIM-kortteja hätäisesti tyhjistä polkaistuun omaan paikallisverkkoon", Ruoho kertoo. Ukraina on eristänyt Donbassin alueen myös siten, ettei kansainvälinen posti kulje Donetskista maailmalle.

Vili voi hyvin

DNR:ssä työskentelevä toimittaja Janus Putkonen oli Esa Ruohoa vastassa Donetskissa ja vei hänet katsomaan sodan runtelemaa paikallista lentokenttää. Ruoho tapasi myös DNR:n riveissä taistelevan suomalaisen sotilaan Vilin eli Petri Viljakaisen sekä kansainvälistä yhteisöä, yhdysvaltalaisen sotilaan Texasin ja espanjalaisen yliopisto-opettajan Miguel Puertasin.

"Vili voi hyvin", Ruoho kertoi. Venäläisiä sotilaita hän ei alueella nähnyt. "Kaikkihan alueella ovat venäläisiä, mutta se ei tarkoita, että Venäjän federaation sotilaita olisi alueella", Ruoho täsmentää. Vaikka Donetskinkin kaivoskaupungis-

sa sota ei näkynyt katukuvassa, ilman sotakokemusta Ruoho ei jäänyt. "Viimeisenä yönä kuulin sodan ääniä. Kuulosti kuin olisi singolaa ammuttu", hän tuumaa.

Leena Hietanen

Kesällä takaisin

Esa Ruoho (vas.) ja suomalainen Donbassin puolustaja Petri Viljakainen lounaalla.

Esa Ruoho teki liki 5000 kilometrin automatkan Donetskiiin 600 euroa maksaneella autolla. Dieselin kulutus, yöpyminen ja eläminen tulivat kahden viikon matkalla maksamaan noin tuhat euroa.

Ruoho osaa tarvittaessa korjata auton eikä matkalla sattunut havereita. Sen sijaan yllätyksiä kyllä. "En käsityksilläni venäläiset pesivät autojen tuulilasit. Vettä ei ollut ensimmäiselläkään huoltoasemalla. Hirveätä ajaa umpikurussa olevalla autolla", hän valittaa. Hän pääsi helposti sisälle Donetskinkin kansantasavaltaan Janus Putko-

sen kutsulla.

Sen sijaan pois pääsy DNR:stä Venäjälle vei tunteja. "Venäjän rajaviranomaiset eivät olleet uskoa, että suomalainen on omalla autolla ajanut kylään ja palaa nyt kotiin. He olivat äärimmäisen epäileväisiä", Ruoho kertoo. Donetsk kaupunkina teki häneen niin positiivisen vaikutuksen, että hän haluaisi mennä kesällä sinne uudelleen. "Harkitsen seuraavalla matkalla lentoa Rostoviin. Se on vaivattomampi ja halvempi, ellei venäjää osaavia kanssamatkustajia ilmesty", hän sanoo.

Leena Hietanen

Marx erehtyi jälleen

Marx luuli, että kapitalismi on luonut oman haudankaivajansa työväenluokan, mutta työväenluokassa on myös kapitalismin elinkykyä uudistava osa, jonka synnyn Marx kirjasi teoksessaan Louis Bonaparten Brumairekuun kahdeksastoista "Vuoripuolue oli tehnyt liiton sosialististen johtajien kanssa. Sovintobanketit pidettiin helmikuussa 1849. Kaavailtiin yhteinen ohjelma, perustettiin yhteisiä vaalikomiteoita, asetettiin yhteisiä ehdokkaita. Proletariaatin sosiaalisilta vaatimuksilta katkaistiin vallankumouksellinen kärki ja käännettiin ne demokraattisiksi, pikkuporvariston demokraattisilta vaatimuksilta riistettiin entinen puhtaasti poliittinen muoto ja ne laitettiin sosialistiseen kuntoon. Niin syntyi sosialidemokratia."

"Sosialidemokratian omalaatuinen luonne ilmenee siinä, että se ei vaa-di demokraattis-tasavaltalaisia laitoksia sen vuoksi, että niiden avulla tehtäisiin loppu kahdesta äärimmäisestä vastakohdasta, pääomasta ja palkkatyöstä, vaan siksi, että voitaisiin laimentaa noita vastakohtaisuuksia ja saada ne sopusointuun keskenään. Sisältö pysyy samana, vaikka esitettäisiin kuinka moninaisia toimenpiteitä tämän päämäärän saavuttamiseksi tai näytettäisiin päämäärää enemmän tai vähemmän vallankumouksellisessa valaistuksessa. Sisältönä on yhteiskunnan muuttaminen demokraattista tietä, mutta tuo muuttaminen rajoittuu pikkuporvarillisuuden puitteisiin."

Marx ei antanut tälle ilmiölle samaa merkitystä kuin itse työväenluokalle. Marxin aika 1800-luku oli suurteollisuuden synnyn ja kasvun aikaa. Teollisuuslaitoksiin keskittyi tuhansia ja kymmeniä tuhansia työläisiä. Siellä he oppivat taistelemaan kapitalistien mielival-

taa vastaan ja parempien työehtojen puolesta.

Sosialidemokratia oli kapitalismin pelastus. Ilman tätä apuvoimaa sen päivät olisivat jo aikaa sitten olleet lopussa. Keisarikunnan romahtaessa sodan lopussa 9. marraskuuta 1918 valta käytännöllisesti katsoen ojennettiin SPD:lle. Jo ennen sotaa suurimman valtiopäiväryhmän muodostanut puolue sai hallitusvallan käsiinsä, kun Friedrich Ebert muodosti uuden tilapäisen hallituksen, kansanvaltuutettujen neuvoston. Kun spartakistit yrittivät tammikuussa 1919 sosialistista vallankumousta, hallitus torjui sen armeijan ja porvarillisten järjestyskaartien avulla. Spartakistien johtajat Karl Liebknecht ja Rosa Luxemburg murhattiin kansalaislevottomuuden lopussa. Poliittisessa vastuussa spartakistien kapinan tukahduttamisesta oli puolustusministerinä toiminut sosialisti Gustav Noske. Spartakistien kapinan tukahduttaminen teki sosialistien ja entis-

ten vasemmistososialistien, sittemmin kommunistien väleistä sovittamattomat Weimarin tasavallan loppuajaksi. Kommunisista näkökulmasta Noske oli luokkapetturi, mikä loi käsitteen noskelaisuus: ministerisocialistit voivat käyttää aseellista voimaa kommunisteja vastaan näiden yrittäessä sosialistista vallankumousta.

Suomessa sosialidemokraatti Aarre sapeli Simonen toimi sisäministerinä, hajotti lakon Arabian tehtaalla vuonna 1948 ja hyökkäytti poliisit lakkolaisten mielenosoituskulkueita vastaan Kemissä elokuussa 1949. Kaksi työläistä kuoli ja useita tuomittiin kuritushuonerangaistuksiin kapinasta. "Kapina" oli lakko ja mielenosoituskulkue palkanalennusta vastaan.

Porvariston vaaranvuodet ovat nyt ohi kun kommunistit ovat aatteellisesti ja järjestöllisesti pluralisoituneet harmittomiksi pikku kerhoiksi. Porvaristoa voi auttaa muutenkin kuin kapinoita kukistamalla.

Demarit ja muut "vasemmistolaiset" ovat aina hallituksessa ja eduskunnassa porvareiden apuna jakaneet valtion omaisuutta "suomalaisille" ja ylikansalliselle yhtiöille. Ammattiyhdistysliikkeessä samalta veljespari hyväksyy kaikki "maltilliset työllisyyttä tukevat" työehtosopimukset ja kilpailukykyloikat "neuvotellen eikä toreilla ja turuilla."

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 12.2.2018

Onko ideologia tiedettä?

Marxin taistelutoveri Friedrich Engels kirjoitti teoksessa Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi "Siis luokkakajo pohjautuu työnjaon lakiin. Mutta tämä ei suinkaan merkitse, että luokkiin jakautuminen olisi tapahtunut ilman väkivaltaa ja ryöväystä, vilppiä ja petosta ja että hallitseva luokka, kerran satulaan päästyään, olisi lujittamatta valtaansa työtätekevien luokkien kustannuksella ja muuttamatta yhteiskunnallista johtoa suurten joukkojen entistä kovemmaksi riistoksi."

Miksi kommunistien aate, ideologia kärsi Neuvostoliiton hajottamisessa täydellisen tappion, jos se oli tiedettä. Porvaristo ei tunnusta, että sillä olisi omaa ideologiaa. Sillä on ainoastaan tiedettä, uskontoa, vapautta ja läntisiä yleisinhimillisiä arvoja. Useat arvovaltaiset läntiset oppineet ovat julistaneet ideologioiden loppua, mutta yksien ideologioiden tuho ei merkitse niiden tuhoa ja loppua yleensä. Ajatus ideologioiden lopusta on itse ideologinen aate, idea. Ideologiat perustuvat erilaisten ihmisryhmien ja yhteiskuntaluokkien etuihin. Ne ovat näiden ihmisryhmien etujen aatteellinen, ajatuksellinen ilmaus. Ideologiat ottavat rakennustarpeikseen sopivia osia tieteistä kuten muistakin yhteiskunnallisista ilmiöistä.

Tieteen tavoitteena on totuuden löytäminen. Ideologian päämääränä on ihmisten mieleen vaikuttaminen, saada heidät toimimaan haluttuun suuntaan. Kun Neuvostoliitossa, tässä sosialismin linnakkeessa oli enemmän tai vähemmän virallistettu pääideologia niin Suomessa on moraalista närkästäystä radiossa ja televisiossa päi-

vittäin marmattava totuuden varti ja kokoomuksen pääideologi Zyskiewicz. Mutta se hän ei ole ideologia, kuten eivät ole päivittäiset tv- ja radiolähetykset eivätkä riippumattomien sanoma ja aikakauslehtien miljoonaiset painokset.

Jos joku vielä muistaa, miten täysin omasta tahdosta liittymme EU:hun. Kaikki edistykseen voimat, riippumaton ammattiyhdistysliike, Sanomayhtiön julkaisut, tv ja radio välittivät puolueeton-ta tietoa liittymisen hyvistä puolista. Mahdollisista kielteisistä asioista valettiin viisaasti. Propagandaa ja ideologiaa ei ole muualla kuin Venäjällä ja Pohjois-Koreassa.

Engelsin mainitsema porvaristo ei ole laiminlyönyt kuluneina vuosisatoina valtansa lujittamista päinvastoin kuin kommunistit, jotka tarinoivat sosialismin täydellisestä ja lopullisesta voitosta. Nämä molemmat väittämät ovat historiallisen materialismin vastaisia, pikkuporvarillisia haaveita. Ideologia, mieliin vaikuttaminen on yksi tärkeimmistä yhteiskunnallisista taistelutaktisista. Porvaristo hallitsee sitä yksinvaltaana.

Viljo Heikkinen 12.2.2018

Katsaus bolivaariseen Venezuelaan vuonna 2018 (1)

Yhteiskunnallinen tilanne on edelleen kärjistynyt Venezuelassa. USA:n ja EU:n tukeman oikeisto-opposition johto ja heidän tukijansa ovat uusliberalismia soveltavan kapitalismin kannalla. Heidän suorittamansa vallankaappaus tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan tuhoamista, itsenäistä keskuspankkia, maan korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hintasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokurssin kelluttamista sekä kotimaisten että kansainvälisten pääomien valvonnan poistamista. Toteutuessaan tämä merkitsisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten mitätöimistä.

Aiemmin Venezuelassa oli isoja plantaaseja, joilla viljeltiin tuotteita vientiin. Elintarvikkeet tuotiin ulkomailta. Chavezin aikana elintarvikkeiden kotimaista tuotantoa alettiin uudistaa. Keinottelusta huolimatta ihmiset saavat elintarvikkeita myös valtion ruokajakeluketjun kautta. Venezuelassa ei vallitse nälänhätä. Kuva tavallisesta leipäkaupasta.

Yhdysvaltojen nykyinen presidentti Donald Trump jatkaa edeltäjiään uskollisesti seuraten taloudellista sotaa Venezuelan bolivaarista tasavaltaa vastaan. Hän tekee kaikkensa maan sosialistihallituksen kaatamiseksi. Telesur kertoi 26.1.2018 uutisissaan Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelun (CIA) johtajan Mike Pompeon myöntäneen American Enterprise Institutessa järjestetyssä konferenssissa CIA:n olevan monen Venezuelan hallitusta vastaan suunnatun sanktion takana. Presidentti Trump oli penäntynyt v. 2017 mm. lisätietoja Venezuelan presidentti Nicolas Madurosta ja hänen suhteestaan Venezuelan asevoimiin sekä siitä, kenelle taloudellinen valta kuuluu Venezuelassa. CIA:ta saamiensa tiedustelutietojen perusteella Trump on laatinut jo sarjan Venezuelaan kohdistettuja pakotteita. Trumpin hallinto kielsi elokuussa 2017, etteivät USA:n sijoittajat saa myöntää uusia varoja Venezuelalle, mikä vaikeutti maan herkkää talouden tasapainoa. Sanktioita on kohdistettu myös useisiin korkeassa yhteiskunnallisessa asemassa oleviin venezuelalaisiin.

Kansainvälisen median tiedo-

tuskampanjojen mukaan Venezuelan talous on laskenut yli 35 % vuodesta 2014. Romahdus on suurempi kuin USA:n suuren laman aikana. Tiedotusvälineiden mukaan inflaatio on jo kolminumeroinen ja maassa vallitsee nälänhätä ja lääkkeitä on huutava puute. Inflaation, korruption, mustanpörssin ja valitsevan puutteen aiheuttajaksi leimataan presidentti Hugo Chávezin kuoltua yksinomaan hänen seuraajansa presidentti Nicolas Maduro.

Bolivaarisen vallankumouksen merkityksestä

Bolivaarinen vallankumous käynnisti uuden vaiheen Latinalaisen Amerikan vapauttamisessa. Se edustaa jatkoa Kuuban vallankumoukselle. Se alkoi Venezuelassa ensin uusliberalismin ja toiseksi kansallisen kapitalismin kyseenalaistamisena sekä suuntautui sen jälkeen tavoitteissaan yhteisöneuvostojen hallitsemaan valtiososialismiin. Vallankumousprosessin synnyttämät ajatukset levisivät Venezuelasta sittemmin omina kansallisina sovellutuksinaan naapurimaihin Boliviaan ja Ecuadoriin. Siitä on kehittynyt v. 1999–2017 realistinen vastavoima, esimerkki ja

vaihtoehto ylikansallisten yhtiöiden vallalle ja ryöstökapitalismille. Sille on ollut ominaista myös laajan demokraattisen rintaman ja presidentin perustuslaillisen aseman hyödyntäminen rauhanomaisesti tapahtuvassa yhteiskunnan muutostyössä.

Venezuelan kriisissä v. 2013–2018 on ollut yksinkertaisesti kysymys taistelusta kansallisella tasolla yhteiskunnallisesta vallasta sekä kansainvälisellä tasolla maan luonnonvarojen hallinnasta ja vaarallisen, kapitalismin kyseenalaistavan yhteiskunnallisen vaihtoehdon eliminoimisesta. Oikeisto-oppositio on yrittänyt kolme kertaa USA:n tukemana väkivaltaista vallankaappaus v. 2002, v. 2013 ja v. 2014. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansan enemmistö ja maan armeija ovat kyenneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia. Vallankumous ei ole koskaan mikään kertataphtuma vaan pitkäaikainen prosessi, jonka edessä luokkataistelu jatkuu edelleen yhteiskunnassa.

Kuka hallitsee öljyä, se hallitsee Venezuelaa

Öljyn hinnan laskusta kärsineen Venezuelan ulkomaanvelka on arviolta noin 150 miljardia USD. Venezuelan vientituloista 95 % koostuu öljystä, joten tuotannon lasku ja öljyn hinnanvaihtelut näkyvät välittömästi maan taloudessa. Öljyn maailmanmarkkinahinta oli v. 2013 vielä 100 dollariä barreilta (159 l). Kolme vuotta myöhemmin se oli pudonnut tasoon 35 USD/barreli. Vaikka öljyn hinta on kohonnut v. 2018 tasoon 65 USD/barreilta, se ei vielä helpota maan taloudellista tilannetta, koska Venezuelan öljytuotanto on supistunut kriisivuosina päivittäisestä 2,8 miljoonasta barrelistä 1,6 miljoonaan barreliin. Tällä tuotantovaikuttavalla vaikutus maan mm. rahoitustoimintaan, sosiaaliturvaan, ravinnon ja lääkkeiden tuontiin. Venezuelan maaperästä arvioidaan löytyvän yhdysvaltalaisen geologisen kartoituksen mukaan 500 miljardin barrelin öljyvarat. Bolivaarinen hallitus hyödyntää öljyvaroja vuosittain noin yhden miljardin barrelin verran. Näin se on menettänyt v. 2003 alkaen. Tämä menettely var-

mistaa öljyvarojen kestävästä käytöstä useita satoja vuosia.

Yhteiskunnan tuki köyhille

The Alliance for Global Justice –niminen anti-imperialistinen solidarisuusryhmä julkaisi tammikuun lopulla 2018 YK:n sitoutumattoman asiantuntijan Alfred de Zayasin Venezuelaa käsittelemän haastattelun. Professori Alfred de Zayasin mukaan Venezuelan bolivaarinen vallankumous kehitti 10 ensimmäisen vuotensa aikana melko hyvän toimintamallin, joka oli osittain öljyn korkean hintatason ansiota. Venezuela on 95 % riippuvainen öljyvaroistaan, joilla valtio on rahoittanut sosiaalisia projektejaan. Öljyn maailmanmarkkinahinnan romahdettua yli puoleen maa on kohdannut suuria häiriöitä elintarvikkeiden, lääkkeiden sekä muiden tuotteiden hankinnassa ja jakelussa.

Alfred de Zayasin selvityksen mukaan Venezuelan bolivaarisella yhteiskuntamallilla pyritään maan varallisuuden oikeudenmukaisempaan jakautumiseen. Maan köyhimmälle kahdelle miljoonalle perheelle on luovutettu valtion toimesta oma koti. Näin ollen vähintään kahdeksan miljoonaa ihmistä on hyötynyt kohtuuhintaisista asuinhuoneistoista. Hallitus jakaa myös CLAP-komiteoiden kautta huokealla elintarvikkeita ja päivittäistavaroita vähävaraisille. Maksukyvyttömille ihmisille ne ovat ilmaisia.

Alfred de Zayas vieraili yhdellä tällaisella modernilla ja hyvin siistillä köyhille kohdennetulla asuinalueella ("urbanizaciones"). CLAP-komitean kahdesti kuukaudessa toimittama avustuspaketti sisälsi 16 kiloa elintarvikkeita kuten soke-ria, riisiä, ruokaöljyä, maissijauhoja, muita jauhoja, maitopulveria jne... Tämän vuoksi Venezuelassa ei vallitse hänen mukaansa nälänhätää kansainvälisen median raporteista ja yleistyksistä huolimatta. Useilla elämän sektoreilla esiintyy kuitenkin puutetta ja joitain tuotteita on vaikea hankkia. Väestö ei kuitenkaan kärsi nälästä kuten monissa Aasian ja Afrikan maissa tai kuten São Paulon faveloissa ja muissa Latinalaisen Amerikan köyhälistön asuinalueilla.

Ulkopuoliset sekaantuvat Venezuelan talouteen

Alfred de Zayasin mukaan tuonti- tuotteiden jakelussa esiintyy ongelmia, mutta tämä on lähinnä yksityisen sektorin vastuulla, joka boikotoi niiden jakelua. Ajoittain yksityissektori varastoi niitä valtaviin varastoihinsa. Sitten se myy tuotteet mustaan pörssiin suuremman voiton saamiseksi sen sijaan, että se toimittaisi ne päivittäisjakeluun supermarketteihin.

Ilmeisesti kansainvälisesti organisoitu mafia pyörittää tätä prosessia, mutta naapurimaiden hallitukset eivät tee mitään salakuljetuksen kitkemiseksi. Jos bogotalainen elintarvikemyymälä tarjoaa halpaa venezuelalaista riisiä, meidän pitäisi olettaa kauppiaiden tietävän, mistä riisi on peräisin: Se on joko varastettua tai salakuljetettua. Joka tapauksessa se on laittomasti maahan tuotua. Kolumbian hallitus ei tee mitään tai hyvin vähän näitä supermarketteja vastaan. Kaiken lisäksi maa lupaa Venezuelan valuuttaa vaihdettavan dollareiksi villisti kelluvaan kurssiin. Tällä on tuhoisia vaikutuksia Venezuelan talouteen ja sen taloudelliseen tilanteeseen.

Alfred de Zayasin selvityksen mukaan Venezuela on taloudellisen sodan kohteena, johon osallistuu USA:n lisäksi useita eri maita jopa Euroopasta. Sen lopettaminen olisi suurin helpotus maan taloudelle. Venezuelaan kohdistettu hävästyskampanja on onnistunut hyvin. Valtamedia antaa vaikutelman siitä, että maa olisi romahtamispisteessä. Tosiasiassa maa onkin vauras. Vähäisellä yhteistyöllä ja solidaarisuudella se voisi kaupata öljyään, kultaansa ja bauksiittiaan tuloksellisesti. Nykyisessä tilanteessa sen on käytävä kauppaa suurelta osin Kiinan ja Intian kanssa, koska sen kaupankäyntiä on rajoitettu rankasti Euroopan ja USA:n taholta. (jatkuu seuraavassa numerossa.)

Hands Off Venezuela – Finland Matti Laitinen

Lähteet: Jorge Martin - In Defence of Marxism, YLE, STT, venezuelanalaysis.com, The Alliance for Global Justice ja VKP sekä ML:n omat Venezuela-artikkelit v. 2001–2017.

Venäjäin presidentinvaalit - Grudinin vaiko Putin?

Grudinin VFKPn ehdokkaaksi

Yllättäen Gennadi Zjuganovin asemesta, joka ehti jo itse asiassa ilmoittautua VFKPn presidenttiehdokkaaksi, sellaiseksi kohosikin Lenin-sovhoosin johtaja Pavel Grudinin (sovhoosi oli valtiontila ennen ko. laitosten yksityistämistä). Sitä, että Grudininin asettamisesta ehdokkaaksi oli sovittu viranomaisien kanssa, en epäile yhtään, tuntien hänen ja VFKPn väliset suhteensa. Nähtiin myös ihmeellinen tosiasia, että joulukuun lopussa Grudinin oli saanut osakseen suurta huomiota liittovaltion kaikilla TV-kanavilla, joiden edustajat VFKPn erään johtohenkilön lausuman mukaan melkein pä tappelivat oikeudesta näyttää Grudininia TVssä.

Mutta jo tammikuun alussa kaikki muuttui. Kuin käskystä ja valtion tiedotusvälineissä alkoi mahtava Grudininin vastainen pro-

Menneinä vuosina olen kirjoittanut Kansan ääneen lukuisia artikkeleita Venäjän vaaleista ja nimittänyt niitä "imitaatiovaaleiksi" eli vaaleiksi, jotka eivät ratkaise mitään. Tänä vuonna tilanne on muuttunut ja ensimmäisen kerran viimeisten 25 vuoden aikana presidentinvaalit ovat saaneet kilpailuluonteen. Nyt Vladimir Putinin päävastustajana on maltillisen vasemmistopuolueen ehdokas. Tätä puoluetta nimitetään hieman harhaanjohtavasti Venäjän Federaation kommunistiseksi puolueeksi VFKP (muista ehdokkaista en kirjoita - heidän osanottonsa ei ole erityisen oleellista). Kuten olen jo aiemmin korostanut, kiristyneen sosiaalisen jännityksen oloissa viranomaisten on pakko laskea välillä kasautunutta höyryä ulos, mihin tarkoitukseen sopivat hyvin myös "suhteellisen rehelliset vaalit".

pagandakampanja. Kävipä vielä niin, että epävirallisten mielipidekyselyjen tulosten mukaan Lenin-sovhoosin johtajan kannatus, ilman vaalikampanjan käynnistymistä, oli jo reaalisesti yllätten 25-30 % ja hän kohosikin ainoaksi Putinin vakavaksi haastajaksi.

Luulen, että alussa viranomaiset ajattelivat liki seuraavaan tapaan. Joukkoprotesteilla uhkaillevan Navalnyin vaara torjutaan pitkäjännitteisesti, koska Grudininin ilmestyttyä vaalit menettävät farsin luonteensa - näyttämölle asettuu

arvovaltainen ja arvostettu ihminen, koska em. Zjuganovia ei enää no- teerata oikeaksi oppositiomieheksi. Toisaalta Grudinin ei tulisi koskaan muka saamaan paljoakaan ääniä ja siitä syystä hän olisi valtiollalle turvallinen ehdokas.

Grudininia ei tunneta vielä

Esimerkiksi liittovaltion tasolla hän on hyvin vähän tunnettu ja sitä paitsi kaupunkilaiset eivät lähde tuke- maan maalaista. Tämän ajatuksen lausui mm. Moskovan Kaiku-radio- aseman päätoimittaja Aleksei Ve-

nediktov. Ja viimein vaalien tulosten "täsmennyksen" jälkeen VFKP ei tulisi varmastiakaan järjestämään protesteja. Kokonaisuudessaan tällainen harjoitteluvastustaja tuntui sopivalta. Mutta kuten venäläisen sananlasku sanoo "paperilla oli kaikki sileää, mutta kun unohdettiin rotkot". Näin esimerkiksi erään sovhoosin johtaja nousikin Valko-Venäjän presidentiksi ja siellä maalaisväestö oli enimmillään 30 % koko maan väestöstä.

Olen viime aikoina keskustellut tilanteesta eri alueiden ihmisten kanssa. Osa näistä on ollut kommunistisesta ideologiasta kaukana olevia henkilöitä. Monet ovat ilmoittaneet äänestävänsä Grudininia. Yleensä todettiin, että hän on rauhallinen, esittää järjeviä asioita ilman hysteriaa ja muistelee lämmöllä Neuvostovallan aikaa. Mitä tulee häntä vastaan suunnattuun kampanjaan, niin sen vaikutus on kahdenlainen. Eräät ihmiset us-

kovat kuitenkin viranomaisiin, mutta mielestäni kampanjasta Grudininille on enemmän hyötyä kuin haittaa. Esimerkiksi aivan hiljattain keskustelin erään maallikon kanssa, jonka kotona ei ole verkkoyhteyksiä. Hän tuki kuitenkin kaikin voimin Grudininia, josta oli saanut tietää liittovaltion TV-kanavien kriittisistä ohjelmista. "Jos häntä haukutaan niissä, niin silloin on kyse ansioituneesta ihmisestä" ja tämän ajatuksen olen kuullut useammaltakin ihmiseltä.

Vastakampanjaa lievennettiin

Moskovassa eivät sattumalta ole kiertäneet huhut siitä, että Valtionduuman eli parlamentin alahuoneen puhemies olisi vaatinut Grudininin vastaisen kampanjan lieventämistä sanomalla, että jos kampanja jatkuu, niin Grudinin saattaa voittaa

Jatkuu sivulla 17

Suomen työväen vallankumous 1918 (7): Vastavallankumous ajoi Suomen Saksan vasalliksi

Tommi Lievemaa piti esitelmän Suomen 1918 työväen vallankumouksesta opintotilaisuudessa Lontoossa kesäkuussa 2015. Kutsujana opintotilaisuuteen oli Britannian marxilais-leniniläiset kommunistit ja heidän yhdistyksensä Stalin Society. Aihe herätti brittiläisessä kuulijakunnassa runsaasti kiinnostusta. Työväen vallankumouksesta tuli 28.1.2018 kuluneeksi 100 vuotta. Tämä aihe liittyy saumattomasti myös Suomen 100 vuotta sitten tapahtuneeseen itsenäistymiseen. Julkaisemme esitelmän kokonaisuudessaan. Edellisessä numerossa (6/17) ilmestyneessä osassa 6 käsiteltiin Saksan armeijan interventiota Suomeen, maan valloitusta sekä valkoista terroria ja kansanmurhaa. Tässä viimeisessä osassa (7) käsittelemme Suomen ajautumista Saksan vasalliksi, laajaa kansanmurhaa, Suomen itsenäistymistä ja Saksan tappiota sekä Suomen kommunistisen puolueen perustamista.

”Sota loppui. Alkoi ihmisjahti. Joukkomurhat tulivat jokapäiväisiksi”. Näin kuvaili Suomen tilannetta silminnäkijä, jota tuskin saattoi epäillä valkoisten parhaaksi, sillä hän oli kuulunut ruotsalaiseen ”mustaan prikaatiin” ja taistellut itse valkoisten puolella. Suomesa valkoinen terrori oli mittavuudeltaan ja raakuudeltaan ennätyksellinen jopa siihen ”toukokuun veri- viikkoon” verraten, jonka kuluessa Ranskan porvaristo juhli Kommunistien saamaansa voittoa.

Suomessa terrori raivosi monia kuukausia paitsi pääkaupungissa myös kaikkialla tiheimmin asutussa Etelä-Suomessa. Rangaistukset olivat petomaisen julmia. Vankiloihin joutui sellaisiakin, jotka eivät olleet mitenkään olleet kosketuksissa sotatoimiin. Perusteeksi riitti se, että kuului vallankumoukselliseen luokkaan. Mitä punakaartilaisiin tulee, niin porvaristo kohdisti kostonsa sekä heihin että heidän sukulaisiinsa.

Vankilat olivat niin täynnä, ettei ollut tilaa maata. Vangit ahdettiin yhteen piittaamatta sukupuoli- tai

ikäeroista. Ei armahdettu edes raskaina olevia naisia, ja joidenkin oli pakko synnyttää täyteen sullotussa sellissä. Lääkärinavusta ei voinut olla puhettakaan. Saastan ja syöpäläisten rasittamat vangit saivat kärsiä paitsi nälkää ja kylmää myös janoa, vaikka kaikkialla Suomessa on järvi tai joki lähettyvillä.

Vankilat ja keskitysleirit täyttivät punaisista

Vuoden 1918 toukokuun alussa vankiloissa ja keskitysleireissä oli noin 81 000 vallankumouksen osanottajaa. Valtiopetoksesta syytettiin 75 575 henkilöä. Kaikkiaan vuoden 1918 kesäkuun 1. päivästä huhtikuun 1. päivään 1919 vankiloissa ja keskitysleireissä kuoli 11 783 vankia. Valkoisen terrorin lukemattomia uhreja oli muuallakin kuin vankiloissa. Niitä olivat kymmenettuhannet lesket ja orvoiksi jääneet lapset. Erikoiden järkyttävä oli niiden lasten kohtalo, joiden sieluun valkoiset jättivät lähtemättömän jäljen riistämällä vanhemmat.

Eduskunnan työläisjäsen

Heikki Tervahattu laskee seppeleen Karjalohjan punaisten muistomerkille luokkasodan alkamisen 100-vuotispäivänä.

Luokkasodan puhtaaksi pesua

Miksi työväenluokka joutuu yhä edelleen taistelemaan oikeuksistaan, jos omistava luokka on puhtaita pulmusia ja työläisten parasta ajavia hyväntekijöitä? Moni Ylä-Satakunta lehteä lukeva työläinen varmaan hieraisi silmiään, luettuään torstaina 14.12 eversti evp. Jorma Jokisaloon kirjoituksen: Tammisunnuntain 100-vuotisjuhla.

Jokisalo veti lahjakkaasti mutkat suoriksi ja vääristeli vuoden 1918 tapahtumiin johtaneita syitä. Hän kirjoitti mm. ”Vallankumoukseen ryhtyneet olivat uhreja. Niinkin voi sanoa, mutta ennen kaikkea he olivat oman vallankumousjohdonsa kiihotus- ja vihapropagandan pelottelemia ja heitteille jättämiä onnettomia suomalaisia, joista tuli sijaiskärsijöitä. Todelliset syylliset onnettomuuteen, johon Suomen kansa ajautui talvella ja keväällä 1918, pakenivat aatekotiinsa hameenhelmoihin”

En muista koskaan lukeeneeni noin halventavaa tekstiä vuoden 1918 luokkasotaan pakotetuista suomalaisista työläisistä ja heidän työväenliikkeestään. Tuolloin suomalaisen työläisen asema oli käynyt yhä sietämättömämmäksi. Porvariston ja omistavan luokan riisto ja sorto

olivat ajaneet työtätekevän kansan epätoivon valtaan. Nälkäkuolemia ja puutetta koettiin, koska porvaristo panttasi elintarvikkeita, käyden ahneuttaan mustan pörssin kauppaa, piittaamatta vähääkään kasvavasta kurjuudesta. Suojelukunnat perustettiin pistämään työväkeä kuriin ja herran nuhteeseen. Sotilaita lähetettiin jääkärikoulutukseen Saksaan, kuinkas muuten. Vasemmistoenemmistöinen eduskunta hajotettiin.

Kaikkea tätä olisi eversti evp. Jorma Jokisaloon mielestä Suomen työväenliikkeen ja sen työläisten pitänyt katsella sivusta! On halpamaista väittää silloisten sorrettujen olleen työväenliikkeen johdon viettäessä ja harhautettavissa. Porvariston aiheuttama riisto, kurjuus, epäinhimillinen kohtelu ja lopulta päällekkäisyys saivat työläiset, torpparit ym. taistelemaan oikeuksistaan ja

Kemppi sanoi puheessaan: ”On tultava huomaamaan minkälaisia rikkoksia porvaristo teki vuonna 1918 työväestöä kohtaan tappamalla useita kymmeniä tuhansia työläisiä ja siten riistään monilta kymmeniltä tuhansilta lapsilta huoltajan ja vaimolta miehen”. Kansanedustaja Rosa Sillanpää muisteli: ”Tuhansia lapsia harhaili silloin pitkin maataamme avuttomina yrittäen tulla toimeen niillä vähäisillä almuilla, mitä kärsivä työväenluokka viimeisistäkin suupalloistaan koetti heille jakaa. Satoja, ehkä tuhansia lapsiraukkoja sortui silloin maassamme puutteen, viluun ja nälkään. Ei voida sentään sanoa, että porvarillinen valta olisi ollut toimeton noiden onnettomien lasten suhteen. Se sakotti niitä, jotka antoivat heille apua”.

Kommunistisen Internationaalin 1. kongressi tuomitsi häpeäpaaluun valkosuomalaiset pyövelit ja eritoten inhottavaa osaa näytelleet saksalaiset väliintulijat: ”Suomessa, porvarillisen demokration maassa, he (saksalaiset porvarit) auttoivat suomalaisia porvareita ammuttamaan 13 000-14 000 proletariaa ja kiduttamaan vankiloissa kuoliaaksi yli 15 000 henkeä”.

Tynkäeduskunta sitoi Suomen Saksan alaisuuteen

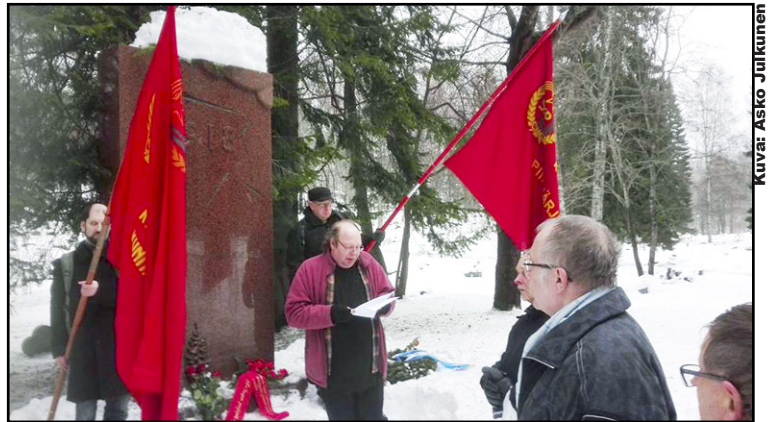
Eduskunta aloitti työnsä 15. toukokuuta 1918. Eduskunnan 92 hengen sosialidemokraattisesta ryhmästä istuntoihin osallistui vain yksi edustaja. Eräät porvariedustajat vaativat hänenkin poistamista, mutta hän onnistui jotenkuten pitämään paikkansa. Vallankumoukseen aktiivisesti osallistuneet kansanedustajat olivat muuttaneet Neuvosto-Venäjälle, 56 edustajaa istui vankiloissa, osa oli tuhoutunut. Eduskunnasta puuttui siis lähes puolet kansanedustajista.

paremman elämän puolesta.

Miten oli valkokaartilaiden laita? Lahtareiden johto vaikeni visusti sodan todellisen syyn ja siksi monille siihen osallistuneille tuli yllätyksenä, että he joutuvat tappamaan suomalaisia työläisiä, vaikka heidän muka lähetetään ajamaan venäläiset pois maasta. Valkoterroismin, sen raakalaismaisuuden, kidutuksen sekä keskitysleirien helvettiin joutuneiden omaiset eivät tule antamaan anteeksi. He eivät unohda heitä, jotka vain tahtoivat paremman ja inhimillisemmän elämänsä itselle, perheilleen ja turvatun tulevaisuuden lapsilleen. Sitä ei oikeisto halunnut heille suoda.

Oikeiston ja porvariston valkopesu on kovin valikoivaa. Mihiin unohtui 100-vuotiaan Suomen juhlahumussa Lenin, joka myönsi Suomelle itsenäisyyden? Entä se, kuinka Suomen oikeisto halusi tehdä itsenäistyneestä maastamme kuningaskunnan ja hankkia kuninkaan Saksasta?

Hannu Tiainen
Kihniö

Kuva: Asko Julkunen

Työväenjärjestöt organisoivat eri puolilla Suomea tilaisuuksia teloitettujen ja kaatuneiden punaisten muistomerkeillä. Tässä tilaisuus Kuopion muistomerkillä. Puhumassa on Pasi Tervo. Hän totesi mm. : ”Sodan tasapuolisuudesta kertokoot se, että valkoiset hakivat ja saivat apua saksalaisilta. Valtio hoiti valkoisten suojelun silloisen valtionhoitaja P.E. Svinhuvudin antamalla syytesuojalla valkoisille. Vahvaa tukea valkoisille tuli myös kirkolta. Kirkko piti punaisia Jumalan valtakunnan vihollisina, sekä pyhänä sotana pirua ja ryssää vastaan. Siksi monilla paikkakunnilla kirkkomailla teloitettiin tovereita.”

Eduskunta ratifioi Saksan kanssa solmitut sopimukset. Tämän saattoi tehdä vain mainitunlainen tynkäeduskunta, vaikka siitäkin löytyi edustajia, jotka pitivät Saksan kanssa solmittavaa kauppasopimusta kansallisenä onnettomuutena. Eduskunta rajoitti lain voimalla myös paino-, kokoontumis-, liitoutumis- ja liikkumisvapautta sekä muutti lakia 8 tunnin työpäivästä siten, että käytännössä voimaan astui 10 tunnin työpäivä.

Suomi oli saksalaisten joukkojen miehittämä ja kenraali Von der Goltz oli keskittänyt käsiinsä itse asiassa hyvin suuren vallan. Valkosuomalaiset samoin kuin saksalaisetkin olivat kiinnostuneita saksalaisten joukkojen jättämisestä Suomeen. Saksa tyydytti halukkaasti valkosuomalaisten pyynnön saksalaisten joukkojen jättämisestä Suomeen siitään syystä, että se kuului Saksan omiin suunnitelmiin.

Suomi, jolle Lokakuun vallankumouksen voitto antoi itsenäisyyden, muuttui vastavallankumouksen voitettua Saksan vasalliksi. Saksan vaikutus Suomen asioihin ilmeni erittäin havainnollisesti sellaisissa toimenpiteissä kuin monarkian voimaansaatamisessa ja saksalaisen ruhtinaan valitsemisessa Suomen kuninkaaksi, joiden tarkoituksena oli Suomen riippuvuussuhteen varmistaminen pitkäksi aikaa. Saksalaisten auttajiksi tässä asiassa tarjoutuivat vaikutusvaltaiset suomalaiset porvarit. He olivat jo aiemminkin toivoneet ja vallankumouksen jälkeen toivoivat entistä kovemmin lujakätistä valtaa, joka ei olisi riippunut eduskunnasta, missä esittivät huomattavaa roolia työväen edustajat.

Saksan tappio pelasti Suomen itsenäisyyden

Huhut Suomen muuttamisesta saksalaisen kuninkaan hallitsemaksi monarkiaksi levisivät jo kansalaisodan aikana. Monarkistit katsoivat parhaaksi ryhtyä tosi toimiin vasta kansalaissodan päätyttyä, jottei valkoisten leirissä olisi syntynyt eripaisuutta.

Lokakuun 9. päivänä 1918 eduskunnassa hyväksyttiin 64 äänellä 41 vastaan päätös kuninkaan valitsemisesta. Samana päivänä esitettiin vaali-ilveilyn viimeinen näytös: kuninkaaksi ”valittiin” Hessenin prinssi Friedrich Karl. Keisarikunnan Saksan avun turvin onnistui Suomen taantumuksellisten por-

varistopiirien salaliitto: tapahtui todellinen vallankaappaus. Suomesa piti tulla saksalaisprinssin perintömaa.

Saksa kärsi kuitenkin tappion ja Saksassa puhkesi vallankumous. Kaikki poliittiset ja sotilaalliset strategiset laskelmat, joita Saksan imperialistit olivat tehneet aloittaessaan intervention Suomeen, pettivät. Näin ollen puhtaasti ulkoinen ja Suomen kannalta satunnainen seikka, jota Suomen porvaristo ei ollut aavistanut, nimittäin Saksan tappio maailmansodassa, pelasti Suomen joutumasta sen kovan kohtalon omaksi, jonka porvariston luokkapoliitiikka oli sille varannut, se pelasti Suomen muuttumasta saksalaisprinssin hallitsemaksi ja Saksasta täysin riippuvaiseksi maaksi.

Suomen olosuhteet poikkesivat Venäjän vallankumouksesta

Suomen vallankumous seurasi ensimmäisenä Venäjän suurta Lokakuun vallankumousta. Siihen aikaan oli suuri kansainvälinen merkitys pelkästään jo sillä tosiseikalla, että Venäjän bolševikkivallankumous ei jäänyt yksinäiseksi, vaan että sen antamaa esimerkkiä seurasivat toisen maan työläiset ja että vallankumouksen aalto alkoi vyöryä länteen. Suomen vallankumous vahvisti ensimmäisenä käytännöllisesti sitä bolševikkien ajatusta, että Lokakuun vallankumous pani alulle kokonaisen vallankumousten aikakauden.

Suomessa vallankumous tapahtui toisenlaisissa oloissa kuin Venäjällä. Suomalainen elämäntapa oli lähempänä länsimaista. Väestön luku- ja kirjoitustaidon, sanomalehtien (mm. työväen lehtien) levikin sekä vaalijärjestelmän ja parlamentin demokraattisuuden kannalta tuo pieni maa kuului ensi sijalla olevien maiden joukkoon. 1800-luvun lopulla perustettu Suomen työväenpuolue oli alusta pitäen toiminut laillisesti, samoin kuin ammattiliitotkin. Siksi vallankumoukseen uskaltauduttuaan Suomen sosialidemokraatit eivät jäljelleet bolševikkien taktiikkaa, vaan laativat oman, Suomen oloihin sopivammaksi katsomansa taktiikan.

Keisarikunnan Saksan aseellinen väliintulo oli päätekijä, joka turvasi porvarillisen järjestelmän

Venäjän presidentinvaalit - Grudinin vaiko Putin?

Jatkoa sivulta 15

jo ensimmäisellä vaalikierroksella, koska antimainos on myös mainosta. Onko totta vai ei, mutta todellakin TV-kanavilla Grudininia haukutaan nyt huomattavasti vähemmän. Valitettavasti myös törkeyksiäkin tapahtuu edelleen. Grudininin vastainen parjauksen kampanja on siirtynyt lähinnä verkkoon ja painettuun sananaan.

Grudinin yritetään irrottaa vasemmistovalitsijoista kertomalla, että hänen ohjelmansa ei ole kommunistinen ja yleensäkkään hän ei ole kommunisti, vaan päinvastoin riistäjä. Mielenkiintoisinta on se, että äänekkäimmin tästä pauhaavat selvästi antikommunistiset lehdet. Ensin häntä nimitettiin jopa oligarkiksi, mutta sitten ilmeisesti tajuttiin, että Venäjällä liian moni ihminen käsittää, että Grudinin, hänen muka omistamien miljardien ruplien johdosta, ei voi olla oligarkki - siihen tarvittaisiin miljardeja euroja. Tai ehkä oman osansa näytteli varapääministeri Dvorkovitshin hupaisa lausunto siitä, että nyky-Venäjällä ei ole enää oligarkkeja - on vain sosiaalisesti vastuullisia liikemiehiä.

Grudinin puolusti sovhoosiaan

1990-luvulla Venäjän maatalouslaitokset määrättiin yksityistettäväksi ja siksi myös Grudininin johtama Lenin-sovhoosi ei voinut pysyä valtion omistuksessa. Ja jos Grudinin tahoi pysyä edelleenkin talouden johtajana, hänestä oli pakostakin tullava liikemies ja vieläpä menestyvä sellainen, olihan hänen tukenaan työntekijät. Ja jos hän ei olisi keskittänyt käsiinsä osake-enemmistöä, niin talous olisi pirstaloitunut ja vieläpä täysin laillisin perustein. Juuri näin kävi kaikille muille Moskovan lähitienoon kolhooseille ja sovhooseille. Niiden johto ei pystynyt torjumaan gryndereiden rahakkaita tarjouksia (Moskovan lähitienoon maa oli kallista) eikä myöskään laitoskaappauksia. Grudinin pystyi.

Hän ei myynyt itseään, osoitti poikkeuksellista lujautta ja loistavaa diplomaatin lahjakkuutta sekä näiden tuloksena pystyi puolusta-

Sergei Skvortsov

si Venäjän presidentin virkaan.

Useilta ehdokkailta puuttuu tarvittava työkokemus

Mutta tietenkään pelkkä periaatteellisuus ja kyky rakentaa suhteita eivät presidentille riitä. Tarvitaan myös maan tilanteen tuntemusta, pätevyyttä ja yritystaitoa sekä kykyä työskennellä muiden ihmisten kanssa. Niinpä Putinia lukuunottamatta muilla ehdokkailla ei ole erikoisempaa työkokemusta ja Putininkin kokemus on pääosin kielteistä. Huomattava osa väestöstä arvioi kuitenkin hänen ulkopoliittikkansa pääosin myönteiseksi, mutta se johtuu yksinkertaisesti tiedon puutteesta - tosiasiaa ulkopoliitikassa ollaan viime vuosina koettu enemmän vastoin käymisiä kuin saavutuksia.

Mitä tulee taas Grudininiin, niin juuri hänellä on menestyksellisen johtamisen kokemusta. Voin varmuudella jopa sanoa, että ottamalla huomioon kaikki näkökohdat, jotka pakottivat Lenin-sovhoosin johtajan Grudinin elämään pysyvästi kuin tulivuoren päällä, tämä kokemus on poikkeuksellisen laaja ja ylittää merkittävästi yhden talouden puitteet. Poikkeuksena muiden ehdokaiden enemmistöstä (ja aivan varmasti Putinista) Grudinin tuntee erinomaisesti reaalielämän - vaikkapa siksi, että asuu samassa talossa työntekijöittensä kanssa ja käy päivittäin tarkastamassa sovhoosin kaikkia osa-alueita. Ja tietenkin sovhoosin johtaja tuntee talousasiat omasta kokemuksestaan. Olen jo pitkään seurannut hänen puheitaan ja haastatteluja ja minusta tuntuu, että hän todellakin puhuu järkeviä asioita ja näkee tuolloin tilanteen ei vain sovhoosin perspektiivistä, vaan myös globaalisti. Mm. taloustieteilijänä panin tyydytyksellä merkille,

että hän osaa paljastaa valheellisen tilastopolitiikan.

Tuleeko kommunistien tukea Grudininia?

Kokonaisuudessaan sanoisin, että hän on erinomainen ja jopa paras kaikista olemassa olevista presidenttiehdokkaista. Mutta kannattaako kommunistien tukea häntä? Sekä porvarillinen propaganda että eräät vasemmistolaiset toverini sanovat, että hän ei ole kommunisti eikä hänen ohjelmansa ole kommunistinen ja siksi häntä ei voi tukea. Eräät jopa kehottavat boikotoimaan nykyvaaleja.

Pavel Grudinin ei todellakaan ole minkään kommunistisen järjestön jäsen, ei myöskään VFK-Pn, jonka ehdokkaana hän esiintyy. Mutta eihän Allendekaan ollut kommunisti. Ja oliko tästä syytä kieltäydyttävä hänen tukemisestaan? Ei, vaan kun kysymyksessä on vasemmistovoimien yhteisehdokas (kuten nyt tässäkin tapauksessa), niin silloin on tarkasteltava hänen persoonaansa ja ohjelmaansa eikä puolueväriään. Pavel Grudininin persoonasta olemme jo puhuneet ja puhumme myös jatkossa, mutta tarkastelkaamme nyt hänen ohjelmaansa. En ryhdy seikkaperäisesti erittelemään tätä ohjelmaa, koska se on vasemmistovoimien yhteisen ehdokkaan klassinen ohjelma: avainalojen kansallistaminen ym. Niille, jotka pitävät ohjelmaa vähemmän radikaalina, ehdottaisin luettavaksi Vladimir Leninin artikkelin **”Uhmaava katastrofi ja miten taistella sitä vastaan”**, joka on kirjoitettu syyskuussa 1917. Siinä esitettyjä toimenpiteitä voidaan tuskin nimittää radikaalimmiksi kuin nyt Grudininin ohjelmaa.

Kuten samainen Lenin on moneen kertaan todennut, ei saa harpata tiettyjen vaiheiden yli. Olen vakuuttunut siitä, että Grudinin ohjelma vastaa kokonaisuudessaan nykyaikaa. Jotain voidaan aina lisätä tai tarkentaa, mutta kokonaisuudessaan ohjelma vastaa aikaamme. Ja se, joka yrittää saada kaiken ja heti, ei saa tavallisesti yhtään mitään. Mutta tuleeko Grudinin täyttämään ohjelmansa presidentiksi valitsemisensa jälkeen? Sellaisia ajatuksia on aika monilla ja niistä ovat eri mieltä myös eräät läheiset aatetoverini.

Grudininilla on näyttöä

Valitettavasti en voi lähteä antamaan 100 % takuita Grudininista, mutta olen sitä mieltä, että todennäköisyys hänen kieltäytymisestään täyttää velvollisuutensa on aika vähäinen. Toisaalta suuren osan siitä, mitä on kehitelty ohjelmassa, hän on esittänyt jo kolme ja kymmenenkin vuotta sitten, jolloin tuskin ajatteli kamppailua presidentin virasta. Hän on myös omakohtaisesti koke-

Grudinin esiintyi Moskovassa Puna-armeijan vuosipäivänä 23.2.2018 laajassa kansalaisjärjestöjen miitingissä.

Kuva: Heikki Männikkö

Venäjällä kansa kyllä kokoontuu kommunistien lippujen taakse. Mutta siellä kuten Suomessakin kommunistit ovat jakaantuneet useisiin jengeihin. Voisi ajatella, että menestyksellinen vaihtoehtoisen ehdokkaan vaalityö edellyttäisi kommunisteilta yhteisymmärrystä. Vai ollaanko kärrynpyörää keksimässä uudelleen. Sekin on mahdollista.

nut kaikki esittämänsä ongelmat.

Toisaalta taas Grudininin monivuotinen taistelu Lenin-sovhoosin puolesta, kun hän olisi voinut myydä itsensä monta kertaa ja varmistaa itselleen varakas elämä, puhuu siitä, että yhteiskunnan edut eivät ole hänelle samantekeviä. Mutta avautuuko hänelle edes teoreettinen mahdollisuus toteuttaa ohjelmansa käytännössä eli pystyykö hän kohoamaan presidentiksi? Kremlin hovin sosiologit väittävät, että Grudininin kannatus olisi muka 7 % ja Putinin 70 % ja näin ollen vaalien juoni olisi vain se, koska sijoittuu toiseksi - Grudinin vaiko Zhirinovski. Mutta todellisuudessa asia ei ole näin.

Kannatus on ilmeisen korkea

Moskovan Kaiku-radioaseman päätoimittaja, se sama mies, joka kuukausi sitten sanoi, että suurkaupungit eivät kannata Grudininia, väittää nyt, että Moskovassa hänen kannatuksensa on 25 % ja Putinin 44 %. En tunne näiden tietojen lähdettä, mutta minun eikä ainoastaan minun havaintojeni mukaan ne ovat aika lähellä totuutta ja jopa jonkin verran arvioitu alakanttiin Grudininin kannatusta. Maaseudulla (ainakin eräillä alueilla) tämä luku on vielä korkeampi. Tunsin sen täydessä mitassa omakohtaisesti, kun muutama päivä sitten minua alkoi agiteerata Grudininin puolesta taksikuski Krasnodarista, nuori mies, joka ei tunne Neuvostovallan vuosia. Voidaankin rohkeasti väittää, että Lenin-sovhoosin johtajan kannatus ylittää merkittävästi perinteisen vasemmistolaisen ja kansallis-isänmaallisen äänestäjäkunnan rajat. Grudininia pidetään ainoana Putinin todellisena vaihtoehtona.

Näin ollen VFKPn ehdokas kerää paljon ääniä, joiden teoreettisesti pitäisi riittää toiselle vaalikierrokselle. Mutta näin käy vain siinä tapauksessa, että äännet laskeaan rehellisesti, mikä ei ole lainkaan luonteenomaista Venäjän vaali järjestelmälle. Tunnuksmerkkejä valmisteilla olevista joukkomittaisista vaalivilpeistä on havaittavis-

sa jo nyt. Jokaisen vakituiselta äänestyspaikaltaan vetäytyvän valitsijan puolesta vaali järjestelmä mahdollistaa äänestämisen kymmeniä ja jopa satojakin kertoja eri puolilla maata ja itse paikan päällä siitä ei kukaan saa edes tietää. Tilanteen järjestömyys poliisin voidessa poistaa vaalitarkkailijoita äänestyspaikoilta on viimeinkin tajuttu myös Venäjän eliitin joukossa ja nyt samoihin tuloksiin pyritään tiedotuksen avulla.

Tarvitaan joukkoliikettä

Tietysti vaalien tulokset saattavat kuitenkin osoittautua olevan lähellä todellisuutta, mutta sitä varten äänestyksen vaihtoehtoisen ehdokkaan puolesta olisi oltava todella joukkomittaista ja samalla myös eliitin osalta voimakas pettymys Putinia kohtaan. Kuten historia osoittaa, tällainen on todellakin mahdollista.

Vuonna 1988 Chilessä pidettiin kansanäänestys Pinochetin valtuuksien jatkamisesta. Diktattori oli hallinnut maata jo 15 vuotta ja häntä pidettiin ainoana mahdollisena johtajana, vakaan tilanteen symbolina. Kaikki tiedotusvälineet olivat hänen käsissään ja oppositio oli nujerrettu fasistiseen tapaan - ihmisiä pidätettiin kaduilla ilman oikeuden päätöksiä ja piestiin kuoliaiksi vankiloissa. Kokonaisuudessaan ottaen Chileen verrattuna nyky-Venäjän tulisi olla porvarillisen demokratian malliesimerkki. Ja kuitenkin Pinochet hävisi Chilen kansanäänestyksessä. Mutta jos tyytymättömyys Putinin hallintoa kohtaan eri yhteiskuntakerroksissa ei olekaan vielä saavuttanut sellaisia mittasuhteita, niin järjestelmä on jo kärsinyt historiallisen tappionsa ja tämän toteutuminen on vain lähitulevaisuuden kysymys. Putinilla ei ole kovinkaan paljon todellisia kannattajia ja suurin osa heistäkin hyväksyy ainoastaan hänen ulkopoliittikkansa - sisäpolitiikan romahduksesta kukaan ei enää viitsi edes väitellä. Valtaosa niistä, jotka todella ovat äänestäneet Putinia tai yksinkertaisesti jättäneet äänestämättä, ovat vilpittömiä ihmisiä, joiden mielestä Putinille ei ole ollut vaihtoehtoa.

Lenin-sovhoosin johtajan marssittua poliittiselle kentälle ei entiseen tapaan voida enää ajatella. Eräät ihmiset saattavat pitää häntä vaihtoehtona, toiset eivät pidä, mutta nyt on kuitenkin mieletöntä kieltää vaihtoehtoon olemassaolo. Maan kohtalo saatetaan ratkaista juuri nyt ja olen tietenkin tässä taistelussa täysin rinnoin Grudininin puolella.

**Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
19.2.2018**

Suomen työväen vallankumous 1918 (7): Vastavallankumous ajoi Suomen Saksan vasalliksi

Jatkoa sivulta 16

säilymisen Suomessa. Neuvosto-Venäjä taas oli siihen aikaan heikko eikä pystynyt antamaan vallankumoukselliselle Suomelle tarvittavaa apua väliintulijoiden vastustamisessa eikä pelastamaan Suomen työväestöä valkoisen terrorin kauhuilta.

Vallankumouksen opetuksesta syntyi uudentyyppinen kommunistinen puolue

Vallankumous vaikutti erittäin tuntuvasti Suomen työväenliikkeeseen. Vallankumouksen tappio merkitsi myös vanhan sosialidemokraattisen puolueen loppua. Nimenomaan vallankumoustaistelun opetukset todistivat työväenluokalle, että tämä tarvitsi uudentyyppisen puolueen. Vanhan sosialidemokraattisen puolueen parhaimmisto analysoi perusteellisesti ja arvosteli ankarasti puolueen tekemiä virheitä ja elokuussa 1918 perusti uudentyyppisen todella vallankumouksellisen marxilaisen puolueen - Suomen Kommunisti-

sen Puolueen - josta tuli vanhan sosialidemokraattisen puolueen parhaiden perinteiden laillinen jatkaja. Suomen Kommunistisen Puolueen julkisesta toiminnasta ei kuitenkaan voinut olla kysettäkään; se kävi mahdolliseksi vasta sen jälkeen, kun Suomi oli kärsinyt tappion 2. maailmansodassa.

Muutamia kuukausia kommunistisen puolueen perustamisen jälkeen Tanner ym. oikeistojohtajat perustivat kommunistisen puolueen vastapainoksi uuden laillisen sosialidemokraattisen puolueen, jolla oli korostetusti reformistinen luonne ja joka aloitti ideologisen taistelun kommunisteja vastaan. Suomen vallankumous oli paitsi Suomen työväestön vallankumoushistorian merkkitapausta myös yksi sankarillisimmista ja maineikkaimista sivuista kansainvälisen työväenliikkeen historiassa.

Viktor Holodkovskin kirjasta Suomen työväen vallankumous 1918 lyhentänyt ja toimittanut:

Tommi Lievemaa

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Sotahysterian lietsontaa

Kuten tiedetään, valtiolla on suunnitelmissa hankkia uudet Hornetit ja uusia sotalaivojakin. Kyseessä on miljardien hankintakulut, joten veronmaksajille pitää yrittää perustella hankintojen järkevyyttä. Hallituksen aika ja tarmo kuluu Soten labyrintissa. Siksi asehankinnat on ulkoistettu kenraaleille ja heitä myötäileville oikeistopoliitikoille.

Asehankintojen järkevyyttä on mahdoton puolustella, koska niissä ei ole mitään järkeväksi luokiteltavaa. Ei suomalaisten veronmaksajien rahoja pidä käyttää Yhdysvaltojen ase-tehtaitten tukemiseen. Asehankintoja puolustellaan siksi innokkaasti, että uskon jollekin luvatus pientä juomarahaakin, jos tilaukset kolah-tavat meidän postilaatikoon. Ruotsalainen Bofors-tykkifirma kärehti lahjuksista Intian kanssa tehdystä tykkikaupasta. Bofors ilmoitti lahjus-

ten kuuluvan sääntönä asekauppoi-hin, ei poikkeuksena.

Kun aseita hankitaan, pitää olla olemassa uhkakuvia. Näitten olemattomien uhkakuvien luomisessa on etenkin Iltalehti kunnos-tautunut. Iltalehti on jo muutaman vuoden ajan kertonut Venäjän romahtavan koska hyvänsä, ei tosin ole lehti kertonut, mihin toive perustuu. Eräänlainen limbo lehden taholta oli 30.12.2017 juttu, kuinka Venäjän hyökkäys torjutaan. Torjuntaan tarvitaan, yllätys yllätys, juuri hankinnassa olevia Hornetteja ja sotalaivoja.

Mahtoi venäläisiä naurattaa Iltalehden juttua lukiessaan ehkä yhtä paljon, kun heitä nauratti talvisodan aikana ranskalais-brittiläisten apujoukkojen mahdollinen saapuminen Suomen avuksi. Jos apujoukot olisivat ehtineet talvisotaan, olisi muutama venäläissotilas ehkä kuol-lut nauruun. Kun Suomessa leipäjo-

not vain kasvavat ja kansan kahtiaja-ko lisääntyy, on törkeätä suunnitel-la miljardien eurojen haaskaamista turhuuteen.

Jos kenraalien haikailema so-ta Euroopassa alkaisi, olisi Suo-men osa karu, taistelut käytäisiin Kymijoen länsipuolella. Sota olisi il-meisesti ohjus- ja ydinsotaa ja tu-hot olisivat sen mukaiset. Kenraalit pitää poistaa ulko- ja sisäpolitiikan käytännöistä. Sota on kenraalin työ-tä, vain sodassa syntyy sankareita ja jaetaan kunniamerkkejä. Suomelle on halvinta turvallisuuspolitiikkaa pitää hyvät ja toimivat suhteet kaik-kiin naapureihin.

Seuraavien eduskuntavaalien pääteamana pitää olla ”ei Natolle, ei militaristiselle uhoamiselle”. Kaik-ki asekauppaneuvottelut on keskey-tettävä, koska niillä ei ole kansalais-ten enemmistön kannatusta.

Reino Welling
res. jääkäri Jämsänkoskelta

Sika pitää syödä kokonaan

Vanha pohjalainen ei oikein tah-do ymmärtää tätä kinkunrasvan keräyskokeilua. Ei olisi sota-ai-kana eikä edes pian sen jälkeen-kään tällaiseen ryhdytty. Tukki-mies tarvitsi päivässä työkunnos-sa pysymiseen 6000 kaloria ja sii-nä sika oli hyvä apulainen. Kansa-koulun oppikirjassa meille kerrot-tiin, miten arvokas ja hieno eläin sika on, kun se jalostaa kaikki ko-titalouden eläinravinnoksi kel-paavat tähteet arvokkaaksi ih-misravinnoksi. Ja sen jälkeen ei jää enää yhtään tähteitä.

Kyllä jo silloin ”oikein vanhaan ai-kaan” paikallinen kansakoulun opet-taja (”kansankynttilä”) osasi sanoa, että ei se porsaan rasva liiaksi syö-tynä terveellistä ole mm. sydämel-le. Mutta kuka käskee syödä liikaa? Tiesimme silloin, että sika kaikkine osineen oli loistava ravinnon läh-de. Mutta ei sitä saanut ahmia, kun-ten Juice joululaulussaan kertoo.

Silloin köyhissä taloissa ei laitettu joulukinkkua. Sika riitti pidempään, kun siitä tehtiin perunoiden kanssa kastike, tai laitettiin liha- tai vaikka-pa kaalikeitoksi. Rasvaa sisältävät si-sälmykset keitettiin isossa padassa. Tästä tehtiin keittoa laittamalla sis-elimii liemineen aina vähän kerralla perunakeittoon. Näin saatiin mökki-talouksiin kymmeniä keittoja.

Kinkunrasvan kerääminen ei tunnu kannattavalta puuhal-ta edes ympäristön kannalta. Nyt 40000 lahjoittajaa kuljetti kinkkuras-van keräyspisteisiin ja saatiin 10000 l uusiutuvaa dieseliä eli neljännes-litra taloutta kohti. Parempi olisi ol-lut annostella tämä paistinliemi pa-kasterasioihin ja laittaa pakkaseen. Sieltä olisi sitten otettu aina yksi an-nos liha- tai siskonmakkarakeiton tai kastikkeen joukkoon. Luulivatkohan nämä lahjoittajat tekevänsä terveys-tai ympäristöteon?

Katsokaa kauppojen lihatis-kejä. Kunnollista soppa- tai kasti-

kelihaa, jossa on myös sitä ”fläskiä”, ei aina ole saatavilla. Myös kinkuista leikataan silava pois. Mihin ne sitten laitetaan? Tuskin dieselöljytuotan-toon. Kyllä ne löytyvät makkarasta ja muista tuotteista. Muodossa tai toi-ssessa me kuitenkin ne syömme. Ot-takaa onkeen Vanhan Sepän neuvo tää, kinkusta kaikki osat käyttäkää ja luu hernekeittoon heittäkää.

Syökää kotona koko sika. Äl-kää kuitenkaan matkiko laihialai-sia. Eläinlääkäri Parkanosta ajeli aa-musella Vaasaan kokoukseen. Mat-kalla hän huomasi Laihialla aitauk-ssessa sian, jolla oli puujalka. Vaa-saan päästyään otti hän yhteyden Laihian kunnaneläinlääkäriin ja tie-dusteli, että mitä siellä Laihialla puu-haillaan, kun sialle on laitettu puu-jalka. Siihen Laihian kollega vastasi, että vähänpä sinäkin asioista tiedät. Eihän meillä Laihialla koko sikaa yh-tenä jouluna syödä.

Vanha Seppä
Peräseinäjoki

Sale, Poro ja markkinaliberalismi

Presidentin vaalit on käyty. Nyt käy hehkutus, miten Sale valittiin eka kierroksella suurella äänen vyöryllä - äärioikeiston rahoilla. Siitä on hyvä jatkaa?

Suurella äänivyöryllä myös valittiin Hitler - teollisuuspomojen rahoilla. Pankaa merkitä, että heti vaalien jälkeen Sale kertoi puhuneensa Uk-rainan kollegan Poroshenkon kans-

sa. Hänet myös valittiin suoraan eka kierroksella - jenkkien rahoilla. Kio-van kaduilla marssivat tänään oikeat fasistipataljoonat, kuten ennen Ber-liinin kaduilla.

Suomella on Niinistön siunaa-mana Isäntämaasopimus USA:n ja Nato:n kanssa, joka merkitsee USA:n ja Nato:n joukkojen esteetön-tä marssia koska tahansa Suomen

maaperälle, kuten on jo nähty. Suuri äänten määrä harvoin vastaa totuut-ta- vain rahoittajiensa etuja. Sale sa-noo nojaavansa armeijaan, Nato:on, USA:n, EU:iin ja Ruotsiin- markkinali-beralismin tukipylväisiin.

Mitä eroa on fasistisella ja markkinaliberalistisella talousjärjes-tyksellä?

Jartsev

Tasa-arvon yhteiskunta?

Suomalaisissa leipäjonoissa on kuulemma, tietääkseni ja näh-däksenikin jopa tuhansia ihmisi-ä. Viime vuosina hirmuhallituk-sen arvon ansaitsevat valtioneu-vostomme ovat heitä sinne teh-tailleet. Jonoissa on ihmisiä, joi-den ainoat uudet vaatteet ovat tulleet äitiyspakkauksessa. Seu-raavan koon vaatetus onkin sitten pitänyt hankkia Kierrätyskeskus-nimisestä köyhien pukimosta tai kirpputorilta tai keräyslaatikos-ta. On aika helppo ymmärtää, et-tä sillä tyyllillä ei kaikissa piireissä pysyt. Varsin helposti siinä kehi-tyksessä syrjäydytään, joudutaan ehkä kiusaamisen kohteeksi.

Köyhän valinnanvapaus on monelle semmoista, että valitaan syödäänkö vai ostetaanko lääkkeit.... Kun hir-muhallitus leikkaa köyhimmiltä kan-salaisilta toteaa raha...ööövaltio-varainministeri, että valtion talou-teen pitää raivata jakovaraa. Kerto-matta jää suomennos ... ja tarken-nus: Porvarihallitus on huolissaan lii-ke-elämän jakovaroista, ei valtionta-loudesta. Niitä ei pidä sekottaa.

Miksi valtiolle otetaan uutta velkaa? Köyhyyyden kurittamiseen-

Outoja pelon aiheita

Meillä ihmisillä on monenlaisia pelon aiheita. Kaikki eivät us-ko lääkärien pystyvän paranta-maan kaikkia fobioita eivätkä sik-si suostu lääkärien tutkittavaksi. Yleisessä tiedossa on perussuo-malaisten eli persujen suuri pel-ko maahanmuuttajia ja erilaisia ryhmiä kohtaan.

Pelot ovat valitettavasti laajentu-neet. Eräs jämsäläinen valtuutettu pelkää susia ja haluaisi ne kaikki lo-petettavaksi. Ei taida onnistua. Eili-sestä lehdestä luin, että luvatta am-muttu susi tuli ampujalle kalliiksi. Valtiolle oli korvattava 4500 euroa, ase valtiolle jne. Toisekseen on pit-kä aika siitä, kun susi on syönyt pie-nen lapsen Jämsässä - onko muuten koskaan.

Toisena uuden pelon aiheena on uuden Äänekosken tehtaan tuotannon saanti maailmalle. Pe-lätään ruuhkan tulevan Jämsän ase-malle. Eivätköhän viisaat insinöörit ja teknikot ole tarkasti tutkineet ja laskeneet rauta- ja maanteitten riit-tävyyden Äänekosken tuotannon maailmalle saantiin. Kaikkea ei tar-vitse viedä Rauman satamaan ja isot

ko? No ei! Näyttää siltä, että sota... eikun puolustusministerinä sattuu nykyään häääävään henkilö, joka nä-kee ympärillämme vain pyssyllä rat-kottavia pulmia. Omiaan näkee. Ra-halla voi ratkaista aika monta pul-maa...kunhan se sijoitetaan oikeaan paikkaan.

Miksiköhän pitää (sulan maan aikana) paukkua, savuta ja jyristä niin maalla, merellä kuin il-massakin? Pitääkö meidän tosiaan olla isännöimässä ja rahoittamas-sa avokätisesti sekä koti- että ulko-maisia hyökkäysjoukkoja – edes niiden harjoittelua? Ketä vastaan? Sen sijaan voisi hillitää tarvetta ot-taa (vai saada?) velkaa luopumal-la moninkertaisesti ylimitoitetuista asehankintasuunnitelmista ja kes-kittyä keräämään irtoraha kotimaan epäkohtien helpottamiseen. Irtora-ha? Onhan täällä sekä laillista että rikollista veronkiertoa, on lempeä pääomaverotus, on... Ja kaiken ai-kaa – pankkiväen harmiksi – laiska raha senkun lisääntyy...

Pauli Eskelinen
17.12.2017
Joensuu

rekatkin on jo keksitty. Lisäksi: onko varmuutta, lähteekö Jämsän tehtail-ta vielä viiden vuoden kuluttua pa-peria maailmalle?

Kun on erilaisia pelkotilo-ja vaikka muille jakaa, unohtuvat Jämsän ongelmien ratkaisut, joita olisi myös muille jakaa. Ongelmat eivät ratkea, vaikka kerran neljässä vuodessa ne luvataan korjata. Aina-kaan yrittäjillä ei pitäisi olla valitta-misen aihetta, yrittäjiä on ollut val-tuustossa vuosikymmeniä asioita ja yrittäjien asemaa parantamassa. Oli-siko sittenkin se kokouspalkkio tär-kein syy kokouksissa istumiseen? En ole huomannut yhdenkään yrit-täjän kyseenalaistaneen, miksi Jäm-sän valtuutetut ja virkamiehet eivät ole voineet Himoksella pitää semi-naareja, vaan ne on pidetty Vääk-syn Tallukassa, Perurungassa ja Val-keakoskella.

Alkoholia olisi tiettävästi löy-tynyt Himoksellakin. Mutta, mut-ta - alkää tehkö niin kuin minä teen, vaan niin kuin minä käsken.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

JOUKKOHAUTOJA KARJALASSA

Harvoin enää saa lukea sellais-ta sokean raivon propagandaa kuin oli professori Anu Kantolan Helsingin Sanomien (16.1.18) pääkirjoitusaukeaman kolumni; ”Toistaako Venäjä bolsevikkien virheet?”. Juttu alkoi venäläisen Juri Dmitrijevin 1990-luvun tari-noihin Stalinin ajan joukkohau-doista Petroskoin ja Karhumäen lähellä.

Anu Kantola oli lukenut myös 1956 Moskovassa syntyneen, mutta nykyisin Kalifornian yliopis-ton historian professorina toimi-van Juri Slezkinen kirjan, miten

eliittibolševikit elivät ja kuolivat. Ju-ri Slezkinen on tehnyt sen lukemal-la heidän kirjeitään, päiväkirjoja, ro-maaneja ja tekemällä haastatteluja. Tämänkaltaisen aineisto antaa mie-lin määrin tilaa likaiselle mielikuvitukselle. Niinpä kolumnin mukaan kirja kuvaa, kuinka lopulta vallanku-mous söi uskollisimmatkin kannat-tajansa, joista osa päätyi Karjalan joukkohautoihin.

Molemmat Jurit antavat fak-toille pitkä. Heitä ei kiinnosta se, että jatkosodan aikana Itä-Karjalassa oli kymmenittäin Mannerheimin käskystä perustettuja suomalaisia keskitysleirejä. Suurimmat leirit pe-rustettiin juuri Karhumäen, Petros-

koin ja Äänislinnan alueille. Keski-tysleireillä menehtyi noin 20 000 vankia. Lisäksi suojeluskuntien so-tavankileireillä kuoli 18 700 van-kia. Ihmisioikeusjärjestö Memorialis-sa toiminut Juri Dmitrijev ei ole mi-tenkään noteerannut näitä Manner-heimin ajan 40 000 ihmisen joukko-hautoja. Hän, kuten näyttää, on kylmän rauhallisesti nimittänyt ne Stalinin joukkohautoiksi.

Anu Kantolan kolumnin pe-rusteella Juri Slezkinen on antanut pitkät kaikelle, mitä Neuvostoliitos-sa todella tehtiin Stalinin aikana. Sa-malla hän autuaasti unohtaa, että bolševikit tarkoittaa enemmistöä. Juri Slezkinen sanoo, että kommu-

nismi oli pelkkä uskonnollinen liike, joka halusi paratiisin maan päälle ja että bolsevikkien, enemmistön suu-rin virhe oli sulkeutua lahkoksi, jon-ka usko erkaantui todellisuudesta.

On kummallista, suorastaan järjenvastaista, että akateemises-ti fikсут ihmiset eivät ole koskaan hämmästellleet, miten ihmeessä pelkkiä virheitä tehneet bolševikit Stalinin lyhyellä kaudella – 25 vuot-ta! – nostivat äärimmäisen takapa-juisen, alikehittyneen maatalous-maan taiteen, tieteen ja teollisuuden todelliseksi suurvallaksi. Suurval-laksi, jonka väestö kasvoi kohisten.

Miten ihmeessä nuo virhei-tä tekevät bolševikit Stali-

nin kaudella saivat neuvostokan-sat kukistamaan myös Hitlerin fa-sistisen Euroopan valloituksen. Miten ihmeessä nuo virheitä teke-vät, todellisuudesta erkaantuneet bolševikit, joilla oli vain joukko-hautoja ja helmitaulut saattoivat juhlia vuoden täyttävää Juri Slezki-neniä ja suurta vallankumoustaan lähettämällä avaruuteen kaikkien aikojen ensimmäisen tekokuun, sputnikin.

Näyttääkin siltä, että näiden jurien ja anujen kaltaisten päissä asuva sokea raivo on sekoittanut fiktiot ja faktat.

Kai Kontturi

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Eira Kärki 20 e, Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 34 e, Esko Rintala 50 e, Kai Kontturi 50 e, Jartsev 6 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Espoon leipäpappi 5 e, Tarja Männikkö 34 e, Jaakko Ahvola 30 e, Vanha Seppä 4 e ja lipaskeräyksestä ovat tilittäneet Wäinö Pietikäinen 57,75 e ja Tarja Männikkö 46,75 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Wäinö Pietikäinen in memoriam

Tammikuussa suruviesti tavoitti meidät, kun keskuudestamme 6.1.2018 poistui toveri ja järjestöihminen Wäinö Pietikäinen. "Wäiski" syntyi 13.9.1935 Pielavedellä. Jo 7-vuotiaana miesten ollessa sodassa hän muutti "rengiksi" keskikokoiselle tilalle. Wäinön muistissa säilyi aina isäntävään huomautus, että "ruokapöydässä kyllä löytyy apua, mutta ei riihen puinnissa".

Metsätöissä 50-luvun alussa vierähti pari vuotta. 19-vuotiaana Wäinö muutti Helsinkiin ja työskenteli valtion sairaaloissa huoltomiehenä viisi vuotta. Näinä vuosina hän liittyi SKDL:n jäseneksi (-54) ja osallistui Varsovan nuorisofestivaaleille (-55). Sairaala-alan SKDL:n osasto perustettiin v. -57, jonka puheenjohtajan postia Wäinö hoiteli vuoteen 1960. Kommunistipuolueen jäseneksi hän liittyi v. 1960 ja alkoi opiskella saksan ja ruotsin kieltä. Sillä oli myöhemmin hänelle erityinen merkitys.

Vuoden 1960 lopulla hän muutti Ruotsiin ja hakeutui merille. Amerikassa siirtolaisviranomaiset kuulustelivat laivan henkilökuntaa. Kommunistina Wäinö karkotettiin 26.7.1961 Yhdysvalloista.

Kesällä 1962 Wäiski lähti Hampuriin tarkoituksenaan opiskella enemmän saksan kieltä. Oleskelulupaa maahan hän ei saanut ja silloin lopuivat myös rahat. Suomeen palattuaan hän hakeutui vuoden -62 lopussa Kone Oy:n palvelukseen. Täällä hän toimi vuodesta -63 runsaan vuoden työpaikkansa luottamusmiehenä. Kone Oy:llä siirryttiin nelipäiväiseen työviikkoon eikä palkka enää riittänyt. Oli jälleen muutettava työn perässä Ruotsiin.

Sitten 1965 hän sai oleskeluluvan ja työpaikan Saksassa Aachenissa. Täällä Wäiski kävi Berlitz-kieliopistossa. Palatessaan helmikuussa 1966 Tukholmaan oli saksan kielen taito jo aika hyvä. Vuonna -69 hän siirtyi jälleen Suomeen ja työskenteli eri firmoissa kauppaedustajana. Näinä vuosina hän toimi mm. liiketoimintajärjestöjen ammattiosaston johtokunnassa.

Vuonna 1977 hän hakeutui työhön Ruotsiin Sandvik Coro-

mant Ab:lle. Siellä hän altistui asbestille, joka todettiin heti oireiden ilmaannuttua. Vuodesta 1977 lähtien oli Wäinö viikonloppuisin ajanut Tukholman maanalaista. Siksi hän heti asbestoosin toteamisen jälkeen pääsi vakinaiseksi maanalaisen kuljettajaksi. Myöhemmin hän joutui sairaskirjalle ja eläkepäätös tuli syyskuussa 1985. Sandvik Coromant Ab kieltäytyi neuvottelemasta korvauksista. Tehty poliisitutkimus kuitenkin totesi, että altistuminen oli tullut ko. tehtäessä. Velkarahoilla Wäiski hakeutui Saksan Demokraattiseen tasavaltaan Graal Muriz'n kaupunkiin hoitoon. Täällä hoito oli tieteellistä ja perusteellista. Myös kunto parani.

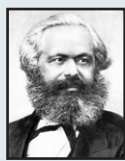
Silloin hän perusti yhdessä asbestivammaisten tuttaviensa kanssa Asbestkamp- 85- yhdistyksen, jonka yksi tavoite oli saada kaikki asbestivammoja aiheuttaneet rikolliset vastuuseen teostaan. Toinen tehtävä oli tukea asbestipotilaita heidän eläke-, tutkimus-, sairaanhoito- ja oikeustaistelu asioissaan. Koska Ruotsissa asbestipotilaita suurin osa oli suomalaisia, kehittivät viranomaiset mielipuolisen teorian, jonka mukaan asbestoosi aiheutuu suomalaisilla saunomisen yhteydessä kiuaskivistä irtoavasta asbestista. Asbestkamp-85 alkoi vastustaa tätä sauna-asbestoosi teoriaa.

Wäiski totesi asbestoosin olevan luokkasairaus, joka syntyy työnantajan työntekijään kohdistaman riiston seurauksena. Wäiski ei koskaan unohtanut luokkataistelua. Wäiski tuli mukaan, kun KTP perustettiin 1988. Kun KTP:n piirissä syntyi hajaannus, toimi hän loppuun saakka Kansan äänen järjestöjen piirissä ja osallistui ehdokkaana kaikkiin eduskunta-, osuuskauppa- ja kuntavaaleihin. Hankkimansa kielitaidon hän toi yhteiseen käyttöön toimimalla tulkkinä sekä kirjoittamalla käännöksiä veljespuolueiden lehdissä julkaisuista artikkeleista. Monilla tavoin Wäiski teki Tukholmassa, Helsingissä ja Vaasassakin työtä kadulla ihmisten parissa.

Viimeisiin elinpäiviinsä saakka Wäiski teki konkreettisesti töitä Asbestkamp- 85:n ohjelmassa määriteltyjen tavoitteiden puolesta.

Lepää rauhassa Wäiski, olet sen ansainnut.

Kansan ääni/ toimitus

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisain Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Kokoonnumme keväällä 2018 seuraavasti: 25.3., 22.4. ja 27.5.

1. Opintoillalla 25.3. käsittelemme aihetta: *"Onko marxilainen maailmankatsomus tiede ja voidaanko puhua erikseen dialektisesta ja historiallisesta materialismista?"* Opintomateriaalina Kommunistien Liiton filosofian aineistot sekä Leninin artikkeli "Karl Marx". (Lenin kootut 10 osaa, osa 5)

2. Opintoillalla 22.4. käsitellään aihetta: *"Uusliberalismista yhteiskunnan demokraattiseen käänteeseen, ensi vaiheen tehtävät ja tavoitteet"*. Opintoaineistot: STP:n asiakirjat sekä Leninin artikkeli: *"Uhkaava katastrofi ja kuinka sitä vastaan on taisteltava"*. (Lenin kootut 10 osaa, osa 7)

Naiset luokkasodassa ja yhteiskunnassa

KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TAPAAMINEN
Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 torstaina
8.3.2018 alk. klo 17.00.

Inessa Watson

Ohjelmassa:
Puheenvuoro:
Marjaliisa Siira
Inessa Watson:
Esittää venäläisiä romansseja ja kansanlauluja
Lisäksi: Järjestöväen musiikkiohjelmaa, Naistenpäivän kakukahvit ja naisten kukitus. Tervehdys ja juonto Timo Kangasmaa

Marjaliisa Siira

Järi. Kansan äänen Järjestöt ja Hermannin Naiset
Tervetuloa kaikki paikalle

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla maanantaina 5.3.2018 klo 17.00. Käsitellään talven ja kevään toimintaa, ajankohtaisia järjestöllisiä ja poliittisia kysymyksiä, ideologisen työn kehittämistä ja kommunistisen liikkeen kehittämistä. **Opintotilaisuus: Tietotekniikkaa järjestöihmisille klo 18.00, järj. Kommunistien liitto ja DSL:n opintokeskus**
Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu maanantaina xx.x.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, kevään ja alkukesän tehtäviä (mm. Maatakasittävää neuvottelukunta, Vappu ja voitonpäivä, maakuntavaalit) sekä järjestömmme osalta suhtautuminen vuoden 2018 presidentinvaaliin. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (2/18) sekä arvioidaan tulevan vuoden toimituslinjaa sekä ilmestymisen aikataulua. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry ja DSL:n opintokeskus

Opintotilaisuus Suomen vanhan työväenpuolueen historiasta.

Kevätkauden 2018 opintoillat kokoontuvat seuraavina maanantai päivinä: 12.3.2018 ja 16.4.2018

Opintokerhon kokoontumisaika on KTP:n toimistossa Tikkurilassa. Kerhot alkavat joka kerta kello 17.00.

Kevään aikana käydään lävitse vuoden 1918 tapahtumia.

Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: Timo Kangasmaa, e-mail: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)

Opastus paikalle: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

EVKR:n katu-info tapahtumat

Helsinki Hakaniemi ti.

6.3.2018 klo 12.00-15.00

Helsinki Hakaniemi to.

28.3.2018 klo 12.00-15.00

Helsinki Hakaniemi la.

7.4.2018 klo 12.00-15.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046

ISSN 2243-4046 (Painettu)

ISSN 2243-4054 (Verkkopainettu)

Wäinö Pietikäisellä oli monivivahteinen elämäntahti. Hän omisti koko elämänsä luokkataistelulle. Wäiskin täyttäessä 80 vuotta Kansan ääni teki hänestä isomman jutun. Alla linkki tähän kirjoitukseen, joka löytyy Kansan äänen numerosta KÄ 4/15: <https://asiakas.kotisivukone.com/files/kansanaani.kotisivukone.com/Kns4-15.pdf>. Katso siellä sivut 8-9.

Katastrofaalinen renkimaasopimus

Presidentti Sauli Niinistö ja ulkopoliittinen ministerivaliokunta päättivät heinäkuussa 2014, että Suomi allekirjoittaa yhteisymmärryspöytäkirjan (MOU) Pohjois-Atlantin puolustusliitto Naton kanssa. Oman päätöksensä asiasta teki myös silloinen puolustusministeri Carl Haglund 22.8.2014. Naton huippukokouksessa Walesissa 4.9.2014 pöytäkirjan allekirjoitti Suomen puolesta puolustusvoimain komentaja Jarmo Lindberg. Komentajan takana allekirjoitusta seurasi presidentti Niinistö ja taustalla vilahti myös silloinen ulkoministeri Erkki Tuomioja. Luuliko Suomen ulkopoliittinen johto tällä tavalla pääsevänsä poliittisesta vastuusta asiassa?

Kuva: Heikki Männikkö

Valtaosa suomalaisista vastustaa Nato-jäsenyyttä. Tämä ei kuitenkaan estä puolustusvoimain komentajaa, presidenttiä ja ulkoministeriä ole-masta mukana allekirjoittamassa Naton ja USAn kanssa ”renkimaasopi-musta”, joka sallii USAn ja Naton joukkojen sekä ydinaseistuksen tuo-misen Suomen maaperälle meiltä lupaa kysymättä.

Suomen ja Naton välisen niin sano-tun isäntämaasopimuksen virallinen nimi on ”Yhteisymmärryspöytäkirja Suomen tasavallan hallituksen ja Pohjois-Atlantin liiton transformatioesikunnan komentajan johtoesi-kunnan sekä Pohjois-Atlantin liiton operaatioesikunnan välillä isäntä-maatuen antamisesta Naton ope-raatioiden / harjoitusten / vastaa-van sotilaallisen toiminnan toteut-tamista varten”.

Jo tuosta nimestä käy ilmi pari huomion arvoista seikkaa. Suomi on siis yksi allekirjoittaja, mutta Na-ton puolesta on kaksi organisaatiota allekirjoittajina. Jos jostain sopimuk-sen kohdasta tulee erimielisyyttä, niin Nato voittaa äänestyksen 2 – 1. Huolestuttavaa on nimessä mainitut tilanteet, joissa Suomi antaa Naton joukoille isäntämaatukea. Sotahar-joitukset ovat vain yksi asia. Mutta mitä ovat Naton operaatiot? Tai vas-taava sotilaallinen toiminta? En kek-si muuta kuin, että ne ovat sotatoi-mia.

Wikipedian mukaan ”pöytäkirja määrittää sitä, miten Naton sekä sen jäsen- tai muiden valtioiden joukot voivat perustaa tukikohtia ja tuoda joukkoja isäntä-maan alueelle sekä rauhan että krii-sin aikana”. Nato voi siis perustaa tukikohtia Suomeen milloin vain, myös rauhan aikana.

Renkimaasopimus on val-tiosopimus

Aiemmin jotkut poliitikot selittelivät, että renkimaasopimus on vain ”yhteisymmärryspöytäkirja” eikä si-ten ole Suomea sitova valtiosopi-mus, joka pitäisi viedä eduskunnan käsittelyyn.

Tämä oli suoraa valehtelua. Entinen ulkoministeri ja professori Keijo Korhonen on sanonut: Hal-lituksen olisi syytä vaihtaa juriste-ja, koska nykyiset eivät nähtävästi tunne edes kansainvälisen oikeuden alkeita. Wienin sopimusoikeuskon-vention (Vienna Convention on the Law of Treaties, 1980) mukaan sopimus (treaty) tarkoittaa valtioiden välistä kansainvälistä sopimusta (agreement), jonka määräykset val-tio on hyväksynyt itseään sitovik-si.” Korhosen mukaan kansainväli-ssä oikeudessa rinnastetaan val-tioihin myös ylikansalliset järjestöt kuten Nato. Kaiken kattavaa yhteistä

käsitettä sanalle ”treaty, sopimus” ei neuvotteluissa kuitenkaan löytynyt. Niinpä sopimusvaltiot hyväksyivät sopimuksiksi noin 15 eri käsitettä ja ilmaisua. Niiden joukossa on ni-menomaan ”mutual understand-ing”.

Nyt tosin jo käytännössä tie-detään, että MOU sitoo Suomen valtiota ainakin sotaharjoitus-ten järjestämisessä. Vuonna 2016 Yhdysvallat ja Nato harjoittelivat Suomessa laajasti maalla, merel-lä ja ilmassa. Muun muassa Yhdys-valtojen hävittäjälaivue Oregonis-ta laskeutui Rissalaan ja lenteli pit-kin itärajaa pari viikkoa. Kun ulkomi-nisteri Timo Soinilta kysyttiin, kuka nämä on tänne kutsunut, hän lip-sautti, että ”ne kutsuivat itse itsen-sä” Renkimaasopimus mahdollistaa-kin amerikkalaisille pelkän ilmoitus-menettelyn sotaharjoituksista. Ehkä sotatoimistakin? Katastrofaalinen sopimus, joka ansaitsee renkimaasopimuksen nimen.

Ruotsin ja Suomen ero nöyristelyssä

Ruotsin puolustusvoimien komen-taja allekirjoitti samaan aikaan Suo-men kanssa, 4.9.2014, yhteisymmär-ryspöytäkirjan Naton kanssa. Ruot-sissa kuitenkin edellytettiin sen de-mokraattista käsittelyä. Tiedettiin, että se on valtiosopimus, mikä asia Suomessa salattiin.

Ruotsin ulkoasiain- ja puolus-tusvaliokunta laati asiasta mie-tinnön. Siinä edellytetään, että Na-to voi lähettää joukkojaan Ruot-siin vain Ruotsin kutsusta. Tämä on ensimmäinen merkittävä ero Suomen MOU-sopimukseen. Toinen oleellinen ero on se, että Ruotsi ei hyväksy ydinaseita alueel-leen. Suomi hyväksyy.

Ruotsin hallitus antoi asiasta

pitkän käsittelyn jälkeen lakiesi-tyksen eduskunnalle. Ruotsin val-tiopäivät hyväksyi MOUn 25.5.2016. Se hyväksyttiin selvällä äänt-en enemmistöllä 291–21. Vasem-mistopuolue vastusti sopimuksen hyväksymistä.

Kanteluiden kohtalo

Oikeuskanslerille saapui isäntämaa-sopimuksesta useita kanteluita, jois-sa muun ohella epäiltiin, ettei Suo-men ja Naton välillä isäntämaatues-ta tehdyn yhteisymmärryspöytäkir-jan valmistelussa ollut noudatet-tu oikeaa menettelyä erityisesti sen vuoksi, että pöytäkirjaa ei ollut saa-tettu eduskunnan hyväksyttäväk-si perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaisesti.

Osassa kanteluista epäiltiin myös, että sopimuksesta päättäneet tahot ja sen allekirjoittajiksi aikoneet olisivat syyllistyneet rikoslain 12 lu-vun 1 §:ssä tarkoitettuun Suomen itsemääräämisoikeuden vaaran-tamiseen tai rikoslain 12 luvun 10 §:ssä tarkoitettuun Suomen puo-lueettomuutta koskevien määräys-ten rikkomiseen. Näissä kanteluis-sa viitattiin erityisesti ulko- ja tur-vallisuuspoliittisen ministerivalio-kunnan jäseniin. Kantelut eivät an-taneet aihetta oikeuskanslerin toi-menpiteisiin.

Renkimaasopimus on irti-sanottava

Jacob Söderman on todennut 27.1.2018 isäntämaasopimusme-nettelystä: ”Asian laillisuuden saisi selvitettyä perusteellisesti, jos kym-menen kansanedustajaa moittisi asiaa hoitaneen ministerin virka-toimia tässä asiassa tai koko valtio-neuvostoa Perustuslain 115 § no-jalla. Perustuslakivaliokunnan käy-tännön mukaan asiasta kuultai-siin moitteen kohdetta, valtioneu-voston oikeuskansleria ja asiaa esi-telleitä virkamiehiä sekä maamme parhaita perustuslakiasiantuntijoita ja antaisi asiasta perusteellisen mie-tinnön, vaikka syyttämiskynnys mi-nisteriä/valtioneuvostoa kohtaan ei ylittyisi. Vastaisuuden varalta sil-lä saattaisi olla merkitystä.”

Tätä samaa ehdotti myös Paavo Värynen aikaisemmin. Vasemmistoliiton uudessa ulko-ja turvallisuuspoliittisessa ohjelmassa (2017) vaaditaan Suomen irtautu-mista NATO-isäntämaasopimukses-ta. Vasemmistolta sopii nyt odottaa toimenpiteitä. On aika esittää vaa-dittavan kymmenen edustajan alle-kirjoittama moitekirjelmä ja tutkin-tapyyntö. Odotamme tekoja, puhei-ta on ollut jo riittävästi.

Renkimaasopimuksen pe-rusteella Suomella ei näytä ole-van päätäntävaltaa edes sodan ja rauhan kysymyksissä. Renkimaas on alistanut päätösvaltansa isännilleen Natolle ja Yhdysvalloille.

Marjaliisa Siira

Ajankohtaiset uudet julkaisut saatavilla

- Dialektisen Materialismin perusteet (5 e)
- Uuteen aikaan, Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan (5 e)
- Opas Koreaan matkustaville: Millainen maa on Korean Demokraattinen kansantasavalta (18 e)

Julkaisujen välityksen postitse tilaajille hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hintaan lisätään postikulut. Kirjaa saa myös Kansan äänen aktiiveilta. Tarkempaa tietoa julkaisuista Kom-munistien liiton etusivulta: <https://www.kommunistienliitto.com> (Etusivulta kohtaan Diva kirjakauppa)

Hinku ja fobia?

Suomen edellisen sotaministerin aikana sattui ja tapah-tui semmoistakin, että Nato tiettyine ystävineen keksi hyökätä Libyaan. Suomen poijaat eivät päässeet mu-kaan – ja siitäkös herra sotaministeri oli kovin nyreis-sään. Ei päässyt Suomi Naton kumppanuudesta huoli-matta osallistumaan lähes täydelliseen sotarikokseen.

Viimeistään jälkiviisaasti tiedetään nyt, että Libya, maanosansa eturi-vin valtio, pommitettiin liki maan tasalle. Kivikauteen niin rakennus-tensa kuin yhteiskuntarakenteit-tensakin osalta (Tämä saattaa har-mittaa osaa siitä rakentajajoukos-ta, joka aikanaan kävi rakentamas-sa ”yhtä sun toista” vieden suoma-laista osaamista näyttille Afrikkaan). Sitä työtähän siellä olisi taas yllin kyllin – löytyisi vaan maksaja. Tie-detään, että tällä hetkellä entisen Libyan alue on melkoista orjakau-pan tukialuetta. Seudulla vallitsee näes ainakin kahden asejoukon eripura niin vallasta kuin maasta-kin.

On suorastaan surullista nähdä ja kuulla, miten muuta-mat ”syntymästään asti säikähtä-neet” ihmiset pelottelevat toisiaan jos minkälaisilla uhilla. Jokin aika sitten avasin teeveen ja tupsahdin keskelle keskusteluohjelmaa, jos-sa haastateltiin kolmea henkilöä. Kaksi heistä vaikutti mitään pel-käämättömiltä, mutta kolmas oli em. säikähtänyt. Keskustelussa ky-se oli yksinkertaisesti Suomemme turvallisuudesta.

Ällistykseni turposi uu-siin mittoihin, kun hiljalleen sel-visi, että tämän kyberturvalli-suusprofessorishenkilön suus-taan ulos antama viesti oli pe-riin suppea ja yksipuolinen. Kii-rettä ei keskustelussa pidetty, jo-ten sitä ei käy näkökulmien niuk-kuudesta syyttäminen. Puutet-ta lie ollut joko tiedoissa tai asen-

teissa – tuskin sentään molemmis-sa, professorilla? Hiipipä mieleeni epävarmuus koko yliopistolaitosta kohtaan, jos kerran asiantuntemus on kuulemaani luokkaa.

Turvallisuuden tulevaisuu-den näkymistä eri vinkeleistä kyllä mediassa puhutaan. Mut-ta nyt ”päällä” olevista, siis ajan-kohtaisista ja todellisista, olemas-sa olevista ja riskeiksi ainakin pa-ri kymmentä vuotta tiedetyistä on-gelmista ei. Puheenaiheesta - kor-jaaviin toimenpiteisiin asti - kävisi mainiosti napakan suunnitelman laatiminen jo pitkään jatkuneen yhteiskunnallisen syrjäyttämisen jälkien siivoamiseksi.

Mitä on tiedetty jo pari vuo-sikymmentä? No se, että ihmisten syrjäyttäminen syyssä monet aina-kin hetkelliseen epätoivoon ja se taas johtaa jotkut epätoivoiseen tekoon. Semmoisia emme tarvitse ainuttakaan! Mikä hinku? Olisi pi-tänyt päästä Libyaan tekemään ti-lausta jälleenrakennustyöurakoil-le! Niitä ei tosin taida olla tyrkyllä vieläkään.

Mikä fobia? Omien, kotiku-toisten yhteiskuntarauhariskien poistaminen. Niihin ei haluta kos-kea.

Yksi korjausliikekin jo tiede-tään: Ketä äänestät seuraavissa vaaleissa?

Pauli Eskelinen
15.1.2018

oooo

Asevientä sotaa käyviin maihin lopetettava

Arabiemiraatit ja Saudi-Arabia ovat viime vuosina kuuluneet Suo-men aseviennin merkittävimpiin vastaanottajiin. Nämä maat käy-vät Jemenissä veristä sotaa, joka on aiheuttanut maahan laajan hu-manitäärisen katastrofin.

Suomen asekauppa koko Lähi-idän alueelle on kasvanut viime vuosina. Vuonna 2016 jo 62,7 pro-senttia Suomen sotakalustovien-nistä suuntautui Lähi-itään. Norja-laislehden mukaan Patrian pans-sariajoneuvoja on käytetty Jeme-nin sodassa. Kyseessä on luulta-vasti Arabiemiraateille vuonna 2016 viedyt vaunut. Panssariajo-neuvot eivät ole rauhan töihin tar-koitettuja.

Suomi on sitoutunut asevien-nissään kansallisen lainsäädän-nön lisäksi kansainvälisiin sopi-muksiin. Näistä tärkeimpiä ovat YK:n asekauppasopimus sekä Eu-roopan unionin yhteinen kanta, jo-

ka edellyttää, että aseille ei saa an-taa vientilupaa, jos asevientä ta-pahtuisi maahan, jossa on ”aseelli-nen konflikti tai sellaisen todennä-köisyys”. Tämä on kyllä vain hurs-kas toive EU:lta. Toisella kädellä asevientä Lähi-itään edistetään.

Suomi siis rikkoo kansainvä-lisiä sopimuksia. Konfliktien repi-mälle Lähi-idän alueelle ei saisi vie-dä lainkaan aseita. Norja ilmoitti äskettäin keskeyttävänsä aseiden ja ammusten viemisen Arabiemi-raatteihin juuri Jemenin tilanteen takia. Suomen on tehtävä sama päätös.

Marjaliisa Siira

Lähde: Sadankomitea

oooo

Venäjä-pakotteet ikuisia?

Ainakin jos on uskomista lännen tiedotusvälineisiin. Ne ovat liit-täneet yhteen Krimin palauttamisen ja pakotteiden poistamisen. Venäjällä ei ole vielä syntynyt henkilöä, joka palauttaisi Krimin nie-mimaan Ukrainalle, joka taas luovuttaisi sen Natolle.

Suomen tulisi ajaa aktiivisesti pa-kotteista luopumista, koska suo-malaiset kärsivät pakotteista ta-loudellisesti enemmän kuin venä-läiset. Eikä Venäjä ole pakotteisiin sortunut, vaikka esim. Ilta-lehti on sitä toittottanut jo kaksi vuotta.

Isänmaita on todella eri puolil-la suomalaisillakin, jopa Yhdysval-lat on jollekin suomalaiselle isän-maa.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo Jäm-sänkonselta